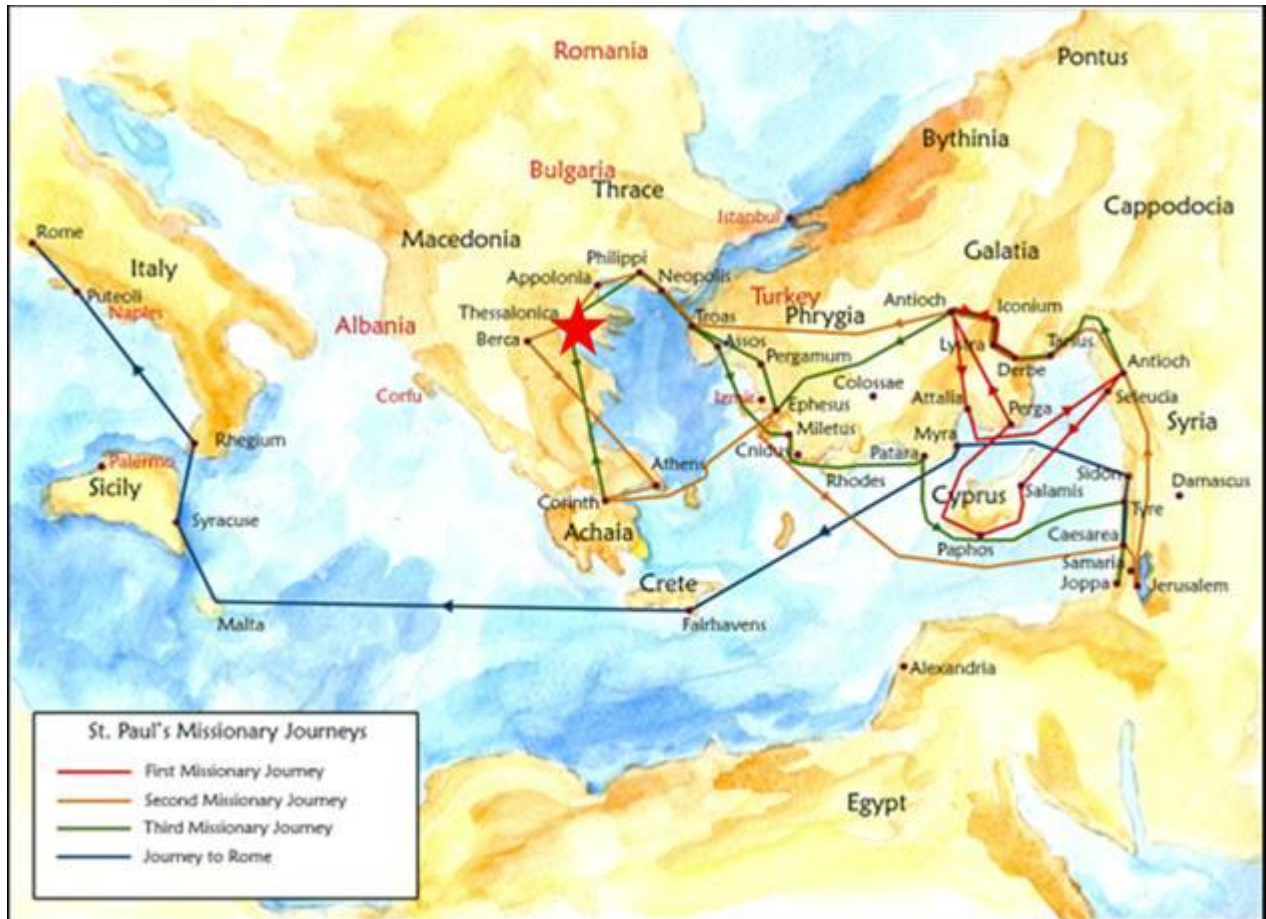

Tessalonicenzen 1 en 2

EGW Notities
bij de Studiegids voor de Volwassen
Sabbatschool
jul-aug-sep 2012

Inhoud

Literatuurlijst - Afkortingen	3
Inleiding	4
1.....- 7 juli	Het evangelie bereikt Tessalonika.....7
2.....- 14 juli	Het onderhouden van relaties.....13
3.....- 21 juli	Tessalonika in de tijd van Paulus.....19
4.....- 28 juli	Blij en dankbaar.....25
5.....- 4 augustus	Het voorbeeld van de Apostelen.....31
6.....- 11 augustus	Vrienden voor altijd.....37
7.....- 18 augustus	Een geheiligd leven lijden.....42
8.....- 25 augustus	Met Christus gestorven.....48
9.....- 1 september	De laatste dingen.....54
10...- 8 september	Het leven in de gemeente.....60
11...- 15 september	Belofte aan de vervolgdgen.....66
12...- 22 september	De Antichrist.....72
13...- 29 september	Een kerk die trouw blijft.....78

EGW Comments

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.

Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.

Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.

U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

© Promise Ministry, jun 2012

Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE

Groningen, info@promiseministry.nl

Literatuurlijst – Afkortingen

~ABC	Bible Commentaries, Vol. 7A
~BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
~MR	Manuscript Releases
~SAT	Sermons and Talks
~SG	Spiritual Gifts
~SM	Selected Messages
~SP	Spirit of Prophecy
SpTA~	Special Testimonies Series A
SpTB~	Special Testimonies Series B
~T	Testimonies for the Church
Advocate	The Advocate
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AH	Adventist Home
AUCR	(Australasian) Union Conference Record
BEcho	Bible Echo
BTS	Bible Training School
CC	Conflict and Courage
CG	Child Guidance
CH	Counsels on Health
COL	Christ's Object Lessons
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
Ev	Evangelism
FLB	The Faith I Live By
FW	Faith and Works
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GCDB	General Conference Daily Bulletin
GH	The Gospel Herald
GW	Gospel Workers (1892 edition)
HP	In Heavenly Places
HR	The Health Reformer
LHU	Lift Him Up
Mar	Maranatha
MB	Thoughts From the Mount of Blessing
MH	The Ministry of Healing
ML	My Life Today
MYP	Messages to Young People
OHC	Our High Calling
PH150	Pamphlet 150, Selections from the Testimonies
PK	Prophets and Kings
PP	Patriarchs and Prophets
PrT	The Present Truth
RC	Reflecting Christ
RH	Review and Herald
SC	Steps to Christ
SD	Sons and Daughters of God
ST	Signs of the Times
SW	Southern Watchman
TDG	This Day With God
TM	Testimonies to Ministers
TMK	That I May Know Him
UL	Upward Look
VSS	The Voice in Speech and Song
YI	Youth's Instructor
	Paragraph
+	Editor's favorite
	Suggested further reading

Inleiding

De woorden werden met verontwaardiging uitgesproken. “Waartoe dient deze verspilling?” bracht bij Christus levendig in gedachten het grootste offer dat ooit gemaakt werd – het offer dat niet overtroffen kon worden – de gave van Zichzelf voor de verzoening van de zonden van een verloren wereld. Zijn hele leven was er een van zelfverloochening en zelfopoffering. Toen Hij zijn zending verklaarde in Galilea, zei Hij: “De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalft heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren”(Lukas 4:18,19). De Heer zou zo ruimgevend zijn tegenover Zijn menselijke familie dat van Hem gezegd wordt dat Hij de hele hemel gaf. Zijn liefde is niet te vergelijken. Het heeft niets achtergehouden. En als Hij ons Zijn enig geboren Zoon gegeven heeft, zal Hij ons ook niet alle dingen schenken? - YI, July 19, 1900, ¶5.

In hen die het bezitten, zal de godsdienst van Christus zichzelf bewijzen als een levengevende, alles doordringende principe, een levende, werkende geestelijke energie. Er zal een frisheid getoond worden en een kracht van vreugde en eeuwige jeugd. Het hart dat het woord van God aanvaardt, is niet als een poel dat verdampt, niet als een gebroken bak waaruit de schat weglekt. Het is als de bergstroom die gevoed wordt door een eeuwige bron, waaruit het koele, sprankelende water van rots tot rots vloeit, en de vermoeide verfrist en de dorst lest van de dorstige en belaste. – COL 130 ¶1

Jezus, Mijn beproefde steen

Nadenken over hoe Hij met hen gehandeld heeft in het verleden, zal het geloof opwekken en de hoop aanmoedigen in de harten van Gods volk [1 Johannes 1:5-7].

Dit is het getuigenis die wij willen uitdragen, en het is een verheffende getuigenis. Het is het getuigenis die mensen overal nodig hebben. Argumenterende preken maken het hart niet week en onderwerpen de ziel niet. Zij die arbeiders zijn geweest samen met God hebben een ervaring van de hoogste waarde en deze ervaring is nodig in onze tijd. De gemeenten overal hebben de boodschap nodig die door Johannes is gegeven. Het moet gebracht worden aan hen door mannen, die de redeneringen van ons geloof begrijpen, die een praktische ervaring hebben in de geschiedenis van het verleden van de kerk der Zevende-dags Adventisten en die een kennis hebben van God en van Jezus Christus, onze Heer. We zullen geen verduisterde, schaduwgetuigenis te brengen hebben als wij in het licht wandelen zoals Hij in het licht is. We moeten aan de mensen de manier presenteren waarop God ons geleid heeft in het verleden en over Zijn wonderlijk handelen met Zijn volk vertellen We hebben het nodig om dit te beseffen: “Omdat de HERE u liefhad en de eed hield, die Hij uw vaders gezwoeren had, heeft de HERE u met een sterke hand uitgeleid en u verlost uit het diensthuis, uit de macht van Farao, de koning van Egypte, opdat gij zoudt weten, dat de HERE, uw God, de enige God is, de trouwe God, die het verbond en de goedertierenheid houdt jegens wie Hem liefhebben en zijn geboden onderhouden, tot in duizend geslachten” (Deuteronomium 7:6-9).

De Heer komt spoedig; Er moet een zuiverende, reinigingsproces plaatsvinden in elke gemeente, want onder ons zijn er slechte mensen die de waarheid niet liefhebben. Er is een nood voor een hervorming van karakter. Zal de gemeente opstaan en haar mooie gewaden aandoen, de gerechtigheid van Christus? Het zal spoedig bekend worden wie vaten van eervol gebruik zijn geweest. [Rev 18:1-2; Maleachi 4:1-2].

Hier wordt duidelijk uitgebeeld wie de vaten van eervol gebruik zijn, want zij zullen de spade regen ontvangen. Elke ziel die voortgaat met zondigen in het licht dat nu schijnt op ons pad, zal verblind raken en de misleidingen van Satan aanvaarden. We zijn bijna bij het einde van de geschiedenis van deze wereld. Waar zijn de trouwe wachters op de muren

van Zion, die niet slapen, maar trouw verklaren dat de tijd nabij is? Christus komt om aanbeden te worden in allen die geloven. Hoe pijnlijk is het feit te overdenken dat de Heer Jezus op de achtergrond wordt gehouden. Hoe weinigen verhogen Zijn genade en verheffen Zijn oneindige medelijden en liefde. Er zal geen jaloersheid, geen nijd zijn in de harten van hen die ernaar zoeken al Jezus te zijn in hun karakter ...

Toch zegt Jezus tegen Zijn volgelingen: "Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u" (Johannes 14:27). Het is ons voorrecht om de waarde van de Heiland als nooit te voren te beseffen. Onze Verlosser is een "Beproefde Steen." Het experiment is uitgevoerd, de grootste test is gedaan en met volmaakt succes. In Hem zijn alle doelen van God voor het redden van een verloren wereld vervuld. Nooit was een basis zo onderworpen aan nauwkeurig onderzoek en getoetst als de "Beproefde Steen." De Heer Jehova wist wat deze Basissteen kon verdragen. De zonden van de hele wereld konden erop opgestapeld worden. De uitverkorene van de Heer is geopenbaard, de poorten van de hemel zijn opengegoot voor allen die willen geloven; de onuitsprekelijke rijkdommen van de hemel zijn gegeven aan de overwinnaars.

"Een Beproefde Steen" is Christus, uitputtend getoetst door de beestachtigheid van mensen. "U, O onze Verlosser, hebt de last op U genomen; U hebt ons vrede en rust gegeven; U bent beproefd, getoetst door gelovigen die hun moeiten aan U hebben voorgelegd, hun verdriet tegenover Uw liefde, hun wonden tegenover Uw genezende kracht; hun zwakheid tegenover Uw sterkte; hun verlatenheid tegenover Uw volheid en nooit, nooit is een van hen teleurgesteld geraakt. Jezus, mijn Beproefde Steen, tot U wil ik komen, van moment op moment. In Uw aanwezigheid word ik opgeheven boven pijn. Leid mij op een Rots die hoger staat dan ik, wanneer mijn hart overweldigd wordt."

Het is ons voorrecht om een zoete omgang met God te hebben. Zijn verzoenend bloed is kostbaar voor de gelovige, kostbaar is Zijn gerechtigheid. "Voor u, die gelooft, is Hij dierbaar." Wanneer ik mediteer over Zijn bron van levende kracht waaruit ik mag putten, rouw ik dat zo velen het genoeg missen dat zij zouden hebben als zij Zijn goedheid zouden overdenken. We moeten zonen en dochters van God zijn, groeiend tot een heilige tempel in de Heer. "Geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is" (Efez 2:19,20). Dit is ons voorrecht. Hoe verbaasd is de hemel over de huidige toestand in de kerk, dat zo veel meer zou kunnen zijn maar elke steen, op haar juiste plek, een levende steen zou kunnen zijn, die haar eigen licht uitstraalt. De steen die niet schijnt, is waardeloos. Dat wat van waarde is voor de gemeenten zijn niet de dode, lusteloze stenen, maar levende stenen, stenen die de heldere lichtstralen opvangen van de Hoeksteen, dat is de Zon der Gerechtigheid – de heldere heerlijkheid waarin de stralen van genade en waarheid gebundeld zijn en samenkomen, en waar gerechtigheid en vrede elkaar kussen....

Zijn we christenen in daad en woord of zijn we alleen maar christenen in naam? Christenen zijn zij die groeien in een heilige tempel in de Here. Maar "Welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel Gods met afgoden? Wij toch zijn de tempel van de levende God, gelijk God gesproken heeft: Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn" (2 Korintiërs 6:16). Dit stelt een voortdurende groei in christelijke karakter voor, groei in geestelijk verstandigheid. De kerk van Christus in de wereld moet een grote kracht zijn en een naam en een lofprijzing op de hele aarde. Jezus heeft alles gedaan om dit te bereiken. Nu is er een nood voor oprechte, diepe, eerlijke pogingen om van ontrouw uit het verleden verlost te worden. Tijd, kostbare tijd, is verloren gegaan in omzwervingen en afwijken van God. Elk karakter moet gewogen worden in de weegschalen van het heiligdom; Als het morele karakter en de geestelijke vooruitgang niet in overeenstemming zijn met de gelegenheden en zegeningen, wordt "tekortkoming" geschreven naast de naam...

Allen die belijden kinderen van God te zijn, moeten dagelijks begrijpen waarom zij geloven, door zelf de Schrift te onderzoeken. Zij die nederig het karakter van Christus onderzoeken, zullen meer en meer Zijn beeld reflecteren. De uitstorting van de Heilige Geest op de gemeente wordt verwacht als iets dat in de toekomst moet gebeuren, maar het is het voorrecht van de gemeente om het nu te ontvangen. Zoek ernaar, Bid ervoor, Geloof erin. We moeten het hebben, en de hemel staat gereed om het ons te schenken.

-RH, March 19, 1895 ¶ 1-2,5-6,8-10,14

Les 1: 30 juni - 6 juli: Het evangelie bereikt Tessalonika

Beproevingen die geduldig worden gedragen, zegeningen die dankbaar worden ontvangen, verzoeken die moedig worden weerstaan, zachtmoedigheid, vriendelijkheid, genade en liefde die naar gewoonte worden getoond, zijn de lichten die stralen vanuit het karakter in tegenstelling tot de duisternis van het zelfzuchtige hart, waarin het licht des levens nooit geschenen heeft. –ST 2-10-09, 12

Sabbat 30-6 (Het woord van God; 1 Tessalonicenzen 2:13)

Christus moet onze Aanvoerder zijn. Wij hoeven niet te beven of bang te zijn. O, welk een liefde heeft de Vader voor ons ontvouwd. Wij zullen niet als een hulpeloze prooi overgelaten worden aan de listen van de vijand; want de Here God Almachtige zit op de troon en Hij heeft de mens lief met een eeuwige liefde. Geen enkele taal kan de diepte van goddelijke liefde uitdrukken. . .

O, mocht het eigen-ik toch onderworpen zijn in een ieder die zegt te geloven in Jezus! O, mocht hoogmoed toch in het stof worden gelegd! O, mochten wij toch het beeld van Jezus vollediger weerspiegelen! Wij zouden als nooit tevoren moeten bidden, dat niet alleen arbeiders uitgezonden zullen worden in het grote veld om te oogsten, maar dat wij een duidelijk begrip van de waarheid zullen hebben, opdat wij, wanneer de boodschappers van de waarheid zullen komen, de boodschap zullen aannemen en de boodschapper respecteren.

O, dat er toch geen duisternis zal komen over enige ziel, maar dat de verlichtende Geest van God op Zijn volk zal neerdalen. Geestelijke dingen moeten geestelijk worden verstaan, en de heerlijkheid van onze Verlosser is Zijn karakter, dit moeten wij zien met geestelijk inzicht. Ik zou willen bidden zoals de apostel: "Opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen [uws] harten, zodat gij weet, welke hoop zijn roeping wekt. . . (Efeziërs 1:17, 18 en verder, 1 Tessalonicenzen 2:13 aangehaald).

Het woord van God kan niet effectief werken in het hart wanneer het uitgebannen wordt door ongeloof. De boodschap die de boodschappers hebben verkondigd, is de boodschap aan de gemeente Laodicea.

Deze boodschap heeft niet de invloed gehad die het zou moeten hebben op de geest en het hart van de gelovigen. De ware toestand van de gemeente moet aan de mensen voorgehouden worden en zij moeten het woord van God ontvangen niet als iets wat bij mensen vandaan komt maar als het Woord van God. Velen hebben de boodschap voor Laodicea zoals die tot hen gekomen is, behandeld als het woord van mensen. Zowel de boodschap als de boodschappers werden in twijfel getrokken door degenen die de eersten hadden moeten zijn om het te onderkennen en te behandelen als het woord van God. Als zij het woord van God hadden ontvangen dat Hij tot hen heeft gezonden, dan zouden ze nu niet in duisternis verkeren (Kolossenzen 2:1, 2 aangehaald).

-15MR 87, 90-91

□ AA 256-261; 15MR 87-94; HP 134

Zondag 1-7 (De prediker betaalt een prijs; Handelingen 16: 9-40; Romeinen 1:16, 17; 5:8; 1 Tessalonicenzen 2:1, 2)

Indien u denkt dat u als arbeiders voor de zaak van God grotere zorgen en moeilijkheden hebt verdragen dan anderen ten deel is gevallen, denk er dan aan dat

er voor u een vrede is die onbekend is voor degenen die deze zorgen ontwijken. Maar dring uw zorgen niet op aan anderen; klaag er niet over. Er is troost en vreugde in het dienen van Christus. De christen geeft al zijn liefde aan de Here, maar hij neemt zowel als geeft en zijn spreken is niet zoals dat van een mopperaar of een voortdurend afvallige. Hij doet geen enkele poging om rechtvaardig te lijken, maar zijn leven laat zien dat hij door de Heilige Geest wordt geleid. Hij kan met zekerheid spreken over zijn hoop in Christus, want heeft hij niet de beloften van God? Als hij zich onderworpen heeft aan de voorwaarden waarop deze voorwaarden zijn gebaseerd, dan is Gods woord gegeven dat Hij meer voor hem zal doen dan hij vraagt.

Wij eren God het meest wanneer wij Hem het meest vertrouwen. Bezorgdheid en ongerustheid in zijn dienst, het spreken over angsten en twijfels of we wel gered zullen worden, smaakt naar zelfzucht en ongeloof. Het ware geloof vraagt meer naar wat vandaag gedaan kan worden. Wanneer we onze taken een voor een opnemen, zal ieder daarvan op zijn juiste plaats komen en de getrouwe uitvoering van deze taken, hoe klein ook, opent een werkterrein waar alle krachten van het verstand gebruikt kunnen worden om God te dienen. Wij zullen Zijn wil kennen en gehoorzamen.

Broeders en zusters in het geloof, geef geen uitdrukking aan ongeloof. Volg uw Gids nauwgezet. U moet Hem eerst kwijtraken voor u de weg kunt kwijtraken, want de Here heeft u van alle kanten omgeven. In het donkerste uur zal Jezus ons licht zijn. "Maar het pad der rechtvaardigen is als het glanzende morgenlicht, dat steeds helderder straalt tot de volle dag." Spreuken 4:18. Het is een verheven voorrecht om met Christus verbonden te zijn. In alle moeilijke omstandigheden, mogen wij de troost hebben van Zijn aanwezigheid. Wij mogen zelfs leven in de sfeer van de hemel. Onze vijanden mogen ons in de gevangenis werpen, maar gevangenis muren kunnen niet de verbinding verbreken tussen Christus en onze zielen. Een, die al onze zwakheden ziet, die bekend is met iedere moeilijkheid, staat boven alle aardse machten en engelen kunnen tot ons komen in eenzame cellen, licht en vrede brengend van de hemel. De gevangenis zal zijn als een paleis, want zij die rijk in geloof zijn, wonen daar; en de sombere muren zullen verlicht worden door hemels licht, net zoals toen Paulus en Silas baden en lof zongen midden in de nacht in de kerker in Filippi. Bunyan was opgesloten in een gevangenis in Bedford en van daaruit kwam een licht dat het pad heeft verlicht tot de hemelse stad.

-GW92 423-425

□ AA 256-261; 15MR 87-94; HP 134

Maandag 2-7 (De strategie van Paulus' prediking: Handelingen 17:1-3; Lukas 24:25-27, 40-46)

Er moet een groot werk gedaan worden door ernstige Bijbelstudenten, want kostbare waarheden moeten worden verzameld en gescheiden van de dwaling. Hoewel de Bijbel een openbaring van de hemel is, begrijpen toch velen de goddelijke onderwijzing niet. Wij moeten nieuwe gezichtspunten van de waarheid in zowel het Oude als het Nieuwe Testament ontdekken, wij moeten de uiterste reikwijdte inzien en de waarheden begrijpen waarvan we nu slechts een oppervlakkige kennis hebben. Zij die de Schriften ernstig onderzoeken, zullen de overeenstemming zien die er tussen de verschillende delen van de Bijbel bestaat, zij zullen de betekenis ontdekken die het ene tekstgedeelte heeft voor het andere en de beloning voor zijn werk zal uiterst kostbaar zijn. . .

Neem dan uw Bijbel en ga naar uw hemelse Vader zeggende: "Verlicht mij, onderwijs mij in de waarheid." De Here zal acht slaan op uw gebed en de Heilige Geest zal de waarheid op uw ziel drukken. Door het onderzoeken van de Schriften voor uzelf, zult u bevestigd worden in het geloof. Het is van het grootste belang dat u de Schriften voortdurend onderzoekt, het woord van God in uw geest opslaat, want u zou afgescheiden kunnen worden van christelijk gezelschap en ergens terecht komen

waar u niet het voorrecht heeft van de samenkomsten van Gods kinderen. U hebt het nodig dat de schatten uit Gods woord in uw hart verborgen zijn, en als u dan tegenstand ondervindt, kunt u alles naar de Schrift brengen. . .

Wij moeten de waarheid voor onszelf bestuderen, wij mogen op geen enkele levend persoon vertrouwen om voor ons te denken, wie het ook mag zijn, of in welke positie hij ook is geplaatst. . .

Wij leven nu in de laatste dagen, waarin dwalingen van een zeer misleidende aard worden aanvaard en geloofd, terwijl waarheid wordt verworpen. Velen worden meegevoerd in de duisternis en ontrouw, ze bekritisieren de Bijbel, brengen bijgelovige verzinsels binnen, on-Bijbelse theorieën en gedachten over zogenaamde wijsheid, maar het is de plicht van allen om naar een grondige kennis van de Schriften te streven. Het belang en het nut van Bijbelstudie kan niet overschat worden. Het onderzoeken van de Schriften zorgt ervoor dat onze gedachten zich bezig houden met het oneindige offer van Christus en met Zijn bemiddeling voor ons. Wanneer we dan Zijn liefde zien en nadenken over Zijn vernedering en lijden, zal dezelfde geest van zelfverloochening en zelfopoffering ten gunste van anderen in onze harten aangewakkerd worden. Wanneer we Jezus door het oog van geloof beschouwen, zullen wij "veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is."

-ST 2-6-93, □3, 5, 7-8

□ AA 224-229; RH 7-26-87; BTS 7-1-03; 2SP 106-109; ML 186

Dinsdag 3-7 (Twee opvattingen over de Messias: Jeremia 23:1-6; Jesaja 9:1-7, 53:1-6; Zacharia 9:9; Handelingen 17:2, 3

Met overtuigende kracht gng Paulus uit van de uitspraken in het Oude Testament dat "Christus moest lijden en opstaan uit de doden". Had Micha niet geprofeteerd: "Met de roede zal men de Richter Israëls op de kinnebakken slaan?" Micha 4:14. En had niet de Beloofde, door de mond van Jesaja, van zichzelf geprofeteerd: "Mijn rug heb Ik gegeven aan wie sloegen, en Mijn wangen aan wie Mij de baard uittrokken; Mijn gelaat heb ik niet verborgen voor smadelijk speeksel?" Jesaja 50:6. Door de psalmist had Christus de behandeling voorzegd die hem van mensen zou worden: (Psalm 22:6-8, 17, 18; 69:8, 9, 20 aangehaald). . .

Paulus toonde hoe nauw God de offerdienst had verbonden met de profetieën aangaande Hem die "als een Lam ter slachting" geleid zou worden. De Messias zou Zijn leven "ten schuldoffer" geven. Door de eeuwen heen blikkend naar het toneel van het offer van de Heiland, had Jesaja getuigd dat het Lam van God "Zijn leven heeft uitgegoten in de dood, en onder de overtreders werd geteld, terwijl Hij toch veler zonden gedragen en voor de overtreders gebeden heeft." Jesaja 53:7, 10, 12.

De heiland van de profetie zou komen, niet als een tijdelijke koning om de joodse natie van aardse onderdrukkers te bevrijden, maar als een mens onder de mensen, om het leven te leiden van armoede en vernedering, om ten slotte veracht en verworpen, te sterven. De Heiland, van wie in de oudtestamentische geschriften was geprofeteerd, zou Zichzelf als een offerande voor de gevallen mensheid geven, om zo alle eisen van de verbroken wet te vervullen. In Hem zouden de zinnebeeldige offeranden hun tegenbeeld ontmoeten, en Zijn dood zou aan het gehele Joodse stelsel betekenis verlenen. . .

Toen Paulus met heilige stoutmoedigheid het evangelie in de synagoge te Tessalonica verkondigde, werd een stroom van licht geworpen op de ware betekenis van de met de tempeldienst verbonden gebruiken en ceremonieën. Hij leidde de aandacht van zijn toehoorders van de aardse bediening en de dienst van Christus in het hemelse heiligdom naar de tijd wanneer Christus, na beëindiging van Zijn middelaarswerk, in kracht en grote heerlijkheid zou wederkomen, en Zijn koninkrijk op aarde zou vestigen. Paulus geloofde in de tweede komst van Christus. De

waarheden betreffende deze gebeurtenis verkondigde hij zo helder en krachtig, dat de geest van vele toehoorders een indruk ontvingen, die nooit meer werd uitgewist.

-AA 225, 227, 228

□ RH 5-28-01; ST 1-14-97; DA 55-58; PK 425-430, 371-378; AA 222-229

Woensdag 4-7 (Eerst lijden, dan heerlijkheid; Lucas 24:26; Handelingen 17:3; Jesaja 53)

Hij, die in menselijk vlees kwam en Zich onderwierp aan een leven van vernedering, was de Majesteit van de hemel, de Vorst des levens, en toch kenden de wijzen van de wereld, de vorsten en heersers en zelfs zijn eigen natie Hem niet. Zij herkenden Hem niet als de lang verwachte Messias. Ook al werden er in Hem machtige wonderen gezien, ook al opende Hij de ogen van de blinden en wekte de doden op ten leven, toch onderging Christus de haat en de mishandeling van de mensen die Hij kwam zegenen. Zij beschouwden Hem als een zondaar en beschuldigden Hem ervan dat Hij duivelen uitdreef door de vorst der duivelen. De omstandigheden van Zijn geboorte waren geheimzinnig en de leiders maakten daar opmerkingen over. Zij beschuldigden Hem ervan dat Hij in zonde was geboren. De Vorst van de hemel werd beledigd vanwege de verdorven geest en het zondige, godslasterlijke ongeloof der mensen. Hoe verderfelijk is ongeloof! Het vond zijn oorsprong bij de eerste grote afvallige en tot welke vreselijke uitersten het iedereen zal leiden die dat pad betreden, wordt gezien in de verwerping van de Messias door de Joden.

De leiders in Israël zeiden dat zij de profetieën begrepen, maar zij hadden verkeerde gedachten aangenomen over de komst van Christus. Satan had hen misleid; en zij verwachtten al de wonderbaarlijke gebeurtenissen die gepaard gaan met Zijn wederkomst, bij de eerste komst te zien gebeuren. Daarom waren ze niet voorbereid om Hem te ontvangen toen Hij kwam. De discipel Johannes vertelt over de ontvangst die Hij kreeg. Hij zegt: "Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem geworden, en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen." Johannes 1:10, 11.

Er zal een geweldige tegenstelling gezien worden tussen de eerste en de wederkomst van Christus. Geen menselijke woorden kunnen de taferelen beschrijven van de wederkomst van de Zoon des mensen in de wolken des hemels. Hij zal komen in Zijn eigen heerlijkheid en met de heerlijkheid van de Vader en van de heilige engelen. Hij zal komen, bekleed met een kled van licht, dat Hij sinds de eeuwigheid heeft gedragen. Engelen zullen Hem vergezellen. Tienduizend maal tienduizenden zullen Hem op zijn weg begeleiden. Het geluid van de bazuin zal worden gehoord, de slapende doden uit hun graf roepend. De stem van Christus zal doordringen in het graf, en de oren van de doden bereiken, "en allen die in het graf rusten. . . zullen tevoorschijn komen."

-PK 695, □3, 5, 6

□ ST 2-27-93, 1-2-96; SSW 12-1-95, 11-1-95; YI 8-16-94; RH 9-5-99, RH 10-0-99, 3-19-89, 8-6-95; 1SM 348-349; PK 687-695; DA 471-472

Donderdag 5-7 (Een gemeente wordt geboren; Handelingen 17:1-12; Romeinen 1:16; Kolossenzen 4:10, 11; Handelingen 20: 4; 1 Tessalonicenzen 1:9; 4: 11; Openbaring 14:6)

De Here wil dat iedereen heilig is, zoals Hijzelf heilig is. Zij die Hem liefhebben zullen genadig, waarachtig, vriendelijk en vergevingsgezind zijn. Christus streeft ernaar allen te verheffen, die willen verheven worden tot Zijn gezelschap, opdat zij één zouden zijn met Hem zoals Hij één is met de Vader. Als u zo niet bent, dan bent u in gezelschap van de vijand van al het goede. God verlangt ernaar om al Zijn rijkste zegeningen te geven aan allen die ze willen ontvangen, opdat allen de geest van Christus zouden openbaren, door diegenen te helpen die gebrek hebben aan de

tijdelijke en geestelijke behoeften van het leven. Christenen die werkelijk christenen zijn in waarheid, en niet slechts in naam, die zachtmoedige en nederige volgelingen van de Meester zijn, zullen handelen zoals deze Samaritaan. Zij zullen Zijn leven van dienstbaarheid leven. Christus heeft allen één gemaakt. In Hem is er Jood noch Griek, slaaf noch vrije. De Bijbel verklaart dat alle mensen moeten worden gerespecteerd als het eigendom van God. Goddelijke liefde doet een dringend beroep op ons wanneer het ons oproept om hetzelfde tedere medeleven te tonen dat Christus openbaarde. Hij was een man van smarten en vertrouwd met ziekte. In al onze droefheid is Hij bedroefd. Hij schiep de mens en stierf om hem te redden. Hij heeft mannen en vrouwen lief als de aankoop van Zijn eigen bloed en Hij zegt tegen ons: "Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt." .

Tijd is een kostbaar geschenk. De genadetijd die ons door God is gegeven, moeten wij waarderen als een gelegenheid om onze eigen verlossing te bewerken met vreze en beven. De boodschap aan Laodicea is van toepassing op iedereen die zegt de wet van God te houden, maar het niet doet. Wij mogen in geen enkel opzicht zelfzuchtig zijn. Elk onderdeel van het christelijke leven moet een voorstelling zijn van het leven van Christus. Als dat niet het geval is, zullen wij de vreselijke woorden horen: "Ik ken u niet. . ."

Wat ook het verschil mag zijn in het christelijke geloof, een roep van de lijdende mensheid moet worden gehoord en beantwoord. In die gevallen waar bittere gevoelens bestaan vanwege verschillen in godsdienst, kan er veel gedaan worden door persoonlijke hulpvaardigheid. Terwijl we de eigenschappen van ware goedheid door liefdevolle dienstbaarheid openbaren, breken we vooroordelen af en winnen we zielen voor Christus. Door goed te doen voor hen die vijandig tegenover ons staan, laten wij de deugden van Christus zien. Wij moeten ieder mens als onze naaste beschouwen, uit welke klasse of nationaliteit ook, of hij nu blank is of zwart, hoog of laag. De hand van medelijden moet uitgestoken worden tot iedere diepte om verloren gaande zielen te redden. Op die manier geven wij het bewijs aan de wereld dat wij de geest van Christus hebben. Zonder dit bewijs laten we zien dat we Hem niet kennen.

-RH 10-17-99, 1, 3, 4

□ 12MR 396-407

Vrijdag 6-7 (Een speciaal werk; Romeinen 15:10)

In onze tijd zien we dat de heidenen zich verheugen samen met de Joden. Er zijn bekeerde Joden die nu voor hun eigen volk werken in verschillende andere plaatsen. De Joden voegen zich in de rijen van Gods uitverkoren volgelingen en worden gerekend tot het Israël van God in deze laatste dagen. Zo zullen dus sommige Joden opnieuw aangenomen worden samen met het volk van God en de zegen des Heren zal rijkelijk op hen rusten, indien zij in de vreugdevolle toestand zullen komen die voorgesteld wordt in de Schrift: "En verder zegt Hij: Verheugt u, heidenen, met zijn volk."

Er moet een geweldig werk gedaan worden in onze wereld. De Here heeft verklaard dat de heidenen verzameld moeten worden, en niet alleen de heidenen, maar ook de Joden. . .

Ik heb het heel vreemd gevonden dat er zo weinig mensen waren die zich gedrongen voelden om voor het Joodse volk te werken, dat in zoveel landen verspreid leeft. Christus zal bij u zijn wanneer u ernaar streeft om uw waarnemingsvermogen te verbeteren, opdat u het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt, duidelijker kunt aanschouwen. De sluimerende vermogens van het Joodse volk moeten worden opgewekt. Het Oude Testament, samengevoegd met het Nieuwe, zal voor hen zijn als het aanbreken van een nieuwe schepping, of als de opstanding van de ziel. Het geheugen zal wakker geschud worden wanneer Christus wordt afgeschilderd op de bladzijden van het Oude Testament. Zielen zullen gered worden uit de Joodse natie, terwijl de deuren van het Nieuwe Testament worden ontsloten door de sleutel van het

Oude Testament. Christus zal herkend worden als de Heiland van de wereld, terwijl er wordt ingezien hoe duidelijk het Nieuwe Testament het Oude verklaart. Velen uit het Joodse volk zullen Christus door het geloof aanvaarden als hun Verlosser.

Er zullen velen uit de Joden tot bekering komen en deze bekeerlingen zullen behulpzaam zijn in het bereiden van de weg des Heren, en in het recht maken van Zijn paden in de woestijn. Bekeerde Joden zullen een belangrijk aandeel moeten hebben in de grote voorbereidingen die in de toekomst gemaakt moeten worden om Christus onze Vorst te ontvangen. Een natie zal in één dag geboren worden. Hoe? Door mannen die God aangewezen heeft, die zich bekeerd hebben tot de waarheid. Er zal gezien worden: "eerst een halm, daarna een aar, daarna het volle koren in de aar." De voorzeggingen van de profetie zullen worden vervuld.

-Ev 577-579

□ AA 379-382; 6MR 324-330

Verdere studie: AA 380, 381

Les 2: 07-13 juli: Het onderhouden van relaties

Om Zijn vreugde in te gaan - de vreugde van het zien van zielen die zijn verlost door Zijn offer – moeten wij deel hebben aan Zijn werk voor hun verlossing. -AG 335, 2

Sabbat 7-7 (Vreugde als beloning; 1 Tessalonicenzen 2:19, 20)

Christus vindt vreugde in het nemen van schijnbaar hopeloos materiaal, mensen die Satan heeft vernederd en door wie hij heeft gewerkt, en ze de onderdanen van Zijn genade te maken. Hij vindt er vreugde in om hen te verlossen uit het lijden en te verlossen van Zijn toorn die over de ongehoorzamen zal komen. Hij maakt Zijn kinderen tot Zijn instrumenten om Zijn werk te volbrengen en in het slagen daarvan vinden zij, zelfs in dit leven, een kostbare beloning.

Maar wat betekent dit vergeleken met de vreugde die hun deel zal zijn op de grote dag dat alles openbaar wordt? "Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben." (1 Kor. 13:12)

Het is de beloning van Christus' werkers om Zijn vreugde in te gaan. Die vreugde, waarnaar Christus Zelf uitzielt met intens verlangen, wordt voorgesteld door Zijn verzoek aan Zijn Vader: "Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld." (Johannes 17:24)

De engelen wachtten Jezus op, om Hem te verwelkomen, toen Hij na Zijn opstanding naar de hemel voer. De hemelse legerschare verlangde ernaar hun geliefde Aanvoerder weer te begroeten, die vanuit de gevangenis van de dood tot hen was teruggekeerd. Zij drongen gretig om Hem samen, toen Hij de poorten van de hemel binnenkwam. Maar Hij wuifde hen achteruit. Zijn hart was bij de eenzame, treurende groep discipelen, die Hij op de Olijfberg had achtergelaten. Zijn hart is nog altijd bij Zijn kinderen die op aarde worstelen, die de strijd met de vernietiger nog moet voeren. Hij zegt: "Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt; Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn."

De verlost van Christus zijn Zijn kroonjuwelen, Zijn kostbare schat ten eigendom. "Ja, zij zijn kroonjuwelen" (Zach. 9:16) – "hoe rijk de heerlijkheid is van zijn erfenis bij de heiligen" (Ef. 1: 18). In hen zal Hij "Om zijn moeitevol lijden ... het zien tot verzadiging toe" (Jes 53:11).

En zullen Zijn werkers zich niet verheugen, als ook zij de vrucht van hun inspanningen aanschouwen? Paulus schrijft aan de bekeerden in Tessalonica: "Want wie is onze hoop of blijdschap of erekrans voor onze Here Jezus bij zijn komst, wie anders dan gij? Ja, gij zijt onze eer en blijdschap." 1 Tess. 2:19, 20. En hij roept de broeders in Filippi op om "onberispelijk en onbesmet" te zijn, en "als lichtende sterren in de wereld" te schijnen. (Fil. 2:15)

-GW15 516-517

□ RH 1-5-05, 7-31-88; 6T 307-312; AA 255-261; MB 88-91; PC 45-47; Ed 66-70; AG 335

Zondag 8-7 (Tegenstand in Tessalonica; Handelingen 17:5-10, 18:2, 16:22-24)

In alle tijden zijn de door God aangewezen getuigen blootgesteld geweest aan smaad en vervolging ter wille van de waarheid. Jozef werd belasterd en vervolgd, omdat hij deugdzaam en eerlijk wilde blijven. David, de door God gekozen boodschapper, werd opgejaagd als een wild dier door zijn vijanden. Daniël werd in een leeuwenkuil geworpen, omdat hij trouw bleef aan zijn omgang met de hemel. Job verloor al zijn aardse bezittingen, en zelfs zijn gezondheid. Toch bleef hij oprecht.

Jeremia kon niet weerhouden worden om de woorden te spreken die God hem had opgedragen. Zijn getuigenis maakte de koning en de vorsten zo razend, dat hij in een modderput werd geworpen. Stefanus werd gestenigd, omdat Hij Christus, en Die gekruisigd, verkondigde. Paulus werd gevangen gezet, met stokken geslagen, gestenigd, en ten slotte ter dood gebracht, omdat hij een trouwe boodschapper voor God onder de heidenen was. En Johannes werd verbannen naar het eiland Patmos "om het woord van God en het getuigenis van Jezus Christus."

Jezus belooft Zijn volgelingen geen aardse heerlijkheid en rijkdommen, geen leven dat vrij is van beproeving. In plaats daarvan vraagt Hij hen om Hem te volgen op de weg van zelfverloochening en smaad. Hij die de wereld kwam verlossen, werd door de verenigde krachten van de boze weerstaan. In een genadeloze bondgenootschap schaarden boze mensen en boze engelen zich tegen de Vredevorst. Elk woord en elke daad van Hem van goddelijk mededogen, en Zijn volkomen ongelijkvormigheid met de wereld, wekte de bitterste vijandschap op.

Zo zal het zijn met allen die godzalig willen leven in Christus Jezus. Vervolging en smaad wachten allen die vervuld zijn met de Geest van Christus. Het karakter der vervolging verandert in de loop der tijden, maar het beginsel — de geest die de grondslag vormt van dat beginsel — is dezelfde die de uitverkorenen des Heren vanaf de tijd van Abel heeft gedood.

Door beproeving en vervolging wordt de heerlijkheid — het karakter — van God geopenbaard in Zijn uitverkorenen. De gelovigen in Christus, gehaat en vervolgd door de wereld, worden opgeleid en geoefend in de school van Christus. Op aarde gaan ze op smalle paden. Ze worden gelouterd in de smeltoven der beproeving. Ze volgen Christus door zware strijd. Zij ervaren zelfverloochening en maken bittere teleurstellingen mee. Maar op deze wijze leren ze de schuld en jammer der zonde kennen en beschouwen ze deze met afschuw. Als deelgenoten van het lijden van Christus kunnen ze over het duister heen zien naar de heerlijkheid, en zeggen: "Ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden." (Rom. 8:18)

-AA 575-576

□ AA 84-86, 231-234; DA 357-358; 8Red 44-48; LP 115

Maandag 9-7 (De tijd in Berea; 1 Petrus 3: 15, 16; 4: 12-16 en 1 Tess. 4:11, 12; 5:14; 2 Tess. 3:6, 7, 11; Handelingen 17:10-15)

Wie met God spreekt door de Schriften zal veredeld en geheiligd worden. Wanneer hij het geïnspireerde verslag leest van de liefde van de Heiland, smelt zijn hart in tederheid en diep berouw. Hij wordt vervuld met een verlangen om te zijn zoals zijn Meester en een leven te leiden van liefdevolle dienstbaarheid.

Een groot licht scheen door de patriarchen en profeten. Heerlijke dingen werden gesproken over Sion, de stad van God. Zo is het ook de bedoeling van de Here dat het licht zal schijnen door Zijn volgelingen in deze tijd. Indien de heiligen van het Oude Testament zulk een helder getuigenis gaven van hun trouw, zouden wij, die het opgestapelde licht van de eeuwen hebben in deze tijd, niet opstaan en verlicht worden? De heerlijkheid van de profetieën laat licht vallen op onze weg. De type heeft de antitype ontmoet in de dood van de Zoon van God. Christus is opgestaan uit de dood en heeft over het graf verklaard: "Ik ben de opstanding en het leven." Hij heeft Zijn Geest in onze wereld gezonden om ons alle dingen in gedachten te brengen. Door een wonder van Zijn kracht heeft Hij Zijn geschreven Woord bewaard in alle tijden. Zouden wij dan Zijn Woord niet voortdurend tot onderwerp van studie maken, waarin we leren wat Gods voornemen is voor ons?

De mensen uit Berea werden geprezen, omdat ze edeler waren dan die uit Tessalonica, omdat ze het Woord met een open geest aannamen en de Schriften dagelijks bestudeerden. Zij onderzochten de Bijbel niet uit nieuwsgierigheid, maar omdat zij alles zouden leren over Christus. Dagelijks vergeleken ze Schrift met Schrift

en terwijl zij onderzochten waren hemelse wezens bij hen om hun geest te verlichten en indruk te maken op hun harten.

Wij moeten het Woord van God met eerbied openen, met een oprecht verlangen om de wil van God over onszelf te leren kennen. Dan zullen hemelse engelen onze zoektocht begeleiden. God spreekt met ons vanuit Zijn Woord. Wij bevinden ons in de ontvangstkamer van de Allerhoogste, in de tegenwoordigheid van God. Christus komt in het hart. De Heilige Geest neemt de dingen van God en toont ze ons. . .

De waarheid wordt vergeleken met een schat die verborgen is in de akker, "die een mens ontdekte en verborg, en in zijn blijdschap erover gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft en koopt die akker." Hij verlangt ernaar die om te ploegen, opdat hij de schat zal verkrijgen. Zo moeten wij ook het Woord van God nemen en de bladzijden doorzoeken, opdat wij de schatten van waarheid zullen vinden. Het is de bediening van de Heilige Geest om dit werk te geleiden en te belonen. De onderzoeker vindt aders met kostbaar erts en hij laat zijn schacht steeds dieper zakken voor nog meer kostbare schatten. De goudvelden van de aarde worden niet zo dicht doorkruist met aderen van kostbaar erts als de velden van openbaring met aderen van waarheid die de onnaspeurlijke rijkdommen van God aan het licht brengen.

-ST 6-26-01, □6-10

□ ST 3-26-06, 5-27-89; GCDB 1-28-93; 2T 695-696

Dinsdag 10-7 (Tussentijd in Athene; Handelingen 17:14-16, 2, 3, 16-34)

De apostel Paulus verklaart: "Wij nu hebben niet de geest der wereld ontvangen, maar de Geest uit God." (1 Kor. 2:12-14 aangehaald).

De Here zou al Zijn werkers willen beladen met een goddelijke wijsheid, die wijsheid die God aan een ieder geeft die Hem in geloof daarom vraagt. Paulus zei: "Ook ben ik, toen ik tot u kwam, broeders, niet met schittering van woorden of wijsheid u het getuigenis van God komen brengen. Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en die gekruisigd..." (1 Kor. 2:1-5 en verder)

De apostel Paulus had al de voorrechten van een Romeinse staatsburger. Hij kwam niets tekort wat betreft het Hebreeuwse onderwijs, wat hij had ontvangen aan de voeten van Gamaliel, maar dit alles stelde hem niet in staat om de hoogste standaard te bereiken. Met al zijn wetenschappelijke en letterkundige ontwikkeling was hij in precies dezelfde duisternis als velen in onze tijd, totdat Christus aan hem geopenbaard werd. Paulus beseftte ten volle dat het kennen van Jezus door eigen ervaring goed was voor zijn tijdelijke en eeuwige welzijn. Hij zag de noodzaak in van het bereiken van een hoge standaard.

Paulus had de gewoonte om de stijl van een redenaar aan te nemen bij zijn prediking. Hij was een man die bekwaam was om voor koningen te spreken, voor de grote en geleerde mannen van Athene en zijn intellectuele verworvenheden waren vaak waardevol voor hem om de weg voor te bereiden voor het evangelie. Hij trachtte dit ook in Athene te doen, door welbespraaktheid tegemoet te treden met welbespraaktheid, filosofie met filosofie en logica met logica, maar toch ontving hij niet het succes waarop hij had gehoopt. Terugziend begreep hij dat er meer nodig is dan menselijke wijsheid. God leerde hem dat iets wat boven de wijsheid van de wereld uitging tot hem moest komen. Hij moest zijn kracht uit een hogere bron ontvangen. Om zondaren te kunnen overtuigen en bekeren, moest de Heilige Geest in zijn werk komen en iedere geestelijke ontwikkeling heiligen. Hij moet het vlees eten en het bloed drinken van de Zoon van God.

God wordt verheerlijkt doordat Hij kanalen heeft waardoor Hij de schatten van de hemel kan overbrengen naar een gevallen wereld. Een ieder die zijn ziel reinigt van verontreiniging en toestaat dat de gelijkenis van Christus' karakter op zijn karakter zal worden geplaatst, zal de lofprijzing en dankzegging van zielen, die hij gewonnen heeft voor Christus, in zuivere stromen terug verwijzen naar God. De Heiland zegt:

"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader." ."

-RH 7-18-99, □5, 8-10, 16

□ ST 7-20-04; RH 3-5-95, 4-20-11, 7-19-87, 4-17-88, 11-8-98, 8-3-11; AA 233-242; MH 213-216; LP 89-93; CC 341

Woensdag 11-7 (Aankomst te Korinte. Handelingen 18:1-18; 17:10, 14, 15; 1Tess. 1:7, 8; 1Kor. 1:18-2:2, 9:19-23)

De kracht van God is beschikbaar gemaakt voor de gemeente. Er is kracht voor een ieder die vasthoudt aan zijn vertrouwen vanaf het begin tot het einde. "Want het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, een dwaasheid, maar voor ons, die behouden worden, is het een kracht Gods." Door gevolg te geven aan de uitnodiging van Christus: "Komt tot Mij," door blijmoedig Zijn juk van beheersing te dragen, vinden wij rust. Op die manier wordt hooghartige zelfgenoegzaamheid verdreven en de zachtmoedigheid en nederigheid van Christus nemen de plaats in in het dagelijkse leven.

Zij die slechts kleine kinderen zijn in Christus, zullen een veel grotere invloed ten goede uitoefenen, dan zij die vol zelfgenoegzaamheid weigeren om het licht en de kennis die God hen aanbiedt, te ontvangen, terwijl ze zeggen, "Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek." Maar de woorden en de werken van deze mensen die zichzelf verheffen zijn walgelijk voor de zelfverloochenende Verlosser. Hij die alles weet, zegt tegen hen: "Ik zal niet naar uw gebeden horen, noch uw werken aanbevelen." (Openbaring 3:15-19 aangehaald)

Er zijn vreselijke gevaren voor hen die verantwoordelijkheden dragen in Gods zaak – de gedachte aan die gevaren doet mij beven. Maar het Woord komt tot ons: "Mijn hand is aan het stuur en Ik zal niet toestaan dat mensen Mijn werk voor deze laatste dagen zullen dicteren. Mijn hand draait het stuur en Mijn voorzienigheid zal voortgaan om de goddelijke plannen uit te werken, ongeacht menselijke bedenksels. De plannen van mensen zullen omvergeworpen worden en de Here God van de hemel zal Zijn heerlijkheid openbaren. De Vader, de Zoon en de Heilige Geest zullen de wet van de Hemel uitwerken. Deze drie grote Machten hebben hun woord gegeven om de bedenksels van afgodische menselijke geesten tot niets te brengen. Zij hebben de oneindige schatten van de hemel beschikbaar gesteld voor Gods worstelende kinderen. Terwijl het stuur wordt gedraaid door een goddelijke hand, zal de filosofie van de wijste mannen, die Mijn bedoelingen tegenwerken, ingewikkeld en verward worden."

Laat ons eraan denken dat de komst des Heren nu meer nabij is dan toen we tot geloof kwamen. Welk een geweldige gedachte dat de grote strijd zijn einde nadert. In het grote afsluitende werk zullen we tegenover verwardheid komen te staan waar wij niet mee weten om te gaan, maar laat ons niet vergeten dat de drie grote Machten van de hemel aan het werk zijn, dat er een goddelijke hand is aan het stuur en dat God Zijn voornemen zal volbrengen. .

-21MR 151-152, □1, 4-6

□ RH 7-19-87, 7-25-99, 12-2-02, 5-26-85, AA 241/252; 2MR 92-97

Donderdag 12-7 (Paulus toont Zijn hart. 1Tess. 2:17-3:10; Gal 1:6, 7; 3:1-4; 4:9-11; Matt 28:19, 20)

Jezus zei: "Verzamelt u. . . (Matt. 6:20 en verder). Deze schat, die Christus kostbaarder acht dan wat dan ook van waarde, is "de rijkdom ... van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen" (Efeze 1:18). De discipelen van Christus worden Zijn juwelen genoemd, Zijn kostbare en bijzondere schat. Hij zegt: "Voorzeker, als kroonjuwelen in Zijn land zullen zij zijn" (Zacharia 9:16). "Ik zal stervelingen schaarser maken dan zuiver goud en mensen zeldzamer dan het fijne goud van Ofir" (Jesaja 13:12). Christus beschouwt Zijn volk in hun reinheid en volmaaktheid als

beloning voor al Zijn lijden, Zijn vernedering en Zijn liefde. En Hij beschouwt hen als aanvulling op Zijn heerlijkheid – Christus, het grote Middelpunt, van waaruit alle heerlijkheid straalt.

En het wordt ons toegestaan, samen met Hem betrokken te zijn in het grote verlossingswerk, en samen met Hem te mogen delen in de rijkdom, die Zijn dood en lijden hebben verworven. De apostel Paulus heeft aan de christenen in Tessalonika geschreven: "Wat is onze hoop of blijdschap of erekroon? Bent ook u die niet voor het aangezicht van onze Heere Jezus Christus bij Zijn komst? U bent immers onze heerlijkheid en blijdschap" (I Tessalonicenzen 2:19-20). Dit is de schat waarvoor Christus ons gebiedt te werken. Karakter is de grote oogst van het leven. En elk woord en elke daad, die door de genade van Christus in één ziel de impuls geeft om zich naar de hemel uit te strekken; elke inspanning die erop gericht is, een karakter te vormen dat op Christus lijkt – verzamelt schatten in de hemel.

Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn. In elke poging, goed te doen tegenover anderen, doen wij onszelf goed. Iemand die geld of tijd geeft om het evangelie te verspreiden, stelt zijn eigen belangen en gebeden in dienst van het werk en in dienst van de zielen die hierdoor bereikt moeten worden. Zijn genegenheid gaat uit naar anderen. En hij wordt gestimuleerd tot grotere toewijding aan God, zodat hij in staat gesteld wordt om hun zoveel mogelijk goed te doen.

En op de laatste dag, wanneer de rijkdom van de wereld ten onder zal gaan, zal hij, die schatten in de hemel heeft verzameld, aanschouwen wat hij in zijn leven heeft verworven. Als wij aan de woorden van Christus gehoor hebben gegeven, zullen wij, wanneer wij ons rondom de troon verzamelen, zielen zien die door ons toedoen behouden zijn. En we zullen weten, dat één anderen gered heeft, en die ook weer anderen. Een groot gezelschap, dat de hemel van de rust is binnengebracht als gevolg van onze inspanningen. Zij zullen daar hun kroon aan Jezus' voeten leggen en Hem loven in alle oneindige eeuwigheden. Met wat voor vreugde zal de werker voor Christus deze verlost en aanschouwen, die delen in de heerlijkheid van de Verlosser! Hoe kostbaar zal de hemel zijn voor die mensen, die trouw zijn geweest in het redden van zielen!

-MB 89-90

□ RH 7-31-88, 1-5-05; AA 256-259; PC 44-49; AG 335

Vrijdag 13-7 (Kostbare stenen; 1 Petrus 2:4, 5)

Het machtige splijtmes der waarheid heeft u uit de groeve van de wereld genomen. U waart ruwe stenen met puntige randen, kwetsend en bedervend met wie u ook in aanraking kwam. Er moet een werk gedaan worden om de ruwe randen glad te maken. Indien u de betekenis van het werk dat in Gods werkplaats wordt gedaan, op waarde zou schatten, zou u de slagen van de hamer en de bijl verwelkomen. Uw gevoel van eigenwaarde zal gekwetst worden, uw hoge dunk van uzelf zal weggesneden worden door de bijl en de hamer en de ruwheid van uw karakter zal glad gemaakt worden. Wanneer het eigen-ik en de vleselijke neigingen weggewerkt zijn, dan zal de steen de juiste afmetingen aannemen voor het hemelse bouwwerk. Dan zal het proces van polijsten, verfijnen, onderwerpen en glanzend maken beginnen en zult u gevormd worden naar het voorbeeld van Christus' karakter. Zijn eigen beeld moet weerspiegeld worden in het glanzend karakter van Zijn menselijk instrument en de steen moet geschikt gemaakt worden voor het hemelse bouwwerk. Gods engelen zien op het menselijke instrument dat op die manier de helderheid en heerlijkheid weerspiegelt van het karakter van Christus en roept in de hemelse hoven: "Gods medewerkers zijn wij; Gods akker, Gods bouwwerk zijt gij." "Hier zijn de kostbare stenen die opwassen tot een heilige tempel in de Here."

Maar wij verloochenen Christus als Degene die de zonde der wereld wegneemt als wij, na het aanvaarden van de waarheid, niet aan de wereld de heiligende gevolgen van de waarheid op ons eigen karakter laten zien. Als wij geen betere mannen en

vrouwen zijn, als wij niet vriendelijker zijn, meer meelevend, beleefder, met meer tederheid en liefde, als wij niet aan anderen de liefde openbaren die Jezus naar deze wereld bracht voor Zijn opdracht van genade, dan zijn we geen getuigen voor de wereld van de macht van Jezus Christus. Jezus leefde niet om Zichzelf te behagen. Hij gaf Zichzelf als een levend, verterend offer ten behoeve van anderen. Hij kwam om te verheffen, te veredelen en allen gelukkig te maken die met Hem in aanraking kwamen. Zij, die Christus ontvangen, zullen alles wat onbeleefd, hardvochtig en ruw is wegdoen en zullen de wellevendheid, de vriendelijkheid openbaren die in Jezus leefden, omdat Christus in hun hart verblijft door het geloof. Christus was het licht dat in het duister schijnt en Zijn volgelingen moeten ook het licht der wereld zijn. Zij moeten hun lichten aansteken bij het goddelijke altaar. Het karakter dat geheiligd wordt door de waarheid, voegt de volmaakte glans toe.

-YI 1-3-95, □4-5

□ RH 4-19-70, 3-24-96; 21MR 301-303; SpTB04 24-26

Further study: 9T 189, 190; AA 32

Les 3: 14-20 juli: Tessalonika in de tijd van Paulus

Een ware, liefdevolle christen is het meest krachtige argument dat tot voordeel kan spreken van de Bijbelse waarheid. Zo'n mens is Christus' vertegenwoordiger. Zijn leven is het meest overtuigende bewijs dat gegeven kan worden over de kracht van de goddelijke genade. –RH 1-14-04,11

Sabbat 14/7 (Dienaar van allen; 1 Cor. 9:19-22)

Op deze wijze omschrijft de apostel Paulus zijn manier van werken. Hij benaderde de Joden niet op een manier om hun vooroordeel aan te wakkeren. Hij nam niet het risico hen tot vijand te maken door hen bij zijn eerste poging te vertellen dat zij in Jezus van Nazareth moeten geloven; maar hij verwees naar de beloften van de Oud Testamentische Schriften, die getuigen van Christus, van Zijn missie, en van Zijn werk. Aldus leidde hij hen stap voor stap en toonde hen het belang van het eren van Gods wet. ...

Hij benaderde de heidenen, niet door de wet als eerste te benadrukken, maar Christus, en dan de verbindende aanspraken van de wet te tonen. Hij toonde hen duidelijk hoe het licht van het kruis van Golgotha betekenis en eer gaf aan de gehele Joodse samenleving. ...

Christus zei tot Zijn volgelingen: "Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen" (Johannes 16:12). Als gevolg van hun vroegere onderwijzing, waren hun denkbeelden over vele zaken incorrect en zij waren nog niet klaar sommige dingen die Hij hen wilde leren te ontvangen en te begrijpen. Zijn instructies zouden hun gedachten verward hebben en vragen en ongeloof doen oprijzen, die vervolgens weer moeilijk zouden zijn uit hun verstand te verwijderen.

Christus trok de harten van Zijn toehoorders door het manifesteren van Zijn liefde, en dan, beetje bij beetje, als ze in staat waren het te dragen, ontvouwde Hij hen de grote waarheden van het Koninkrijk. Wij moeten dus onze inzet leren te richten op de situatie waarin de mensen zich bevinden en hen ontmoeten waar zij zijn. Terwijl de aanspraken van de Wet van God aan de wereld geopenbaard moeten worden, moeten wij nooit vergeten dat liefde, de liefde van Christus, de enige kracht is die het hart kan vertederen en tot gehoorzaamheid leidt. Al de grote waarheden van de Schriften zijn gecentreerd in Christus en op de juiste manier begrepen, leiden zij alle tot Hem. Laat Christus gepresenteerd worden als de Alpha en Omega, het begin en het einde, van het grote verlossingsplan. Presenteer de mensen onderwerpen die hun vertrouwen in God en Zijn woord versterken en leidt hen bij het onderzoeken van de leringen door ze dit zelf te laten doen. En als zij vooruitgang boeken bij het bestuderen van de Bijbel, zullen zij stap voor stap beter voorbereid zijn om de schoonheid en harmonie van haar kostbare waarheden te waarderen.

– RH 11-25-90, ¶ 1 – 5.

□ Canvasser 12-11-90, 12-18-90; PUR 6-22-05; RH 6-13-12; LP 160-167; GW 117-119; GW92 297-303

Zondag 15/7 (De Romeinen arriveren in Tessalonika; Johannes 11: 48-50)

Jezus verklaarde aan de luisterende discipelen de oordelen die zouden vallen op het afvallige Israël, en speciaal de straf die over hen zou komen voor het afwijzen en kruisigen van de Messias. Onmiskkenbare tekenen zouden voorafgaan aan de vreselijke climax. Het vreselijke uur zou plotseling en snel komen. En de Redder waarschuwde Zijn volgers: "Wanneer gij dan zult zien de gruwel van de verwoesting waarvan gesproken is door Daniël de profeet, staande in de heilige plaats (die het leest, die

geve daarop acht) dat wie in Judea zijn , vluchten naar de bergen” (Matt. 24:15-16; Lukas 21:20-21). Als de afgodische normen van de Romeinen ingesteld zouden worden op de heilige grond, wat zich tot enkele tientallen meters buiten de stadsmuren uitstrekte, dan zullen de volgelingen van Christus zich in veiligheid moeten stellen door te vluchten. Als het waarschuwingsteken gezien zou worden, dienen zij die zouden willen vluchten niet talmen. In geheel Judea als ook in Jeruzalem zelf moet het signaal voor de vlucht meteen opgevolgd worden. Wie toevallig op het dak was, moest er niet vanaf gaan om iets uit zijn huis te halen, zelfs niet om zijn waardevolste schatten te redden. En wie in de wijngaarden aan het werk zouden zijn, moesten geen tijd nemen om terug te gaan om zijn bovenkleding te pakken die hij vanwege de hitte van de dag aan de kant van de akker had gelegd. Zij moesten geen moment aarzelen want anders zouden ze betrokken raken in de algemene vernietiging (zie: Micha 3: 9-11).

Deze woorden beschrijven op getrouwe wijze de corrupte en zelfrechtvaardigende bewoners van Jeruzalem. Terwijl ze beweerden de inzettingen van Gods Wet precies te houden, overtraden ze al haar principes. Ze haatten Christus om Zijn zuiverheid en heiligheid, die hun slechtheid aan de kaak stelde en zij beschuldigden Hem ervan de aanleiding te zijn van alle problemen die over hen gekomen zijn als gevolg van hun zonden. Ondanks dat ze Hem als zondeloos kenden, hadden zij verklaard dat Zijn dood noodzakelijk was voor hun veiligheid als volk. “Indien wij Hem alzo laten geworden”, zeiden de Joodse leiders, “zij zullen allen in Hem geloven, en de Romeinen zullen komen en ons zowel onze plaats als ons volk te ontnemen”(Joh.11:48). Als Christus gekruisigd zou worden, zouden ze weer een sterk verenigd volk worden. Aldus redeneerden zij, en zij gingen mee met de beslissing van de hogepriester, dat het beter zou zijn dat één man zou sterven dan dat een heel volk zou omkomen. Aldus bouwden de Joodse leiders “Sion met bloed en Jeruzalem met onrecht” (Micha 3:10). En nog, terwijl zij hun Redder vermoordden, omdat Hij hun zonden afkeurde, beschouwden ze hun eigengerechtigheid als Gods uitverkoren volk zo groot en verwachtten zij dat de Here hen zou behoeden voor de vijanden (Micha 3:11)

- GC 25-27

•2 SP 367-371; 3 Red 109-112

Maandag 16/7 (Een Heidense Reactie op Rome; 1 Joh. 2:15-17; Pred.2:1-11)

Het verlangen van onze Here is dat wij zullen waken, opdat wanneer Hij komt en aanklopt wij meteen voor Hem zullen opendoen. Een zegen is over die dienaren uitgesproken die Hij wakend aantreft. “Hij zal zich omgorden en hen aan tafel nodigen, en bij hen komen om hen te bedienen” (Lukas 12:37). Wie onder ons in deze laatste dagen zal zo speciaal geëerd worden door de Meester der hemelse legerscharen? Zijn wij bereid zonder uitstel meteen voor Hem open te doen en Hem binnen te verwelkomen? Waakt, waakt, waakt. Bijna allen zijn opgehouden met waken en wachten; wij zijn niet gereed om meteen voor Hem te openen. De liefde voor de wereld heeft onze gedachten zo bezet, dat onze ogen niet naar boven kijken, maar neerwaarts naar de aarde. Wij haasten ons, bezig vol ijver en oprechtheid met verschillende zaken, maar God wordt vergeten, en de hemelse schat wordt niet gewaardeerd. Wij zijn niet in een wachtende, wakende toestand. De liefde voor de wereld en het bedrog van rijkdom overschaduwet ons geloof, en wij verlangen niet vol liefde naar de verschijning van onze Verlosser. Wij proberen te hard om voor onszelf te zorgen. Wij voelen ons ongemakkelijk en tonen een groot gebrek aan vertrouwen in God. Velen zorgen en werken, bedenken en maken plannen, bang om aan tekorten te lijden.

De liefde voor de wereld stagneert de mensen enorm die de Here heeft bevolen om altijd te waken en te bidden, en als Hij plotseling komt, vindt Hij hen slapende (1 Joh. 2: 15-17).

Egoïsme omgordt velen als met ijzeren banden. "Het is mijn boerderij, mijn goederen, mijn handel, mijn koopwaar". Zelfs de aanspraken van algemene menselijkheid worden door hen genegeerd. Mannen en vrouwen die liefdevol wachten op de verschijning van hun Here zijn in zichzelf opgesloten. De nobelen, de Godvrezenden, zij hebben er afstand van genomen. De liefde voor de wereld, de lust van het vlees, de lust van de ogen, de trots van het leven, hebben zich zo in hen vastgezet dat ze verblind zijn. Zij zijn beschadigd door de wereld en zien het niet (Psalm 50: 3-5). Door egoïsme en liefde voor de wereld is God vergeten en velen hebben een onvruchtbare ziel en roepen: "Mij arme, mij arme". De Here heeft middelen aan Zijn volk uitgeleend om hen te beproeven, om de diepte van hun beleden liefde voor Hem te testen. Sommigen laten Hem los en geven liever hun hemelse schatten op dan hun aardse bezittingen te verminderen en met Hem een heilig verbond te sluiten. Hij roept hen op om zich te heiligen, maar de liefde voor de wereld sluit hun oren en zij willen niet horen.

- 2T 195 - 197

•HR 6-1-78; PK 75080; Ph098 20; HP 309; RC 55, 294 - 335; OHC 285; CC 196, 197

Dinsdag 17/7 (Het Evangelie als middel voor contact; 1 Thess.4:11,12; 5:14; 2 Thess. 3:6,7,11; 1 Cor. 9:19-29)

Satan, de grote afvallige, heeft de wereld tot zich getrokken, maar in de gave van de enig geboren Zoon, heeft de Vader erin voorzien dat goddelijke kracht de machten van de duisternis zullen tegenwerken. Jezus zei: "Als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken" (Joh 12:32). Satan heeft zijn zetel op aarde geplaatst alwaar de troon van God zou moeten staan en mensen buigen voor de prins van het kwaad en geven hem de eer die alleen God toekomt. Maar het kruis van Christus werd opgericht tussen aarde en hemel, en Jezus, de Prins van het leven, zegt: "Door Mijn liefde, zal Ik de afgodische harten van de mensen tot Mij trekken. Ik zal mezelf in harmonie plaatsen met de menselijke natuur, en elke heilige invloed en macht aanwenden in het universum om alles op orde te brengen tegen de krachten van het kwaad." ...

De glorie van Christus is Zijn karakter en het is het karakter van Christus dat de harten van mensen trekt. Verbonden met de almachtige God, trekt goddelijke sympathie het menselijke verstand in harmonie met de goddelijke, en plant nieuwe impulsen in de menselijke harten. De liefde van Christus trekt de harten van hen die Zijn vernedering en lijden ten gunste van de zondaars aanschouwen. Zij zijn verbaasd over het schouwspel van God als offer voor de schuldigen, en ondanks dat zij de diepten van Zijn liefde niet kunnen vatten, geven zij er aan toe tot Hem aangetrokken te worden en te beantwoorden aan Zijn verwonderlijke liefde, zeggende: "uw nederbuigende goedheid maakte mij groot" (Psalm 18:36). ...

Het is de taak van christenen om te schijnen. De belijdende volgeling van Christus voldoet niet aan de eisen van het evangelie tenzij hij anderen onderricht. Hij moet nooit vergeten dat hij zijn licht zo moet laten schijnen voor de mensen dat zij, ziende zijn goede werken, hun Vader zullen gaan eren die in de hemel is. Zijn taal moet altijd aangenaam zijn, en in harmonie met zijn beleden geloof. Zijn werk is het om Christus aan de wereld te openbaren. Jezus Christus en Zijn kruisiging is zijn onuitputtelijke thema, alwaar hij vrijmoedig over spreekt, om zo de goede schat van zijn hart naar buiten te brengen, zijnde de kostbare zaken van het evangelie. Het hart dat is gevuld met de gezegende hoop, dat groot is van onsterfelijkheid en vol glorie, kan niet dom zijn. Hij die de heilige aanwezigheid van Christus ervaart, kan geen lichtzinnige en nietszeggende woorden spreken, want zijn woorden dienen nuchter te zijn, een genot van leven tot leven. Wij moeten geen kinderen zijn die heen en weer geslingerd worden, maar wij dienen verankerd te zijn in Christus, en iets van een solide waarde hebben om over te spreken. Met hen wie de christen in aanraking komt, hebben het

recht om te weten wat aan de volgeling van Christus is geopenbaard en hij moet het bekendmaken zowel door voorschrift als voorbeeld.

-RH 2-12-95, ¶ 2, 4, 8

•AUCR 6-1-04; BTS 12-1-10, 10-1-16; RH 8-17-11, 2-19-95, 8-6-95; YI 7-12-00, 7-19-00; AA 272-275; WM 169-171; OHC 171

Woensdag 18/7 (Paulus de Straatprediker; Handelingen 17:17, 19:9,10; Galaten 4:19; Johannes 3:3-8; Filippenzen1:6)

Christus kwam naar de wereld om de Vader tot de mensen te openbaren, want Satan had Hem voor de wereld in een vals daglicht geplaatst. Omdat God een God van gerechtigheid is, van grote majesteit, die macht heeft om zowel de mens te vernietigen als te behouden, is Satan er de oorzaak van dat men God beziet met angst en Hem als een tiran ziet. Jezus is vanaf altijd durende eeuwigheden bij de Vader geweest, voor de Schepping van de mens, en Hij kwam om de Vader te openbaren, verklarende: "God is liefde". Jezus stelde God voor als een vriendelijke Vader, die zorgt voor de schepsels van Zijn Koninkrijk. Hij verklaarde dat nog geen zwaluw op de grond valt zonder dat de Vader het weet en dat de mensenkinderen voor Hem van groter waarde zijn dan vele zwaluwen en dat alle haren op hun hoofden zijn geteld. ...

Als een overtreder van de wet was de mens veroordeeld en hopeloos verloren; want hij was de vijand van God, niet bij machte zonder kracht iets goeds te doen; maar Christus kwam om hem de rechtvaardigheid en liefde van God te openbaren, om Israël bekering en verlossing van zonden aan te bieden. Als de zondaar ziet dat Jezus is opgehangen aan het kruis en lijdt onder de schuld van de overtreder en de gevolgen van de zonde, ziet hij Gods afschuw van het kwaad in dit angstaanjagend schouwspel en ziet Zijn liefde voor de gevallen mens (Joh.3:16).

De Here zou de zondaar hebben kunnen uitbannen en hem totaal vernietigen, maar het duurste plan werd gekozen. In Zijn grote liefde biedt Hij hoop aan hen die hopeloos zijn door Zijn enig geboren Zoon de zonden van de wereld te laten dragen. Sinds God de gehele hemel uitstortte in deze ene rijke gave, zal Hij geen enkele noodzakelijke hulp onthouden aan de mens. Al de krachten van de hemel staan ter beschikking van de gelovige ziel, opdat hij succesvol mag zijn in de oorlogvoering tegen de machten van de duisternis. Hij die in Jezus gelooft die volledig in staat is zijn ziel te redden, gelooft het evangelie en heeft eeuwig leven. Dit is het punt waarop elke ziel moet komen en ieder die de boodschap van God gelooft, moet Jezus verheffen en mensen op Jezus wijzen en zeggen: "Zie het Lam Gods, die de zonde van de wereld wegneemt". Dit is de boodschap die ieder zal uitdragen die gelooft in Jezus Christus als zijn Verlosser. Dit is de boodschap die wij moeten hebben om de onboetvaardige te waarschuwen, en hen die van God houden en Hem vrezen, aan te moedigen en zielen te laten kijken naar het kruis op Calvarie, om het Lam Gods te zien. De ziel die is doordrongen met de liefde van Christus is één met Hem; hij heeft gemeenschap met Christus, Christus is in hem, de hoop van overwinning, en de christen gaat voort om de Vader en de Zoon te vertegenwoordigen in de wereld.

-ST 6-27-92, ¶ 1, 5, 6

•ST 7-4-92; RH 3-19-95, 12-12-99, 1-14-04; Ev 185 – 187; 8MR 272-277

Donderdag 19/7 (Huiskerken; Rom.16:5; Filemon 1,2; 1 Cor.16:19, 9:19-23; Col.4:15; Hand.18:1-3)

Heiligmaking is een voortschrijdend werk. Het is een voortdurend werk, wat mensen naar een hoger doel leidt, alsmaar hoger. Het laat de liefde niet achterwege, maar brengt dat in het leven als de essentie van het christendom.

Christus zegt tot ons: "Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is" (Matteüs 5:48) . Hij is ons voorbeeld. Gedurende Zijn leven op aarde was Hij altijd vriendelijk en voorkomend. Zijn invloed was altijd aangenaam, want in Hem woont

volmaakte liefde. Hij was nooit scherp en onbenaderbaar, en Hij bracht nooit in opspraak om voordeel te verkrijgen. Als wij Zijn rechtvaardigheid hebben, zullen wij als Hem zijn in hoffelijkheid, in zelfbeheersing, in onzelfzuchtige liefde. Zullen wij niet door te verkeren in de zonneschijn van Zijn aanwezigheid zacht worden door Zijn genade?

Laat ons het belijden van het geloof eren. Laat ons ons leven verrijken met mooie karaktertrekken. Ruw taalgebruik of handelswijze is niet van Christus, maar van Satan. Zullen wij door vast te houden aan onze onvolmaaktheden en tekortkomingen maken dat Christus zich voor ons schaamt? Zijn genade is ons beloofd. Als wij het willen ontvangen, zal het onze levens mooier maken. Dan in plaats van het kleineren van onze medewerkers, zullen wij hen helpen de ladder van vooruitgang te bestijgen. Tekortkoming zal omgewisseld worden voor goedheid, volmaaktheid. Onze levens zullen worden verrijkt met de genadegaven die het leven van Christus zo mooi maakten.

God roept ons op tot samenwerking. Zijn eisen zijn rechtvaardig en redelijk. Zullen wij niet ernaar streven om christenen te zijn in het dagelijks leven als ook in ons werk? Zullen wij onze levens niet nobeler maken met de waardigheid van een rotsvast doel? Als wij de naam van Christus aannemen, beloven wij Hem te vertegenwoordigen. Om trouw te zijn aan onze belofte, moet Christus in ons gevormd worden in de hoop van de overwinning. Het dagelijks leven moet meer en meer worden als het leven van Christus. Wij moeten christenen zijn in daden en waarheid. Christus wil niets van doen hebben met pretentie en aanmatiging. Hij wil alleen hen verwelkomen in de hemelse gerechten wier christenheid echt is. De levens van belijdende christenen die niet het leven van Christus lijden, zijn een aanfluiting voor de religie.

Een ware, liefdevolle christen is het krachtigste argument wat in het voordeel van de Bijbelse waarheid spreekt. Zo iemand is de vertegenwoordiger van Christus. Zijn leven is het meest overtuigende bewijs dat geboren kan worden uit de kracht van de goddelijke genade. Als Gods volk de rechtvaardigheid van Christus in het dagelijks leven brengt, zullen zondaars bekeerd worden en er zullen overwinningen over de vijand worden behaald.

-RH 1-14-04 ¶ 7 - 11

•Advocate 3-1-02; TDG 203

Vrijdag 20/7 (Hun Grootste Genoegen; 1 Korintiërs 2:2)

Toen de apostel zijn werk startte in Corinthe, realiseerde hij zich dat hij de grote waarheden die hij wilde verkondigen heel voorzichtig moest introduceren. Hij wist dat onder zijn toehoorders trotse gelovigen in menselijke theorieën waren, en exponenten van valse systemen van aanbidding, die met verblinde ogen hoopten in het boek van natuur theorieën te vinden die in tegenspraak zijn met de werkelijkheid van het spirituele leven en onsterfelijke leven zoals geopenbaard in de Schriften. Hij wist ook dat critici zouden proberen de christelijke interpretatie van het geopenbaarde woord te bestrijden, en dat sceptici het evangelie van Christus zouden behandelen met schofferen en spot.

Daar hij probeerde om de zielen naar de voet van het kruis te leiden, durfde Paulus hen die wellustig waren niet direct te berispen, of te tonen hoe gruwelijk hun zonde in de ogen is van een heilige God. Hij zette aan hen eerder de ware situatie van het leven uiteen en probeerde de lessen van de goddelijke Leraar aan hun verstand te brengen, die, indien ontvangen, hen van het aardse zou verheffen tot praktische godzaligheid en heiligheid, waaraan degenen moeten voldoen die waardig zullen worden bevonden voor een plek in Gods Koninkrijk. Hij verlangde ernaar het licht te zien van het evangelie van Christus dat de duisternis van hun geesten doorboort, opdat zij zouden inzien hoe rebels hun immorele praktijken waren in Gods oog. Het zwaartepunt van zijn onderwijzing onder hen was Christus en Zijn kruisiging. Hij zocht

ernaar om hen te laten inzien dat hun meest oprechte studie en hun grootste vreugde de wonderbaarlijke waarheid van de redding door bekering tot God en geloof in de Here Jezus Christus moest zijn.

De verfijnde invloed van Gods genade verandert de natuurlijke ongeschiktheid van de mens. De hemel zou niet verlangd worden door het vlees; hun natuurlijke ongeheiligde harten zouden geen aantrekking voelen tot die pure en heilige plaats en als het voor hen mogelijk was er binnen te gaan, zouden zij daar niets prettigs vinden. De neigingen die het natuurlijke hart beheersen, moeten overwonnen worden door de genade van Christus alvorens de gevallen mens geschikt is de hemel binnen te gaan en te genieten van de zuivere samenleving met heilige engelen. Als de mens sterft door de zonde en is opgewekt tot nieuw leven in Christus, vult goddelijke liefde zijn hart; zijn begrip is geheiligd; hij drinkt uit een onuitputtelijke fontein van vreugde en kennis, en het licht van een eeuwige dag schijnt op zijn pad, en met hem is constant het Licht des Levens.

– AA 272-273.

•AA 349 -357

Verdere studie: DA 32,33 ; GW 234 -235

Les 4: 21-27 juli: Blij en dankbaar

God stelt geen limiet aan de vooruitgang van hen die zijn vervuld met de kennis van Zijn wil in alle wijsheid en spiritueel begrip. – RH 10-4-06

Sabbat 21/7 (Dankzeggingen; 1 Thess. 1:2-3)

“dankt gij met blijdschap de Vader, die u toebereid heeft voor het erfdeel der heiligen in het licht. Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde” (Kolossenzen 1:12,13). Het grote doel waarvoor Christus naar onze wereld kwam, was het tonen van de valsheid van Satans beweringen dat hij recht heeft op de heerschappij van de wereld, en om steeds het originele en het finale eigendom van God te bevestigen. Als de Hersteller en Levengever, plaatste Christus Zichzelf op het pad van de vijand en betwistte zijn bewering recht te hebben op de zielen en lichamen van mannen en vrouwen. Hij plantte Zijn kruis midden tussen hemel en overwinnen. Hij gaf Zijn leven voor het leven van zondaars, de prins van de wereld, was uitgedreven. ...

God heeft ons onderwezen in het grote plan van verlossing. Dit zou bij ons een zaak van grote dankbaarheid moeten zijn. Gods beloften zullen nooit falen als wij constant wakend bidden. Door de juiste weg geleerd te hebben, worden wij geheiligd; lichaam, ziel, en geest. Wij worden vervolmaakt en gereinigd door het reinigingsbad van het woord. Het is het voorrecht van iedereen om geworteld en bevestigd te zijn in het geloof. Niemand die dat geloof uitoefent met werken van liefde en zuiverheid, zal de ziel doen afwijken van de hoop van het Evangelie. ...

Gods dienaren moeten dagelijks meer kennis over Hem verkrijgen, en deze kennis moet geestelijkheid geven aan het begrip. De Here is blij als zij die met Hem verbonden zijn, vervuld zijn met de kennis van Zijn wil. Dagelijks moeten zij groeien in genade en in spiritueel begrip, gesterkt met kracht conform Zijn glorieuze kracht. Zij moeten toenemen in geestelijke doelmatigheid, opdat zij sterkte kunnen geven aan hen voor wie zij werken. ...

De waarheid dient geloofd en gepraktiseerd te worden, want het is het woord van de levende God. De helderste lichtstralen van de hemelse schat worden op het pad van hen geworpen waar God eist dat Zijn volk daarop zou wandelen. Als zondaars Christus accepteren als hun persoonlijke Verlosser, dan zijn zij zich bewust van de grootheid van Gods gave aan hen, en eerbetoon en dank vloeien naar de goddelijke Gever. Het herstel van zielen van de zonde is het resultaat van goedheid aan mensen en van glorie aan God.

–ST 9-4-01, ¶ 5, 7, 10, 13.

Zondag 22/7 (Een gebed van dank; 1 Thess. 1:1-3, 2:18, 3:5, 5:27; 1 Cor.13, Efez. 1:15-19)

In deze woorden wordt het belang van een relatie met Christus hebben als de bron van alle wijsheid aan ons gepresenteerd. Wij dienen een levend geloof in Hem te hebben en Hem volledig te vertrouwen opdat wij de hoogten der wijsheid en volmaaktheid mogen bereiken die God wil dat wij hebben. Als wij hierin tekort schieten, kunnen wij niet het licht zijn dat God bedoelde dat wij zouden zijn op deze wereld. Alleen Jezus kan ons dat licht geven dat noodzakelijk voor ons is om te hebben. Wij moeten betere leerlingen in de school van Christus zijn dan wij tot nu toe waren. Wij moeten het woord van God ernstiger bestuderen, opdat wij de Weg kennen, de Waarheid en het Leven. De goede christenen zijn zij, die steeds groeien in genade en in de kennis van onze Here Jezus Christus.

Jezus is ons voorbeeld en wij moeten onze karakters vormen naar de Zijne. Door te zien op Zijn puurheid en volmaaktheid, zullen wij worden veranderd naar datzelfde beeld. Als Christus in ons woont, zullen wij Hem openbaren in al onze handelingen, en zullen wij elke dag nieuwe charmes in Hem zien. Het is onmogelijk om te vertellen welk werk God voor ons en door ons doet. Als wij slechts zouden toestaan om bronnen van licht te zijn. ...

Wij moeten een hoger gevoel van het werk en aanspraken die God op ons heeft, hebben dan de Farizeeërs hadden. Het is voor ons huidig en toekomstig belang om bevriend te raken met Jezus. Wij hebben Hem nodig bij elke beproeving en moeilijkheid in het leven. Wij moeten levend geloof in Hem hebben, geloof om Hem te vertrouwen gelijk een klein kind zijn aardse ouders vertrouwt. Hij nodigt ons uit om tot Hem te komen. Laten wij Hem alles vertellen over onze moeilijkheden en onze zonden en Hij zal precies weten wat te doen in ons geval. Wij hebben een grote Hoge Priester tot wie wij vrij mogen gaan; wij hebben een Middelaar in de hemelen. "Want er is één God en ook één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, die Zich gegeven heeft tot een losprijs voor allen; en daarvan wordt getuigd te juister tijd." 1 Tim.2:5,6

De missie van Christus op deze aarde was om dwalende mensen tot God te leiden, hen te leiden bij het zoeken naar heiliging van karakter, hen te leiden om tot Hem te bidden die sterk is in raad. Belijd uw zonden aan God, en Hij zal nooit uw vertrouwen beschamen. Ook al zijn wij allen zondaars, Hij zal ongetwijfeld vergeven. "Als wij onze zonden belijden, is Hij trouw en rechtvaardig om onze zonden te vergeven, en ons te reinigen van alle ongerechtigheid." Hij merkt het berouw van de ziel op; en zonden zullen voorafgaan aan het oordeel; en als de tijden van verkwikking zullen komen, zullen zij uitgewist worden door het bloed van het Lam, en onze namen zullen behouden worden in het boek des levens van het Lam. (Psalm 32:2)

-RH 5-7-89, ¶ 1-3, 5-6

•RH 5-19-85; ST 3-28-92, 6-12-84; 12 MR 323-327; 2 SM 381-383; SpTA01b 18 – 21; SpM 379-380

Maandag 23/7 (God heeft u uitverkoren; 1 Thess. 1:4; Jozua 24:15; 1 Tim. 2:4; Openb.3:20)

[Efez.1:2-11 aangehaald]

In het hemels gericht werd een voorziening getroffen dat de mens, hoewel een overtreders, niet zou sterven in zijn ongehoorzaamheid, maar door het geloof in Christus als zijn plaatsvervanger en borg, een uitverkorene van God zou worden, voorbestemd om als kinderen geadopteerd te worden door Jezus Christus tot Zichzelf, overeenkomstig het de vreugde en goedheid van Zijn wil. God wil dat alle mensen zullen worden gered; en door Zijn enig geboren Zoon te geven als losprijs voor mensen, heeft Hij genoeg voorzieningen getroffen om de wereld te redden. Niemand hoeft verloren te gaan tenzij hij weigert geadopteerd te worden als kinderen van God door Christus Jezus. Velen zijn trots, wat hen verhindert om de voorwaarden van redding te accepteren. Zij willen niet ermee instemmen dat de genade van Christus in hen geïmplant wordt door het geloof in Zijn naam. Maar menselijke verdienste zal de mens niet aanvaardbaar maken voor God. Geen aanspraak kan gemaakt worden op eigen werken, want zonder Christus kunnen zij niets goed doen. De uitverkorenen zijn zij die worden verkozen door de verdiensten van Christus tot heiliging van de geest en geloof in de waarheid. Maar God wenst niet dat ellende zelfs één van Zijn schepselen treft: het is Zijn verlangen dat geen een verloren gaat, maar allen tot berouw zullen komen en tot de erkenning van de waarheid.

[Mt. 11:28, Jes.55:1, Openb.22:17, Joh.6:37]

Het hart van Christus wordt constant door sympathie getrokken tot de gevallen mens. Terwijl op aarde Zijn enige missie was om zondaars te redden, ook al had Hij een grote afkeer van zonde, toonde Hij de tederste medelijden met de zondaar. Als

de berouwvolle zondaar, bewust van zijn zonde en onwaardigheid tot Christus komt, zich bewust dat hij straf verdient, maar bouwt op de liefde en genade van Christus, zal de vergevende liefde van God aan hem worden geopenbaard, en vreugdevolle dankbaarheid zal in zijn hart ontspringen voor de oneindige medelijden en liefde van zijn Verlosser. ...

Zij die gehoor geven aan de roep van Christus, door de soevereine genade van God, zijn uitverkozen om gered te worden als de gehoorzame kinderen van God. Op hen is de vrije genade van God gelegd, de grote liefde waarmee Hij ons lief heeft. De Vader legt Zijn liefde op Zijn uitverkoren volk dat te midden van de mensen leeft, omdat zij het offer accepteren dat Christus voor hen heeft gebracht door Zijn eigen kostbare bloed. Iedereen die Zichzelf nederig wil opstellen als een klein kind, die het Woord van God wil ontvangen en dit gehoorzamen met kinderlijke eenvoud, zal onder de uitverkorenen van God zijn.

- Messenger 4-12-93, ¶ 1-5

•RH 11-29-98; ST 1-2-93, 12-17-94, 12-28-91; 6 MR 388; OHC 78

Dinsdag 24/7 (Zekerheid in Christus; 1 Thess. 1:4-5 ; Gal. 5: 19-23; 1 Cor. 12: 1-11

De verborgenheden van de Here zijn met hen die Hem vrezen en Zijn geboden houden. Wij hebben geloof in Christus nodig, opdat onder de heiligmakende kracht van Gods Woord, de principes van menselijke broederschap geopenbaard kunnen worden. Wij hebben de leiding van de Heilige Geest nodig. Zijn kracht over verstand en hart zal ons in staat stellen de waarheden van Gods heilige woord over te brengen. Waarachtige leerstellingen die in contact worden gebracht met menselijke zielen zullen resulteren in waarachtige en verheffende praktijken. De waarheid zoals die is in Jezus moet gekoesterd worden. Dan zullen christenen niet slechts in naam christen zijn. De liefde van Christus zal hun levens doordringen. ...

Christus heeft beloofd ons de Trooster te zenden, wiens werk het is het Koninkrijk van God te vestigen in de ziel. Als zulke overvloedige voorwaarden van genade, goedheid en vrede zijn gemaakt, waarom doen mensen dan alsof zij de waarheid beschouwen als een juk van slavernij? Het is omdat het hart nooit heeft geproefd en gezien dat de Here goed is. De waarheid van Gods woord wordt door sommigen gezien als een last. Maar het is de waarheid wat de mensen vrij maakt. U zult echt vrij zijn. De waarheid scheidt de mens van zijn zonden, van zijn geërfde en gecultiveerde neigingen tot het doen van het verkeerde. De ziel die de liefde van Christus koestert, is vol vrijheid, licht en vreugde. In zo'n ziel zijn geen verdeelde gedachten. De hele mens hunkert naar God.

Kunnen wij ooit een betere Gids vinden dan Jezus? Ware religie bestaat uit het staan onder de leiding van de Heilige Geest in gedachten, woord en daad. Hij die de Weg is, de Waarheid en het Leven, aanvaardt de nederige, oprechte, ruimhartige, zoekende en zegt: "Volg Mij". Hij leidt hem op het smalle pad naar heiligheid en hemel. Christus heeft dit pad geopend voor ons ten koste van Hemzelf, en wij zijn niet alleen gelaten om onze weg in duisternis al tastend te gaan. Jezus is aan onze rechterhand, zeggende, Ik ben de Weg; en allen die besluiten om de Here te volgen, zullen naar de Koninklijke weg worden geleid, die geplaveid is voor de vrijgekochten van de Here om daarop te wandelen. ...

"Omdat onze evangelieprediking niet slechts in woorden tot u gekomen, schrijft Paulus, "maar ook in kracht en in de heilige Geest en in grote volheid; gij weet trouwens, hoedanigen wij bij u geweest zijn om uwentwil." Paulus leefde het evangelie uit dat hij verkondigde en als onze evangeliserende broeders naar de waarheid willen leven, zullen zij liefhebbend, vriendelijk, teder, niet hoogmoedig, niet streberig, eerlijk en toegewijd zijn. Hun werken zullen hun aanbevelingen zijn. Er zouden heden het honderdvoudige meer aan bekering zijn als Gods werkers

zouden zijn wat ze moeten zijn. God vraagt waarheid in het innerlijke. De geest van hen, die het evangelie verkondigen, moet overeenkomen met de gepreekte waarheid.
-RH 2-28-99, ¶ 2, 5, 6,8
•ST 6-9-90, 5-8-93; RH 2-28-99; YI 11-29-94, 12-6-94

Woensdag 25/7 (Doen Wat Paulus Zou Doen; 1 Tess.1:5; 1 Tim.11:5; Hand.16:22-25)

[1 Tess. 1:5 – 10 aangehaald]

De apostel schreef deze woorden ter bemoediging van hen die in het einde der tijden zijn gekomen en hier voordeel uit mogen putten. Door de genade van Christus vindt er zo'n verandering in ons karakter plaats waardoor het woord van de Here een indruk op vele geesten mag achterlaten, opdat "op elke plaats uw geloof Godwaardig wordt verspreid in de wereld". Als het volk van God geheel onder controle zou zijn van de Heilige Geest, zal in hen het aan Christus gelijk zijn verschijnen met de rijkdom en grootsheid van de waarheid. ...

Hoe voorzichtig zou een ieder moeten zijn om geen onheilige onafhankelijkheid te cultiveren! De vijand is waakzaam en werkt met grote kracht om zielen te ondermijnen die aan anderen het licht der waarheid hebben getoond.

Satan let erop dat hij voordeel kan putten uit elk onheilig detail van karakter in de menselijke vertegenwoordiger, opdat hij dit kan gebruiken tegen hem die belijdt een dienaar van Christus te zijn om zo zijn satanische plannen te bevorderen. ...

In de dagen van Paulus was er noodzaak om de kerken te waarschuwen tegen het inbrengen van hun eigen ideeën en meningen, het plaatsen van hun eigen grenspalen en de meetlat die ze in hun handen houden, zodat als de boodschap van de boodschapper een beetje afweek van hun vooringenomen denkbeelden, zij de deur hard sloten voor het licht van de lichtdrager. In de woorden van Paulus, waarschuwt de Here iedereen zich niet bezig te houden met de geest van gezwets en strijd. Hij zegt: [1 Tim. 1:3-7, 6; 2-6.]

Maar in welke fase van de Here Zijn werk u staat, u moet studeren teneinde uzelf goedgekeurd te weten voor God als een werker die zich niet hoeft te schamen om beleerd te worden, gereed om te leren, trouw in uw werk, en steeds maar te groeien in kracht en doelmatigheid. ...

Dan zal wij, kijkend naar Jezus, die de Leidsman en Voleinder van ons geloof is, in volmaakte zekerheid tot Hem gaan om onze zielen te behouden, terwijl wij samenwerken met goddelijke vertegenwoordigers. Elke ziel mag zeggen: "Here, zonder U kan ik niets doen in het redden of behouden van mijn ziel door zondigen tegen U; maar U bent in staat om mij voor vallen te behoeden, en om mij zonder fouten te tonen voor de aanwezigheid van uw glorie met meer dan vreugde. Aan U vertrouw ik het behoud van mijn ziel toe als aan een trouwe wachter, en ik laat het geheel in uw handen, wetende dat U alle dingen goed doet".

-ST 5-8-93, ¶ 1-4, 6,8

•UL 109; ST 3-10-90, 1-23-96; RH 10-25-81; LP 86

Donderdag 26/7 (Verder Bewijs Van Geloof: 1 Tess. 1: 8-10; 1 Cor.15:12-17; Joh.11:24,25; Daniël 12:2)

De gelovigen uit Thessalonica waren ware zendelingen. Hun harten brandden met ijver voor hun Verlosser, die hen had verlost van angst voor de "komende wraak". Door de genade van Christus had een enorme verandering plaatsgevonden in hun levens, en het Woord van de Here, zoals door hen gesproken, ging vergezeld met kracht. Harten werden gewonnen door de waarheden te presenteren, en zielen werden toegevoegd aan het aantal gelovigen. ...

De Thessalonicenzen hadden met graagte het idee opgevat dat Christus was gekomen om de gelovigen te veranderen die leefden, en hen te brengen tot Hemzelf. Zij hadden zorgvuldig gewaakt over de levens van hun vrienden, om te voorkomen

dat zij zouden sterven en de zegen zouden verliezen alwaar ze zo naar uitkeken om te ontvangen bij de komst van hun Here. Maar de een na de ander hadden hun geliefden verloren, en met angst hadden de Thessalonicenzen voor de laatste keer gekeken naar de gezichten van hun doden, nauwelijks hopen hen weer te ontmoeten in een toekomstig leven.

Toen Paulus' werk werd geopend en gelezen, werd grote vreugde en troost tot de kerk gebracht door de woorden die de ware status van de dood openbaarde. Paulus liet zien dat zij die leven als Christus komt, de doden niet voor zullen gaan om hun Here te ontmoeten. De stem van de Aartsengel en de bazuin van God zullen de slapenden bereiken en de doden in Christus zullen als eersten opgewekt worden, voor de aanraking van onsterfelijkheid aan de levenden zal worden gegeven (1 Thess.4:17-18).

De hoop en vreugde die deze verzekering bracht aan de jonge kerk te Thessalonica kan nauwelijks door ons ingeschat worden. Zij geloofden en koesterden de brief die aan hen werd gestuurd door hun vader in het evangelie, en hun harten vertoonden liefde voor hem. Hij had hen deze dingen eerder verteld; maar toen streefden hun geesten ernaar doctrines te begrijpen die nieuw en vreemd schenen, en het is niet te verwonderen dat de kracht van sommige punten geen levendige indruk op hun geesten hadden gemaakt. Maar zij waren hongerig naar de waarheid en Paulus' brief gaf hen nieuwe hoop en kracht en een vaster geloof in, en een diepere affectie voor, de Ene die door Zijn dood leven en onsterfelijkheid aan het licht heeft gebracht.

Nu verheugden zij zich in de wetenschap dat hun geliefde vrienden zullen worden opgewekt uit die rustplaats van de dood had omhuld was weggenomen. Een nieuwe pracht kroonde het Christelijk geloof, en zij zagen een nieuwe heerlijkheid in het leven, dood en opstanding van Christus.

–AA 256, 258-9

•RH 6-3-80, 4-12-70; ST 5-8-93; AA 255 – 259; LP 110-113; ML 122

Vrijdag 27/7 (Aan de Gouden Poorten; Micha 2:18)

Ik zou willen dat ik de blijde boodschap tot aan het meest verre punt van de aarde kan laten klinken. "Als iemand zondigt, hebben wij een Advocaat bij de Vader, Jezus Christus de Rechtvaardige." O, kostbare verlossing! Hoe groot is de waarheid dat God om Christus' wil ons vergeeft op het moment dat wij het Hem in levend geloof vragen, gelovend dat Hij daar geheel toe in staat is. Als wij onze zonden belijden is Hij trouw en rechtvaardig om onze zonden te vergeven, en ons te reinigen van alle ongerechtigheden. "Heerlijke waarheid! Gerechtigheid aan Zijn eigen Wet, en tot de Rechtvaardiger voor allen die het geloven! Dit mogen wij met de profeet uitroepen" (Micha 7:18).

Wij sluiten de Verlosser te veel buiten ons dagelijks leven. Wij willen dat Hij bij ons blijft als een eerbare, vertrouwensvolle Vriend. Wij, moeten Hem raadplegen bij alle thema's. Wij moeten Hem vertellen over elke beproeving en aldus kracht verkrijgen om de verleiding te weerstaan; en Zijn vrede zal onze zielen betreden, en onze vreugde zal volmaakt zijn, als wij overwegen dat deze machtige Helper heeft gezegd, "Zie, Ik ben altijd met u, zelfs tot het einde van de wereld." Laat ons onze harten openen om de vrede te ontvangen en de hemelse vreugde; en laat onze lippen een melodie voor God maken bij het lofprijzen en danken voor de prachtige zegeningen aan ons betoond. ...

In het licht van de heilige openbaring, door het verzoenende Offer, mogen wij het glorieuze plan zien van de verlossing waardoor onze zonden zijn vergeven, en wij dichter tot het hart worden getrokken van oneindige liefde. Wij zien hoe God Zijn gehele rechtvaardigheid kan behouden, en toch de overtreder van Zijn wet vergeven. En wij worden niet zomaar vergeven, maar wij zijn door God geaccepteerd door de Geliefde. Het verlossingsplan is niet slechts een manier tot ontsnapping aan de straf van de overtreding, maar omdat de zondaar zijn zonden zijn vergeven, en ten slotte

in de hemel ontvangen zal worden, niet als een vergeven boosdoener en vrijgelaten uit gevangenschap, die achterdochtig kijkt en vriendschap en vertrouwen nog niet toelaat; maar verwelkomd wordt als een kind, en weer opgenomen in vol vertrouwen. Het offer van onze Verlosser heeft ruime mogelijkheden gemaakt voor elke bekeerde gelovende ziel. Wij zijn gered omdat God houdt van Christus' bloed als losprijs; en niet slechts wil Hij de bekeerde zondaar vergeven, niet slechts wil Hij hem toestaan de hemel binnen te gaan, maar Hij, de Vader der genade, zal wachten bij de gouden poorten van de hemel om ons te verwelkomen en ons een overvloedige toegang te verschaffen tot de woningen van de gezegenden. O welk een liefde, welk een wonderbaarlijke liefde heeft de Vader getoond in de gave van Zijn geliefde Zoon voor het gevallen ras! En dit offer is een kanaal voor het stromen van Zijn eeuwige liefde, opdat allen die geloven in Jezus Christus, gelijk de verloren zoon, volledig en gratis herstel ontvangen van de hemelse gunsten.

-RH 9-21-86, ¶ 6, 11,12

•RH 13-11-91

Verdere studie: AA 255, 256

Les 5: 28 juli-3 augustus: Het voorbeeld van de Apostelen

Gebed is het door de hemel aangewezen middel om succesvol te zijn in de strijd tegen de zonde en voor het verkrijgen van een christelijk karakter. - AA 564

Sabbat 28 juli (God verheerlijken; 1 Thess 2:4)

God roept mannen en vrouwen op om met Hem samen te werken; werkers die een zuiver geloof hebben, rein van hart zijn en slechts een doel voor ogen hebben. In hun werk voor het redden van verloren zielen, moeten zij God verheerlijken. God verlangt oprechte dienstbaarheid. Wanneer wij slechts voor de vorm werken, woorden gebruiken die niet uit het hart komen, zullen onze pogingen om zielen tot God te trekken inefficiënt blijken. Als ons werk niet van harte wordt gedaan, zal dat zijn als schallend koper en klinkende cimbaal. Het hart moet geroerd worden door samenwerking met de kracht van de Heilige Geest. Wanneer de werker in het geloof staat in de schaduw van het kruis van Calvarië, kan hij woorden vol inspiratie spreken tot zijn toehoorders. Vanuit een volle voorraadschuur kan hij nieuwe en oude dingen te voorschijn halen, welke de harten van zijn toehoorders zal beroeren en als die overtuigd zijn, zullen ze uitroepen: "Wat moet ik doen om gered te worden?" Als een prediker na zijn prediking van het kansel afstapt en weggat zonder specifieke persoonlijke toenadering te zoeken met degenen die gegrepen zijn door de boodschap, laat hij een gelegenheid verloren gaan die hij nooit meer zal vinden.

"Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus" (Epeze 1:3). Wat rest er nog, waarin God in Zijn overvloedige voorziening, niet voorzien heeft? Door de verdiensten van Christus zijn we gezegend met alle geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten door Christus. Het is ons voorrecht om tot God te komen en te vertoeven in de atmosfeer van Zijn aanwezigheid. Niets anders dan het blijven in de aanwezigheid van Christus zal ons vrede, vrijheid, moed en kracht verschaffen.

Onze ervaring met God moet verbreed en verdiept worden.; want door zijn genade moeten wij volmaakt worden in onze zwakke menselijkheid. Wij moeten standvastig en vol overtuiging willen doen wat Gods wil is voor ons; wij mogen ons niet aanmatigend opstellen, want wij moeten de tijd die wij op aarde leven doorbrengen in vreze en niet in wantrouwen in de genade van God. We moeten vrezen dat onze zelfzucht niet de overhand zal krijgen in ons leven. We mogen niet vrezen dat God zal falen in het houden van zijn beloften, maar we moeten vrezen dat vanwege onze eigen zondige neigingen wij geen aanspraak kunnen maken op de beloften van God. Laten we hoge standaarden leggen en laten wij er ernstig naar streven, deze te bereiken in ons dagelijks leven totdat onze zielen zullen branden van verlangen naar heiligheid. We moeten spreken van dat geloof dat werkt door liefde en die de ziel reinigt.

-RH 9-6-92, 1, 5, 8

•RH 8-30-92; AA 256-259; PC 44-47; LP 81-86

Zondag 29 juli Moedig lijden (Handelingen 16; 1Thess 1:9; 2Thess 1-6,13)

Geduld en moed zullen blijken omstandigheden te zijn die ons overwinningen zullen bezorgen. Door zachtmoedigheid te tonen in verzoeken alsook door moedig optreden, kunnen zielen worden gewonnen voor Jezus Christus. De christen die geduld en blijdschap toont onder verlies en lijden, die zelf de dood tegemoet kan gaan met vrede en een onwankelbaar geloof, kan meer voor het evangelie betekenen dan door een lang leven van trouwe arbeid. Laat geen volgeling van Jezus denken dat wanneer hij niet in het openbaar of actief werkt voor God en Zijn waarheid, dat hij

niet dienstbaar kan zijn en geen aanspraak kan maken op loon bij God. Gods ware werkers worden nooit aan de kant gezet. In ziekte en gezondheid, in leven en dood, gebruikt God hen nog steeds. Toen Satan de dienstknechten van God vervolgde, waardoor hun actieve dienst werd gehinderd, toen ze in de gevangenis geworpen werden of naar het schavot werden gesleept, was 't om de waarheid grotere overwinning te doen verkrijgen. Toen deze getrouwen hun getuigenis met hun bloed moesten bezegelen, werden zielen die tot op dat moment in twijfel en onzekerheid leefden overtuigd van het geloof van Christus en namen dat geloof vol moed aan.

Zowel de moed en trouw van Paulus en zijn medewerkers alsook het geloof en de gehoorzaamheid van de bekeerden tot het christendom welke onder zeer moeilijke omstandigheden plaatsvond, zijn een aanfluiting voor het gebrek aan geloof bij de werker voor Christus. De apostel en zijn medewerkers, die blootgesteld waren aan de strengste vervolgingen en omringd door zeer schrikbarende hindernissen en scherpe tegenstand moesten verdragen, konden geredeneerd hebben dat het zinloos zou zijn om de dienstknechten van Nero tot geloof in Christus te bewegen. Zelfs als ze overtuigd werden van de waarheid, hoe zouden zij die kunnen gehoorzamen?. Maar Paulus redeneerde niet alzo; in geloof bracht hij het evangelie aan deze zielen en onder diegenen die het woord hoorden, waren er sommigen die tot elke prijs dit woord gehoorzaamden. Ongeacht de obstakels en het gevaar, aanvaardden zij het licht en vertrouwden erop dat God hen zou helpen om dit licht uit te dragen aan anderen.

Niet in afwezigheid van beproevingen, maar juist te midden van beproevingen wordt het christelijk karakter gevormd. Wanneer de volgeling van Christus blootgesteld is aan afwijzing en tegenstand, wordt die geleid tot groter waakzaamheid en ernstiger gebed tot de Machtige Helper. Ernstige verzoeken die in geloof worden verdragen, helpen geduld, vlijt, vastberadenheid en een diep, blijvend vertrouwen in God te ontwikkelen. Het is de overwinning van het christelijk geloof dat de volgeling in staat stelt te lijden en sterk te zijn om zich aan dit geloof te onderwerpen en zo te overwinnen; om dagelijks gedood te worden en toch te leven; het kruis te dragen en de kroon der heerlijkheid te verkrijgen.

-RH 12-21-11, 13-15, 20

•YI 1-6-98; 5-6-02; ST 1-17-00; GC11 40-42; COL 169-176; 2SP 211-214; LHU 248

Maandag 30/7 (Het karakter van de apostelen 1Thess 2: 3-6; Deu 10:16; Filipp 4:13; Ps 51: 1-10)

Degenen, aan wie het evangelie is toevertrouwd, moeten ijverig werken om zielen tot bekering te leiden; en terwijl zij dit doen, zullen zij zowel zichzelf redden als diegenen die het woord van hen horen. Zij die anderen verkwikken, zullen zelf verkwikt worden. De getrouwe werkers die alles aan God hebben gewijd, zullen honderdvoudige vergelding ontvangen in dit leven en in het toekomstig eeuwig leven. De Here geeft speciale zegen aan diegenen aan wie Hij het werk van de verkondiging van het goede nieuws van zaligheid heeft toevertrouwd. De boodschappers van de Here moeten zich opstellen als Gods woordvoerders terwijl ze de liefde, de goedheid en medeleven van de hemelse Vader laten zien. Het gebed van Jezus voor zijn discipelen was "Heilig hen in uw waarheid; Uw woord is de waarheid. Gelijk Gij Mij gezonden hebt in de wereld. Heb ook Ik hen gezonden in de wereld; en ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid" (Joh 17:17).

Predikanten en leden schieten veel tekort, omdat zij zich niet continu bezighouden met het werk dat de Verlosser aan het doen is. We moeten de liefde die Christus geleid heeft om zijn leven als offer te geven aan het gevallen mensdom, overpeinzen en deze wonderbare liefde moet in elke prediking geopenbaard worden. Het offer van Jezus geeft niet alleen blijk van zijn medelijden met de mensenkinderen, maar maakt ook de liefde van de Vader bekend; deze liefde moet alle mensen tot Hem trekken.

De sterkste relatie is die tussen God en Zijn kinderen en de vertegenwoordiger van Gods waarheid moet altijd Jezus vertegenwoordigen. Hij moet de liefde van God uitdragen door woord en voorbeeld, zodat degenen die door hem worden geleerd in een situatie kunnen worden gebracht waar zij de hemelse zegen kunnen verkrijgen. De dienstknechten van God moeten ernstig, boetvaardig, betrouwbaar en dankbaar zijn. Hun levens moeten levende brieven zijn, gelezen en gekend door alle mensen. Men moet deze gezegende hoop, de glorieuze verschijning van God en onze Verlosser Jezus Christus steeds voor ogen houden. De onderwerpen die besproken worden door de evangeliewerker moeten de ziel verheffen, veredelen en heiligen. De leraar van hemelse waarheden moet de noodzaak aangeven dat men een hechte relatie met God moet hebben en dat men zich afhankelijk moet voelen van de gerechtigheid van Jezus Christus. Wanneer de dienaar van Christus ten volle beseft hoe hulpeloosheid hij is wanneer Christus niet met hem is, zal het gevaar van zelfverheffing zijn weggenomen en Christus zal alles in zijn leven betekenen; Zijn aanwezigheid zal de ziel doordringen en invloed hebben op alle zintuigen. Geloof in de blijvende aanwezigheid van Christus zal maken dat somberheid en neerslachtigheid verdwijnen en zal de vrede brengen die de geest verheft; de heilige en reine vreugde die onuitsprekelijk is en vol heerlijkheid.

-ST 1-27-90, 3, 5, 6

•RH 4-15-84, 8-30-92, 9-6-92, 3-8-87; GW 92, 422-425

Dinsdag 31/7 (Gode welgevallig zijn; 1Thess 2:4-6)

Een groot en ernstig werk te doen door predikanten en velen beseffen niet genoeg hoe belangrijk het is om hierin balans te vinden en hoe zij zich onder de gegeven omstandigheden dienen op te stellen. Eenmaal aan hun werktafel, houdt hun predikers dienstbaarheid bijna helemaal op en hun voorbeeld is het niet waard om op te volgen. Hun lichte gesprekken kunnen tot vermaak aanzetten en vrolijkheid opwekken, maar ongelovigen en gelovigen verliezen vertrouwen in hen als Gods vertegenwoordigers.. Zulke predikanten kunnen de theorie van de waarheid aan de mensen presenteren, maar ze hebben haar heiligende kracht in hun eigen zielen niet ervaren waardoor hun gesproken woorden geen effect hebben.

Predikanten moeten een hechte relatie hebben met Jezus zodat zij Hem op de juiste manier aan de mensen kunnen presenteren.. Hij heeft hen een voorbeeld nagelaten tijdens zijn bediening op aarde. Ze moeten voor zielen werken met dezelfde onzelfzuchtige liefde die Zijn bediening kenmerkte.. Er is meer voor de predikant te doen dan te prediken vanaf de kansel; dit is slechts het begin van hun werk. Zij zijn herders over hun kudde. En het is hun plicht om 'de gemeente van God die Hij met zijn eigen bloed gekocht heeft, te voeden' en zij moeten duidelijk kunnen onderscheiden welke invloeden hun werk ondermijnen.

Bid om wijsheid zodat u in staat mag zijn de instructies uit het Heilige Woord op zo'n wijze te presenteren dat men kan zien waar er verbetering moet komen in het karakter en wat vereist wordt om te leven naar Gods standaard.. Win hun vertrouwen en hun affectie. Breng de waarheid zoals die is in Jezus dat het indruk mag maken op hun harten; want er is geen andere macht die iemand standvastig kan houden.. De waarheid, in het hart geplant door de Heilige Geest, gevoed door goddelijke genade, is onze enige veiligheid tegen satans strikken.. Zo moet het werk worden aangepakt totdat u iedere ziel tot de volmaaktheid in Jezus Christus kan leiden.

De apostel Paulus voelde het belang van getrouwheid aan. Hij zegt van zijn eigen bediening in Christus "Hem verkondigen wij, wanneer wij ieder mens terechtwijzen en ieder mens onderrichten in alle wijsheid, om ieder mens in Christus volmaakt te doen zijn. Hiervoor span ik mij ook in, onder zware strijd, naar zijn werking, die in mij werkt met kracht"(Col 1: 28-29)!

En hij vermaant Timotheus: "Verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting"

(2 Tim 4:2). Dit is in overeenstemming met het woord gesproken door Jesaja waar de Here over de wachters in Zion spreekt "Roep luidkeels, houd niet in; verheft uw stem als een bazuin en maak mijn volk zijn overtredingen bekend en het huis van Jacob zijn zonden" (Jesaja 58).

-RH 6-17-84, 5, 7, 8, 10

- ST 2-8-83, 12-22-90; 4T 540-544; CL15-17; AA 256-257; TM 397-399

Woensdag 1/8 (Diepe zorgzaamheid; 1 Thess 2: 3-8; 2 Kor 8 : 1-5)

Aan degenen die tot dwaalleer afgeleid zijn en die koud geworden zijn door afvalligheid en afdwalen, schreef Paulus (2Kor 11: 2-3; 1Thess 2: 7-8, 11-12). "Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan een man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen. Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden." Dat de Here mag spreken tot de harten van allen die deze woorden zullen horen. We moeten steeds praten over de zachtmoedigheid die Paulus aanbeveelt in het voorbeeld van de moeder die haar eigen kinderen koestert. Zo manifesteert de Geest van Christus zich. Wanneer we Christus waarlijk accepteren, zal er onder ons als leden van Zijn lichaam een verandering van karakter en principes plaatsvinden. Alle bitterheid, wraak, boze opzet en kwaadspreken onder ons zal worden weggedaan en de liefde van Jezus zal onze harten vullen en doen overlopen. Onze liefde voor anderen zal diep zijn, rein en vurig en niemand zal het heilig vertrouwen schenden. Met harten die verzacht en onderworpen zijn door de liefde van Christus, zullen wij de heiligen vermanen, aanspreken, terechtwijzen, waarschuwen en troosten. We zullen allen in een harmonieuze eenheid staan en onze oprechte affecties voor elkaar zullen steeds toenemen. Zo zal Christus door menselijke instrumenten vertegenwoordigd worden en zal het werk van God snel verbreid worden, want als gevolg hiervan zullen er in elk deel van de wereld werkers gevonden worden.

Gods zaak moet de eerste plaats innemen in onze affecties en onze plannen. Er is een grote behoefte aan het uitdragen van een duidelijke boodschap tegen het toegeven aan zelfzuchtige verlangens, terwijl de zaak van God middelen nodig heeft. Sommigen zijn zo koel en afdwalend dat ze zich niet eens realiseren dat hun affecties op aardse goederen gericht zijn, goederen die spoedig voor eeuwig zullen verdwijnen. De liefde voor de wereld bindt hen zo sterk dat tenzij ze van richting veranderen, zij niet zullen verstaan hoe belangrijk het is om zich te verloochenen ten behoeve van Gods zaak. Alle afgoden en onze liefde voor de wereld moeten uit het hart gebannen worden. Predikanten en goede vrienden die het gevaar inzien van de zelfzuchtigheid van sommigen, proberen hen het kwaad van hun weg te doen inzien; maar in plaats van hun raad op te volgen, stellen ze zich op tegen deze mensen.. O, dat zij hun geestelijke traagheid konden inzien en een betere relatie met God konden verkrijgen.

De Here staat te komen. De tijd is kort. Maak u gereed, maak u gereed, maak u gereed. Om Gods wil, stop hier; u heeft geen moment te verliezen. Maak een einde aan alle onrechtvaardig en ongegronde kritiek en verneder u voor God. Jesaja 55:7: "De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot den Here, dan zal Hij zich over hem ontfermen – en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig"

-RH 10-31-93, 1-2, 7-8

- RH 10-24-93; AUG 6-16-09

Donderdag 2/8 (Wees geen last; 1Th 2:9-12; Lucas 2:52, 11:11-13, Joh 16:12)

Toen Paulus naar Korinthe kwam, vroeg hij Aquila om aan het werk te gaan. De apostelen werkten en baden samen en besloten dat zij het evangelie zouden

verkondigen zoals dat moest, met belangeloze liefde voor de zielen die stervende waren door gebrek aan kennis. Paulus zou tenten maken en hij zou z'n medeapostelen leren hoe ze met hun handen moesten werken zodat zij in tijd van nood in hun eigen behoeften konden voorzien. Enkele van de medewerkers hielden zich niet aan deze manier van werken doordat ze redeneerden dat hun invloed als predikers van het woord verloren zou gaan. Het 10^e hoofdstuk van 2 Korintiërs geeft de problemen aan die Paulus had en hoe hij deze aanpakte. God had speciale eer aan Paulus gegeven. Hij had hem speciale kwalificaties gegeven en had op hem gewichtige verantwoordelijkheden gelegd. De apostel schrijft: (2 Kor 10:1) "Maar ik, Paulus, doe een beroep op u bij de zachtmoedigheid en de vriendelijkheid van Christus, ik, die in persoonlijk verkeer schuchter ben, maar op een afstand een groot woord heb tegen u."

Waarom heeft Paulus, een apostel van de hoogste orde, handwerk laten samengaan met de prediking van het evangelie? Was hij het loon van zijn arbeid niet waard? Waarom besteedde hij tijd aan tenten maken – de tijd die hij eigenlijk kon besteden aan het doen van iets beters? Waarom verspilde hij zijn tijd aan het maken van tenten? Maar Paulus zag de tijd die hij aan het tenten maken besteedde niet als verloren tijd. Terwijl hij met Aquilla werkte, bleef hij in contact met de Grote Leraar. Hij gaf aan zijn medearbeider de nodige geestelijke instructies en hij leerde ook de gedachte van eenheid aan de gelovigen.. Terwijl hij zijn handwerk deed gaf hij een voorbeeld van werkzaamheid en nauwgezetheid. Hij was "vlijtig in zakendoen ,vurig van geest, dienende de Here." Hij had samen met Priscilla en Aquilla meer dan één lofprijzing- en gebedssamenkomst met hen die samen met hen tenten maakten. Dit was een getuigenis van de waardering voor de waarheid die ze predikten. Paulus was een opvoeder. Hij predikte het evangelie met zijn stem en tijdens zijn werk predikte hij het evangelie met zijn handen.. Hij onderwees de mensen op dezelfde manier als hij werd onderwezen door Een die als de meest wijze Leraar wordt bestempeld. Tijdens het vaardige en snelle werken met zijn handen onderwees hij zijn medewerkers over de aanwijzingen die Mozes van Christus gekregen had bij de bouw van de tabernakel. Hij vertelde hen dat de vaardigheden en wijsheden die tijdens dat werk aan de dag werden gelegd, door God gegeven waren om tot Zijn eer te gebruiken. Hij onderwees hen dat alle eer aan God moet worden gegeven.

–RH 3-6-00, 6-9

•RH 3-6-00; AUCR 12-1-99; 8Red 50-51; 1T 445-447

Vrijdag 3/8 (Ware heiligmaking; 2Thess 4:3)

Ware heiligmaking komt tot stand door de uitwerking van het principe van liefde. 1 Joh 4:16: "God is liefde en wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem." In het leven van diegenen in wiens hart Christus woont, zal praktisch christendom gezien worden. Het karakter zal rein gemaakt, veredeld, verheven en verheerlijkt worden. Zuivere leerstellingen zullen samengaan met werken van gerechtigheid; heilige voorschriften zullen vermengd worden met heilige gewoonten. Diegenen die de zegeningen van heiligmaking willen ervaren, moeten eerst leren wat het betekent zichzelf te verloochenen. Het kruis van Christus is de centrale pilaar waaraan een "alles te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid hangt." "Wie achter Mij wil komen" zegt Christus, "die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op men volg me." (2Kor 4-17; Matth 16:24.) Het is de heerlijke geur uit onze liefde voor de medemens, welke onze liefde voor God toont.

Ware heiligmaking betekent volmaakte liefde, volmaakte gehoorzaamheid, volmaakte overeenstemming met de wil van God. We moeten door God geheiligd worden door gehoorzaamheid aan de waarheid. Ons geweten moet gereinigd worden van dode werken tot dienstbaarheid aan de levende God. We zijn nog niet volmaakt, maar het is ons voorrecht ons af te scheiden van de hindernissen van

zelfzucht en zonde en ons op te heffen tot volmaaktheid.. Geweldige mogelijkheden, hoge en heilige ambities liggen in ieders bereik.

"Want dit wil God" aangaande u, "uw heiligmaking." 1 Thes 4:3. Is dit ook uw wil?. Uw zonden kunnen als bergen voor u staan, maar als u zich vernedert en uw zonden belijdt, vertrouwend op de voorrechten van een gekruisigde en opgewekte Heiland, zal Hij u vergeven van alle ongerechtigheid. God vereist van u volledige overgave aan Zijn wet.

Deze wet is de echo van Zijn stem die zegt: heiliger, steeds heiliger. Verlang naar de volheid van de genade van Jezus Christus. Laat uw hart vervuld zijn met een intens verlangen naar Zijn gerechtigheid; het werk van deze gerechtigheid wordt verklaard vrede te geven en haar effect is zachtheid en eeuwige zekerheid.

Wanneer uw ziel verlangt naar God, zult u meer en meer van de onuitputtelijke rijkdommen van Zijn genade ontdekken.. Terwijl u deze rijkdommen overdenkt, zult u die bezitten en u zult de voordelen van het offer van Christus openbaren, de bescherming van Zijn gerechtigheid, de volheid van Zijn wijsheid en Zijn kracht om u aan de Vader te tonen, "onbevlekt en onberispelijk" 2Petr 3:14

-AA 560-567

•AA 258-268

Verdere studie: AA 318, 319; GW 234-236

Les 6: 04-10 augustus: Vrienden voor altijd

Zij, die hun lichaam, ziel en geest wijden aan Gods werk, zullen voortdurend een nieuw geschenk van fysieke, mentale en spirituele kracht ontvangen. De onuitputtelijke hemelse voorzieningen komen op hun bevel. Christus geeft hen de adem van Zijn eigen geest, het leven van Zijn eigen leven. De Heilige Geest gaat door met het inzetten van Zijn hoogste vermogens om te werken in hart en gedachten. -GW15 513, 2

Sabbat 4/8 (Christus overwegen; 1 Tess. 3:13)

Als bringers van het evangelie van Christus, moeten we het voorbeeld van Christus bestuderen. Door de menselijkheid aan te nemen, verenigde Christus zichzelf met het menselijke ras door onafscheidelijke banden. Door zijn leven van zelfverloochende bediening, door zijn lijden aan het kruis, waarbij hij de dood proefde voor elk mens, verbond Hij zich aan het hart van elk lid van de menselijke familie. "Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen" (Hebr. 2:17). "Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou heiligen" (Hebr.2:10, HSV). Geraakt door het aanvoelen van hun zwakheden, huilde Christus met de huilenden; en met hen die blij waren, kon Hij blij zijn. Een karakter als dat van Hem kan niet invloedloos zijn op de karakters van Zijn volgelingen. Zij die hun gedachten instrueren naar de volmaakheden van Christus zullen Hem in de wereld vertegenwoordigen....

Als volk moeten wij meer liefde hebben. Onze harten moeten groeien in het nadenken over Christus. O, konden wij maar onze behoefte aan sympathie en wijsheid en genade zien! Wanneer wij op Christus lijken, zullen wij geen scheidingsmuren herkennen. Christus stierf voor allen, en allen die geloven kunnen gereinigd worden van de zonde. Het is een voorrecht voor allen om te reiken naar het volmaakte christelijke karakter. De ware christen onderwijst zichzelf door weg te kijken van het eigen ik en op Christus te zien; en als hij kijkt naar zijn onmetelijke genade, zijn onbeschrijfbaar liefde, zal elke barrière tussen hem en zijn broeders neergehaald worden. De hardheid van zijn natuur is gesmolten. Hij is verfijnd en gereinigd in de vurige ovens, en kan een rechtvaardig offer tot God brengen. De wet van vriendelijkheid is op zijn lippen als een uiting van de ziel. Kijkend naar Jezus, de Leidsman en Voleinder van zijn geloof, zal hij veranderen naar hetzelfde beeld.

"En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen" (1Tess.3:12,13 HSV)

-RH 11-21-99, 1, 10, 11

•YI 11-6-02; TMK 131

Zondag 5/8 (Het Judees Voorbeeld: 1 Tess. 2:1-16; Matteüs 23:29-38; Rom. 7:1-5, 11:1-12,24-32, 14:15; 1Kor. 8:11)

Wat is de oorzaak van onenigheid en tweedracht? Het is het resultaat van het niet met Christus wandelen. Op een afstand van Hem, verliezen wij de liefde voor Hem, een reageren wij koud tegen Zijn volgelingen. Hoe verder de lichtstralen uit het centrum staan, hoe zwakker zij zijn. Elke gelovige is een lichtstraal van Christus, de Zon der gerechtigheid. Hoe nauwer wij met Christus wandelen, het centrum van alle

liefde en licht, hoe groter onze affectie zal zijn naar Zijn lichtdragers. Als de heiligen dicht tot Jezus getrokken worden, worden zij uit noodzaak dicht tot elkaar getrokken, want de heiligende genade van Christus zal hun harten verbinden. U kunt niet God liefhebben en uw broeders niet...

O, dat het eigen ik ondergeschoven mag zijn bij elke een van ons die belijdt in Christus te geloven! O, dat trots in het stof mag raken! O, dat wij nog vollediger het beeld van Christus mogen weerspiegelen! Wij moeten bidden als nooit tevoren dat niet alleen de werkers voortgaan in het grote oogstveld, maar dat wij een duidelijkere opvatting van de waarheid mogen hebben, zodat wanneer de boodschappers van de waarheid komen we de boodschap en de boodschapper zullen respecteren. O, dat de duisternis zich niet gaat vestigen in de ziel, maar dat de verlichtende Geest van Christus op Zijn volk zal neerkomen. Geestelijke zaken worden geestelijk onderscheiden, en de heerlijkheid van onze Verlosser is Zijn karakter; dit moeten wij waarnemen met een geestelijke blik (zie Efez.1:17,18).

“Daarom danken ook wij God zonder ophouden dat u, toen u van ons het gepredikte Woord van God hebt ontvangen, het ook aangenomen hebt, niet als een mensenwoord, maar (zoals het werkelijk is) als Gods Woord, dat ook werkzaam is in u die gelooft”(1Tess.2:13 HSV). Het woord van God kan niet effectief zijn in het hart als deze afgeschermd is door ongeloof. De boodschap die de boodschappers hebben verkondigd, is de boodschap aan de gemeente Laodicea.

Deze boodschap heeft niet die invloed gehad die het moest hebben op de gedachten en harten van de gelovigen. De ware staat van de kerk dient aan de mensen te worden gepresenteerd en zij moeten het woord van God niet ontvangen als iets dat door mensen is ontstaan, maar als het woord van God. Velen hebben de boodschap aan de Laodiceanen behandeld zoals het tot hen is gekomen, als het woord van een mens. Zowel de boodschapper als de ontvanger zijn in twijfel gebracht door hen die het als eerste hadden moeten onderscheiden en erop reageren als het woord van God. Als zij het woord van God dat hen gezonden is hadden ontvangen, zouden zij nu niet in duisternis zijn. [Col. 2:1, 2 quoted.]

-15MR 88, 90-91

•3SP 60-70; 5MR 250-253; HP 134; UL 325

Maandag 6/8 (De hoop en vreugde van Paulus: 1Tess. 2:17-3:10, 4-5; Judas 4-14)

Kan iemand nu moe worden? Kan iemand zeggen: “De stad is ver hiervandaan?” Zullen wij ons geloof opgeven en ons terugtrekken in het verderf, als de eeuwige wereld in zicht komt? Neen, neen. God leeft en regeert. “Herinnert u de dagen van weleer, toen gij, na verlicht te zijn, zo menigmaal lijden doorworsteld hebt”(Hebr. 10:32).

Ons geloof opgeven? De moed verliezen? Ongeduldig raken? Neen, neen. Wij moeten daar niet aan denken. “Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht zijn geweest, van de hemelse gave genoten hebben en deel gekregen hebben aan de heilige Geest, en het goede woord Gods en de krachten der toekomstige eeuw gesmaakt hebben, die uitloopt op verbranding”(Hebr. 6:4-8).

De christen wordt vergeleken met de aarde, die de regen indrinkt als het erop valt en brengt vrucht voort voor degene die het omploegt en verzorgd. De volgeling van Christus moet het sap en de voedingswaarden verzamelen uit de levende wijnstok. Hij moet de vruchten produceren tot eer van God. De Heer verwacht van elke plant in zijn tuin dat het economisch met de voedingsstoffen omgaat en een heleboel vrucht draagt, sommigen dertig, zestig en weer anderen honderdvoudig. Wij moeten ons niet tevreden stellen met tijdelijke lichtflitsen; maar wij moeten constant op zoek gaan naar de verlichting van de Geest van God. Het is ons voorrecht om het woord der waarheid te bestuderen en het te gehoorzamen. Wij zijn pas veilig als wij gevonden zijn voor God als opofferend, in geloof, vurig en effectief in gebed. Wij moeten water

putten uit de bronnen van redding. Wij moeten de ziel oprichten uit de normale geaardheid naar de hemelse atmosfeer die het zal reinigen, verheffen en verfijnen voor het paradijs van God. Zij die de geboden van God bewaren, hebben het recht om zich de rijke beloften die Hij heeft gegeven toe te eigenen. Wel, mogen de kinderen van God vervuld worden met hoop en moed, met vreugde en opgetogenheid, als zij de zaken overwegen die God voorbereid heeft voor hen die Hem liefhebben. "Want wat is onze hoop of blijdschap of erekroon? Bent ook u dat niet voor het aangezicht van onze Heere Jezus Christus bij Zijn komst?"(1Tess.2:19 HSV). [Lees ook 1 Tess. 4:16-17, 5:1-8; Openbaring 22:12]

Laten wij onze hoofden opheffen en ons verheugen; want onze verlossing is dichtbij. Het is dichterbij dan toen wij begonnen te geloven. Zullen wij dan niet geduldig wachten, vervuld met moed en geloof? Zullen wij dan niet een volk voorbereiden, om te staan op de dag van de laatste afrekening en oordeel?

-RH 7-31-88, 10-13

•RH 1-5-05; GW15 512-519; 6T 309-312; LP 308-309; PC 45-47; MB 88-91; AG 335

Dinsdag 7/8 (Het plaatsvervangend bezoek van Timoteüs: 1 Tess. 3:1-5; Matt. 24:9-22; Openbaring 13:14-17)

Predikanten die de Bijbelse waarheden voor deze tijd onderwijzen, brengen de mensen een boodschap van een plechtig karakter, en zij moeten de gedachten trainen om het grote thema van verlossing te begrijpen. Zij moeten begrijpen waar de mens uit gered is en hoe hij gebracht kan worden naar het paradijs van God...

Paulus draagt Timoteüs op: "verkondig het woord", maar er was nog iets wat gedaan moest worden, - "Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderricht"(2 Tim.4:2 HSV). Dit werk kan niet veilig verwaarloosd worden. Predikanten moeten altijd gereed zijn, gelegen of ongelegen, uit te zien naar zielen alsof zij rekenschap verschuldigd zijn. Zij moeten grote voorzichtigheid beoefenen. Waak in alle dingen, waak voor de manieren van satan, opdat u niet verleid wordt het onaangename deel van het werk niet te doen. Moeilijkheden moeten u niet intimideren of ontmoedigen. Een goed gebalanceerde gedachte en vaste karakters, gaan de moeilijkheden tegemoet en door ze te overwinnen, krijgt u een rijke ervaring. Doe het werk van een evangelist, - bewater en cultiveer het zaad dat al gezaaid is. Als er een nieuwe gemeente opgericht wordt, moet het niet berooid achtergelaten worden. De predikant moet het talent in de gemeente ontwikkelen, zodat de bijeenkomsten effectief zijn. Timoteüs werd bevolen om van gemeente tot gemeente te gaan, als één die dit soort werk moest doen en gemeenten op te bouwen in het meest heilige geloof. Hij moest het werk van een evangelist doen, en dat is nog belangrijker werk dan die van de predikant. Hij moest het woord verkondigen, maar hij mocht zich niet verbinden aan een gemeente.

Neem een vast besluit dat u niet het onaangename deel van het werk mijdt, en door ongeloof deel hebt aan het ruïneren van menselijke zielen. Als wij inderdaad christenen zijn, dan dienen wij in ons de geest van Hem die stierf voor de verlorenen, te hebben. Wij zullen de dwalende en de zondaar liefhebben en hem vleien, en zo bemoedigen zijn weg van verkeerdheden te gaan. Wij moeten waken voor zielen alsof zij rekenschap af moeten leggen. Wij moeten ons ervan verzekeren dat we de liefde tonen die heilig en geheiligd is, niet de begeerte die de sentimenten koestert. Er is een overvloed aan namaak stromingen in deze wereld; maar het is niet de stroming van God. Wij moeten het banier ontrollen die de Eeuwige ons gegeven heeft om aan de wereld te tonen. Als wij waarachtig zijn naar God in kleine dingen, zullen we een heilige vrijmoedigheid hebben als wij geroepen worden om wijze besluiten te nemen, en het zal ons in staat stellen een nauwere wandeling met God te hebben en om samen met God te werken.

-RH 9-28-97, 8, 11-12; •RH 3-11-02; AA 255-259

Woensdag 8/8 (Het resultaat van Timoteüs' bezoek: 1 Tess.3:4-10)

Onze Redder komt weer, en Hij wil ons gereed vinden voor Zijn verschijning. Als u gereed bent, zullen uw ogen Jezus en het hemelse thuis aanschouwen. Als beproevingen u neerslachtig en ontmoedigd maken, moet u over het geloof spreken, geen over twijfel en moedeloosheid; u moet uw ogen richten op de hemel en hemelse dingen. Paulus zegt: "Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een alles overtreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg. Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet;"(2Kor. 4:17,18 HSV). Laten wij dus blijven praten over Jezus en Zijn liefde; laten wij de kostbare waarheden bedenken die Hij ons in bewaring heeft toevertrouwd; laten wij de wereld bewijzen dat deze waarheden ons iets hebben opgeleverd. Hoe kan de wereld de waarde van de waarheid die u hebt ontvangen beoordelen als zij geen getuigen zijn van het veranderde effect op uw karakter? Als Christus in geloof in uw hart woont, zult u zijn gerechtigheid brengen in uw leven en ervaring. Satan zal tegen u zeggen: "U kunt niet gered worden; u bent een zondaar". Wel, vertel hem dat u weet dat u een zondaar bent, maar dat Christus kwam om zondaars te redden. Hij zegt: "want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars"(Mat.9:13 HSV). Zeg tegen de vijand: "Ik heb de gerechtigheid van Christus vernomen, en Hij is mijn Redder; ik heb geen eigengerechtigheid, maar Christus is mijn gerechtigheid." Dan zult u gerechtvaardigd worden door het geloof.

Binnenkort zal Christus komen in kracht en grote heerlijkheid, en hoe vreselijk zou het zijn als wij niet gereed zijn! Laten wij ons meteen gereed maken. Stop met verkeerdheden, zing een loflied en verheug je hier. Als u het loflied hier wilt leren, laat dan geen bitter woord of jaloezie of verwijt over uw lippen komen; maar laten uw lippen afgestemd zijn op lofprijzing aan God...

Als u in de hemelse verblijven bent met Christus, kunt u geen afstand doen van het prijzen van God. Wanneer dingen in uw huis verkeerd gaan, hef een lied aan over de onmetelijke liefde van de zoon van God, en ik zeg u, wanneer u dit aanheft, zal satan van u weggaan. U kunt de vijand met zijn somberheid uitdrijven; zijn donkere schaduw zal van uw pad weggevaagd worden door God te prijzen en u zult dan, o, zoveel helderder, de liefde en het medeleven van uw Hemelse Vader zien.

-RH 8-5-90, 6-7, 9

• RH 11-29-98, 10-11-81, 7-26-92; ST 3-6-84; PUR 2-13-02; AA 255-256

Donderdag 9/8 (Paulus' vernieuwde gebeden: 1 Tess. 3:11-13; Matt. 10:42, 24:30-31; Markus 8:38, 15:27; Zacharia 14:5; Deut. 33:2; Daniel 7:10)

Er zijn in de redevoeringen van onze Heer talloze plaatsen waar Hij spreekt van het persoonlijk verwond raken door het onrecht dat zijn volgelingen is aangedaan. Hij wordt geraakt door alles dat Hem aangaat; want Hij heeft zich geïdentificeerd met hen. Hij is nooit een onverschillige toeschouwer van de handelingen van de mens. Hij plaatst zich in de plek van zijn verwonde, verdrukte kinderen. Zijn ziel klopt met medelevende pijn als de leden van Zijn lichaam lijden; want Hij is de grote sympathieke ader van de gemeente. Al het lijden van de leden wordt door Hem gevoeld. Op de laatste, grote dag zegt Hij tegen de egoïsten: "voor zover u dit voor een van deze geringsten niet gedaan hebt, hebt u het ook niet voor Mij gedaan"(Mat.25:45 HSV).

In het "nieuwe gebod" legt Christus de regel uit, die wij moeten opvolgen, hoe wij moeten omgaan met onze medemens. "Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben. Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt." (Joh.13:34, 35 HSV). Als wij dit gebod niet gehoorzamen, kunnen wij onze Verlosser niet eren. Het moet onze ambitie zijn om uit te blinken in alles wat nobel, goed en onzelfzuchtig is. We moeten nooit iets doen wat onze vertegenwoordiging van Gods karakter vertroebeld. Wij moeten het startpunt van ons vertrouwen tot het einde stevig

vasthouden. Door de gouden banden van liefde zijn zij met elkaar verbonden en met Christus. Een ieder moet serieus werken aan het hoogste goed voor zijn broer.

Wij moeten als nooit tevoren bidden met hart en stem voor de inwoning van de Geest, zodat wij bruikbaar zijn in Gods werk. Wij moeten ons verenigen met onze collega werkers bij de opbouw van Gods koninkrijk. Wij moeten nooit tevreden zijn met de huidige resultaten, maar moeten aldoor voortgaan en doorgaan, op zoek naar grotere innigheid en zuiverder vuur. Ons grootste verlangen moet gevonden worden in het trouw zijn aan de meester....[Lees Jak.3:13-18].

De spiritualiteit van velen wordt teniet gedaan door zelfzucht. Velen koesteren een geest van zelfvoorziening, met het gevolg dat zij streng handelen in het verkrijgen van Christus' bloed. Tenzij zij zich bekeren, zullen zij nooit het hemels Koninkrijk zien. God zegt: [lees Rom. 12:10] "En ú moge de Heere doen toenemen en overvloedig maken in de liefde tot elkaar en tot allen, zoals ook wij dat zijn tot u, opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen"(1Tess. 3:12,13 HSV).

-ST 2-13-01, 5-7, 10-11; • RH 12-22-85, 11-21-99; OHC 231

Vrijdag 10/8 (God verheerlijken: Joh. 15:8)

Geen mens kan een christen zijn zonder de Geest van Christus te bezitten; en als hij de Geest van Christus heeft, zal het gemanifesteerd worden in vriendelijke woorden en een verfiynd, hoffelijk gedrag. De religie van Jezus is ontworpen om te verzachten dat wat hard en ruw is in temperament, en glad te strijken dat wat grof en scherp in gedrag is. Uiterlijke veranderingen zullen getuigen van een innerlijke verandering...

Plezierige, vriendelijke en welopgevoede christenen zullen invloed hebben voor God en zijn waarheid; het kan niet anders. Het geleende licht uit de hemel zal zijn heldere stralen door hen schijnen op het pad van anderen, en zal leiden tot hun oproep: "Welzalig de mens van wie de kracht in U is"(Psalm 84:6 HSV). De woorden die wij spreken, onze dagelijkse gedrag, zijn de vrucht die aan de boom groeit. Als de vrucht zuur en onaangenaam is, brengen de wortels van die boom niet genoeg voedingsstoffen uit een zuivere bron. Als onze karakters vriendelijk en nederig zijn, als onze genegenheid in harmonie is met onze Redder, tonen wij dat ons leven geborgen is met Christus in God, en laten wij een helder spoor achter. Ons leven zal in opvallend contrast staan met die van ongelovigen, dat onze collega's zullen merken dat wij met Jezus zijn en van Hem leren.

De christen hoeft geen kluizenaar te worden; maar zal op een natuurlijke manier omgaan met de wereld, hij zal niet van de wereld zijn. Christelijke beleefdheid moet gevoed worden en dagelijks uitgeoefend worden. Dat onvriendelijke woord moet onuitgesproken blijven; dat egoïstisch negeren van het geluk van anderen moeten plek maken voor doordachte sympathie. Juiste beleefdheid, vermengd met waarheid en recht, zal het leven niet alleen nuttig maken, maar mooi en geurig van liefde en goede werken. Het is geen bewijs dat de christen zijn geloof heeft verloren, want hij heeft een goed verslag uitgebracht onder hen die zonder zijn. Deugd, eerlijkheid, vriendelijkheid en trouwe integriteit brengt nobele karakters; zij die deze karakteristieken bezitten, zullen in achting stijgen, zelfs bij ongelovigen, en hun invloed in de gemeente zal zeer kostbaar zijn. Van ons wordt verwacht eerlijk te zijn in belangrijke zaken; maar trouw zijn in kleine dingen zal ons geschikt maken voor hogere vertrouwelijke posities....

Een christen zal die liefde ontwikkelen die zich niet snel laat provoceren, geduldig is en vriendelijk, die op alle dingen hoopt en alles verdraagt. Als deze genade in u is, als u beheerst wordt door de Geest van Christus, dan zullen uw woorden en daden getuigen dat uw godsdienst oprecht is; want uw leven zal vol zijn van goede vruchten.

-ST 11-11-86, 2, 10-11, 13; •RH 9-19-99, 5-10-06, 5-17-06; COL 97-102; AG 18
Verdere studie: AA 255; COL 101, 102

Les 7: 11-17 augustus: Een geheiligd leven lijden

Christendom is gewoonweg leven door elk woord dat uit de mond van God uitgaat. We moeten in Christus geloven en leven, die de weg, de waarheid en het leven is. –RH 03-25-02, 9

Sabbat 11/8 (Een zuivere ervaring; 1 Thessalonicenzen 4:7)

...Voor hen die klaar zijn om bij elke ongunstige omstandigheid ontmoedigd te raken, zal de grote vijand van zielen omstandigheden scheppen om hen overvloedige redenen te geven om altijd ontmoedigd te zijn.

Oh, dat ik zo duidelijk en overtuigend in talen kon spreken om zielen uit hun positie van zorgeloze rust en werelds comfort te bewegen! Enkel een zuivere ervaring zal ons bekwaam maken en met de menigte samenvoegen die uit de grote verdrukking komen, onze karakter klederen gewassen en hen wit gemaakt hebben in het bloed van het Lam. Ik ben verontrust vanwege de onverschilligheid en traagheid van hen die belijden de waarheid te kennen. Satan is onvermoeid in zijn pogingen; hij is voortdurend op zijn hoede om te misleiden en te verstrikken. Hoe doen de wachters op de muren van Sion hun werk? Kijken zij uit naar zielen waarvoor zij rekenschap moeten geven? Zijn zij wakker? Zijn zij ijverig en tonen zij dat ze in vol geloof zijn van de leerstellingen die zij houden?

Geen mens kan succes in de dienst van God hebben tenzij zijn hele ziel in het werk ligt en hij alle dingen als verlies rekent vanwege de kennis van Christus. Wie iets achterhoudt, wie weigert om alles te geven wat hij heeft kan geen discipel van Christus zijn; nog minder kan hij een medewerker van Hem zijn. De toewijding moet volledig zijn. Vader, moeder, vrouw en kinderen, huizen en landerijen, alles wat de dienaar van Christus bezit, moet onderworpen zijn aan Gods oproep, op het heilige altaar gebonden worden. Hij moet ijverig zijn, bereid tot zelfverloochening en het kruis opnemen, met vastberadenheid te doen en moedig te lijden wat van hem verlangt wordt om het belangrijke werk van hervorming voorwaarts te brengen. De eer van God en de redding van zielen zal zijn grote doel en voornemen van leven zijn. Hij zal niet hier en daar gaan om zichzelf te vermaken, maar, als de plicht roept, zal hij gevonden worden, als hij, in het heetst van de strijd nodig is, en zal zonder tegenzin, zonder klagen lijden, zonder te letten op werelds voordeel of persoonlijke gevolgen. Aan dit alles verbinden wij ons als we de naam van christen accepteren en meer nog als we toestemmen om als vertegenwoordigers het werk van Christus op ons te nemen.

–RH 6-3-80, 5-7

•AA 260-266; PC 46-47; AG 147

Zondag 12/8 (Overvloedig zijn meer en meer; 1 Thessalonicenzen 4:1-8; 3:10-13; hoofdstuk 4 en 5)

De mensen die beweren de waarheid te kennen, zullen niet veroordeeld worden, omdat zij het licht niet hadden, maar omdat zij groot licht hadden en hun harten niet onder de grote proef van Gods morele standaard van rechtvaardigheid brachten. De mensen die beweren de waarheid te geloven moeten verheven worden door het uit te dragen. Werkelijk Bijbels geloof moet het leven doortrekken, verfijnen en het karakter veredelen, het meer en meer gelijk maken aan het goddelijke model. Dan zal het huis weerklinken van gebed, met dankzegging en lof aan God. Engelen zullen in het huis dienen en de aanbidders vergezellen tot het huis van gebed.

Laat degene die de waarheid onderwijzen het presenteren zoals het in Jezus is. Onder de onderwerpene, heiligende, verfijnende invloed van Gods waarheid zijn zij als reine vaten. Laten zij doortrokken worden met Bijbels geloof en wat een invloed

zal er van hen uitgaan in de wereld. Laat het individuele lid van de kerk rein, standvastig en onbeweeglijk zijn, altijd overvloeien van Jezus' liefde en dan zullen zij een licht in de wereld zijn. Laten de mannen als wachters staan en als herders van de kudde de ernstige waarheid bekendmaken, de waarschuwingstekens laten horen aan alle mensen, naties en tongen. Laten zij levende vertegenwoordigers zijn van de waarheid die zij voorstaan, Gods wet eren door heilige en nauwkeurige naleving van zijn eisen: in zuiverheid, heiligheid voor de Heer wandelen en een kracht zal de bekendmakingen van de waarheid begeleiden welke overal licht zal weerkaatsen. . . .

Geliefde broeders, de Here komt. Hef uw gedachten en hoofden op en juich. Oh, we zouden denken dat degene die het vreugdevolle nieuws horen, die belijden Jezus lief te hebben, met onuitsprekelijke vreugde en vol van heerlijkheid vervuld zouden zijn. Dit is het goede, het vreugdevolle nieuws dat elke ziel in vuur en vlam zou moeten zetten, welke in onze huizen herhaald moet worden en aan hen verteld worden die we op straat ontmoeten. Welk een vreugdevoller nieuws kan er medegedeeld worden! Haarkloverij en twist met gelovigen of ongelovigen is niet het werk dat God ons te doen heeft gegeven.

Als Christus mijn Redder is, mijn Offer, mijn Verzoening dan zal ik nooit te gronde gaan. Als ik in Hem geloof, zal ik leven in eeuwigheid. Oh, dat ieder die de waarheid gelooft, in Jezus zou geloven als zijn persoonlijke Verlosser. Ik bedoel geen goedkoop geloof dat niet door werken ondersteund wordt, maar dat eerlijke, levende, voortdurende, blijvende geloof dat het vlees eet en het bloed drinkt van Gods zoon. Ik wil niet alleen vergeven worden voor de overtredingen van Gods heilige wet, maar ik wil verheven worden in de zonneshijn van Gods aangezicht. Niet alleen worden toegelaten tot de hemel, maar een uitbundige intocht hebben.

-2SM 377-381

•Yi 7-26-94; ST 3-26-02; 12 MR 320-328

Maandag 13/8 (Gods wil: heiligheid; 1 Thessalonicenzen 4:3-8, 3:13)

Gods volk is in gevaar om van de Zon der Gerechtigheid gescheiden te worden. "Dit is de wil van God" zegt de apostel: "zelfs uw heiliging"(1 Thessalonicenzen 4:3, NBG 1951). Deze heiliging betekent volmaakte liefde, volmaakte gehoorzaamheid, geheel in overeenstemming met de wil van God. We moeten in Hem geheiligd worden door gehoorzaamheid aan de waarheid. Ons geweten moet van dode werken gereinigd worden tot het dienen van de levende God. Als onze levens zich naar het leven van Christus richten door het heiligen van gedachten, ziel en lichaam zal ons voorbeeld een krachtige invloed op de wereld hebben. Wij zijn niet volmaakt, maar het is ons voorrecht weggesneden te worden van de verwarring van eigenliefde en zonde, en tot perfectie te komen. "En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is"(2Korinthe 3: 18, NBG, 1951). Grote mogelijkheden: hoge en heilige talenten zijn binnen het bereik geplaatst van allen die waar geloof hebben. Zullen wij onze ogen niet insmeren met ogenzalf, zodat we de wonderbaarlijke dingen die God voor ons heeft, kunnen onderscheiden?

God leidt een volk uit om in volmaakte eenheid op het platform van de eeuwige waarheid te staan. Christus gaf zichzelf voor de wereld, zodat Hij "voor Zich een eigen volk zou reinigen: volijverig in goede werken"(Titus 2: 14, NBG, 1951). Dit zuiveringsproces is bedoeld om Zijn volk van alle ongerechtigheid en de geest van onenigheid en twist te reinigen, zodat zij op kunnen bouwen in plaats van neer te halen en hun energie aan het grote werk voor hen te kunnen wijden. God heeft bedoeld dat zijn volk tot eenheid van geloof zal komen. In zijn gebeden voor zijn volgelingen zei Christus (Johannes 17:15-19, NBG 1951): "Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart van de boze. Zij zijn niet van de wereld, gelijkerwijs Ik van de wereld niet ben. Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is

de waarheid. Gelijkerwijs Gij Mij gezonden hebt in de wereld, alzo heb Ik hen ook in de wereld gezonden. En Ik heilig Mijzelve voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in de waarheid."

"Want dit is Gods wil ten opzichte van u, zelfs uw heiliging." Is dit ook uw wil? Uw zonden kunnen als bergen voor u zijn, maar als u uw hart verootmoedigt en uw zonden belijdt, vertrouwend op de verdiensten van een gekruisigde en opgestane Redder, zal Hij u vergeven, en zal u van alle ongerechtigheden reinigen. Hevig wensen, verlangen naar God, ja zelfs naar Hem snakken, zoals het hart snakt naar de waterbeken. Als u ziel reikhalst naar God, zal u steeds meer van de ondoorgrondelijke rijkdommen van zijn genade vinden. Als u deze rijkdommen overpeinst, wordt u erdoor in bezit genomen en de verdiensten van het offer van een Verlosser geopenbaard, de bescherming van zijn rechtvaardigheid, zijn onuitputtelijke liefde, de volheid van zijn wijsheid en zijn macht om u zonder vlek of rimpel aan de Vader voor te stellen. Degene die deze overwinning aannemen zullen de getuigenis dragen: "Wij hebben verlossing door zijn bloed." "De wet van de Geest van leven in Christus heeft ons vrij gemaakt van de wet van zonde en dood." "Wij zijn meer dan overwinnaars door hem die ons liefheeft."

-YI 8-24-99, 2, 4, 7

•RH 6-17-90, 11-18-90, 3-25-02, 2-8-98; ST 3-30-04; BECHO 2-21-98; GC 468-472; 7MR 209-210; RC 37; LHU 152

Dinsdag 14/8 (Niet zoals de heidenen;1 Thessalonicenzen 4:4,5)

God is de bestuurder van het heelal. Hij heeft alles onder Zijn wetten gesteld. Alles in de natuurlijke wereld staat onder zijn wet, van de kleinste bloem uit de tuin tot de machtige ceders van de Libanon. De dieren van het veld gehoorzamen Gods wet. De oceaan gehoorzaamt zijn bevel. "Tot hiertoe en niet verder zult gij komen, hier zal de trots uwer golven blijven staan.(Job 38: 11, NBG 1951).

Als God tot de mensen spreekt, zal zijn stem worden gehoord en zijn woord gehoorzaamd. De mens is een intelligent wezen, heeft een verstand door welke hij Gods wil begrijpt en een geweten waardoor hij zijn verantwoordelijkheid voelt. Hij heeft een hart waarmee hij de wet van God lief kan hebben, welke heilig en goed en juist is. Maar God dwingt niemand om Hem te eren en zich in gehoorzaamheid aan Zijn wet over te geven. Dwang is het werk van satan en zijn vertegenwoordigers.

Als intelligente schepselen mogen we de wil van God kennen en doen, of we mogen halsstarrig weigeren onze eindige wil over te geven aan de wil van de Eeuwige. Deze verantwoordelijkheid is op ons gelegd en zou ons met een gevoel van ontzag moeten vervullen. Gods eis aan ons is: "Gij zult de Here, uw God liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht; en uw naaste als uzelf"(Lukas 10: 37, NBG 1951)

Aan deze twee principes hangt de gehele wet en de profeten; en het is voor ons hedendaagse en eeuwige belang een juist begrip te hebben van de verreichende principes van Gods wet. "Want de wet doet zonde kennen"(Romeinen 3:20) en "de zonde is wetteloosheid"(1 Johannes 3:4, NBG 1951)

Degene die de wet door de toegeschreven gerechtigheid van Christus gehoorzaamt, ontmoet elke eis die de Bijbel vertegenwoordigt; maar hij die zich boven God stelt, zijn wet met voeten treed en toch beleid een kind van God te zijn, werkt aan de kant van de vijand in het grote conflict. In onze dagen, zelfs van de preekstoelen in ons land, onderwijzen belijdende predikanten van het evangelie, net als de Farizeeën, de leerstellingen van menselijke geboden. De enige veiligheid voor de ziel in deze tijd is navraag te doen bij elke stap: Wat zegt de Heer tot zijn dienaar? Het woord van de Heer blijft eeuwig bestaan. De Bijbel is onze leidraad, en in plaats van de wijsheid van mensen te raadplegen en de verklaringen van sterfelijke wezens als goddelijke waarheid te aanvaarden, zouden wij het zekere profetische woord moeten zoeken. God heeft gesproken en zijn woord is betrouwbaar, en ons geloof moet rusten op een:

“Zo zegt de Heere.” God wil dat wij de gebeurtenissen die om ons heen plaats vinden bestuderen en vergelijken met de voorzeggingen in zijn woord, zodat wij zullen begrijpen dat wij in de laatste dagen leven. Wij willen onze Bijbels en we willen weten wat erin geschreven is. De ijverige student van profetieën zal beloond worden met de duidelijke openbaringen van waarheid, want Jezus zegt: “Uw woord is de waarheid”(Johannes 17:17, NBG 1951)

–ST 10-01-94, 1, 2, 8

•RH 4-5-98, 8-9-98; 1SM 212-215

Woensdag 15/8 (In overeenstemming met Gods ontwerp; 1 Thessalonicenzen 4: 6-8)

Laat niemand ijverig zijn zichzelf te verhogen en fouten bij anderen vinden. Dit is gebeurd en het heeft koude onverschilligheid, hartvochtigheid en verdeeldheid gebracht. Laten wij voor een herbekering bidden. Laten wij oprecht berouw tonen en de Here zal onze overtredingen en zonden vergeven. Door de band met Christus zal kracht tot ons komen. Het geweten zal rust vinden in Christus. Hij is: “Het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt”(Johannes 1: 29, NBG 1951)

Als we Hem geloven, zullen we tot zijn gelijkenis veranderen. Zijn beeld wordt in het hart gegraveerd. Zijn liefde wordt aan de wereld weerspiegeld in onze woorden en daden. Zodoende wordt de kracht die waarheid heeft aan de wereld geopenbaard om de ontvanger te reinigen. Door de heldere, glorierijke stralen van Christus' gerechtigheid wordt de menselijke ziel rein en heilig gemaakt. Waarlijk geloof veredelt het verstand, verfijnt de smaak, heiligt het oordeel en maakt zijn bezitter een deelgenoot van de hemelse reinheid en invloeden; het brengt engelen dichterbij en scheidt ons steeds meer van de wereldse geest en invloeden. Ik wijs u op de woorden van de apostel Paulus in het vierde hoofdstuk van Efeze. Dit hele hoofdstuk is een les dat God ernaar verlangt ons te leren en te oefenen. De apostel smeekt ons te wandelen naar de roeping waartoe we geroepen zijn (Efeze 4:14-16, 5:1-4, 6-11, aangehaald).

“Ziet dus nauwlettend toe hoe gij wandelt, niet als onwijzen, doch als wijzen, u de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad. Weest daarom niet onverstandig, maar tracht te verstaan, wat de wil des Heren is”. (Efeze 5: 15, 16, NBG 1951) Te vaak staan zij die beweren christenen te zijn, de vijand toe ingang tot hun gedachten te verkrijgen. Zij ontvangen gemakkelijk zijn ingevingen en deze veroorzaken een dood van geestelijke kracht en een grote en een betreuenswaardige verwarring. Fouten worden gemaakt en kostbare gouden momenten worden weggenomen door de resultaten van satans werk. Zullen wij niet de zonden belijden die God hebben onteerd, zielen in gevaar hebben gebracht en de uren hebben verspild die gebruikt hadden moeten zijn tot toewijding om de tegenwoordige waarheid bekend te maken? . . .

Is de dienaar groter dan zijn Heer? Moeten wij terugdeinzen voor ons deel van het uitdragen van het “eeuwige doel” van God voor de redding van zondaren, “naar het eeuwige voornemen in Christus Jezus onze Heer?” Wordt wakker voor de plicht, mijn broeders en zusters; zie om naar zielen alsof wij rekenschap moeten afleggen en God geve u: “naar de rijkdom zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens; opdat Christus door het geloof in uw harten woning make. Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan, samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte, en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods.”(Efeze 3: 16, 17, 18, NBG 1951)

–SW 7-9-03, 2-3, 5-6, 9

•RH 8-30-92; TSA 79

Donderdag 16/8 (Bemoei je met je eigen zaken; 1 Thessalonicenzen 4: 9-12)

Het pad tot vrijheid van zonde gaat door zelfkruisiging en strijd met de krachten van de duisternis. Laat niemand ontmoedigd zijn in het zicht van de zware beproevingen welke we in de tijd van de Jakobsbenauwdheid tegemoet gaan, welke voor ons ligt. Wij moeten ernstig, bezorgd werken, niet voor die tijd, maar voor vandaag. Wat we willen hebben, is kennis van de waarheid zoals die nu in Christus is en een persoonlijke ervaring. In deze kostbare laatste uren van onderzoek hebben we een diepe en levende ervaring te behalen. Zo zullen we karakters vormen die onze verlossing verzekeren in tijden van moeilijkheden.

De tijd van moeilijkheden is de vuurproef die Christus' karakter in ons naar buiten moet brengen. Hij is bedoeld om Gods volk te leiden in het opgeven van de verleidingen van satan.

Het laatste conflict zal satan in zijn ware karakter aan hen openbaren: dat van een wrede tiran en dat zal voor hen doen wat niets anders kan doen, hem volledig uit hun genegenheid ontwortelen. Want van de zonde te houden en koesteren, is te houden en koesteren van zijn maker, die dodelijke vijand van Christus. . .

Het is grote vriendelijkheid van de kant van onze hemelse Vader wanneer Hij ons toestaat geplaatst te worden onder omstandigheden die de aardse aantrekkelijkheden verminderen, en onze genegenheden naar de dingen hierboven leiden. Dikwijls leert het verlies van aardse zegeningen ons meer als hun bezit. Als we door beproevingen en leed heengaan, is het geen bewijs dat Christus niet van ons houdt en zegent. Het medelijdende Lam van God maakt zijn belang gelijk aan dat van zijn lijdenden. Hij beschermt hen elk ogenblik. Hij is op de hoogte van elk verdriet; Hij kent elk voorstel van satan, elke zorg die de ziel kwelt. . .

Jezus, onze Advocaat, nodigt ons uit met Hem te wandelen. Hij bepleit de zaak van de verzochte, de dwalende en de ongelovige. Hij spant zich in om hen in zijn gezelschap te verheffen. Het is zijn werk zijn volk te heiligen, reinigen, veredelen en te zuiveren, en hun harten met vrede te vullen. Zo maakt Hij hen geschikt voor heerlijkheid, eer en eeuwig leven; voor een rijkere en langduriger erfenis dan die van welke aardse prins dan ook. Als kinderen van God, leden van de koninklijke familie, moeten wij onbaatzuchtige liefde voor elkaar aankweken. Wij moeten samen optrekken. We zouden de belangen van onze broeders moeten beschermen, zelfs als we denken dat zij zich vergissen. Wij zijn zelf niet volmaakt; wij zijn niet onsterfelijk. Elia was een machtig

Godsman; toch was hij: "slechts een mens zoals wij"(Jacobus 5: 17, NBG 1951). Wij moeten teder, vriendelijk en eerlijk tegenover elkaar zijn.

"Hieraan zullen allen weten dat gij discipelen van mij zijt" zei Christus, "indien gij liefde hebt onder elkander"(Johannes 13: 35, NBG, 1951)

-RH 8-12-84. 10-11. 13-15

•RH 3-21-93; AA 262-264; 8T 241-243; PC 46-47; UL 225; TDG 133

Vrijdag 17/8 (Heiligmaking en eer, 1 Thessalonicenzen 4 :4)

Liefde is een plant met hemelse oorsprong. Hij is niet onredelijk, hij is niet blind. Hij is zuiver en heilig. Maar de passie van het natuurlijke hart is totaal iets anders. Terwijl zuivere liefde God in al zijn plannen zal betrekken en in volmaakte harmonie met Gods Geest zal zijn, zal passie koppig, lichtvaardig, onredelijk, wars van alle zelfbeheersing zijn en het onderwerp van zijn keus tot een afgod maken. Op alle manieren zal de genade van God getoond worden door hen die ware liefde bezitten. Bescheidenheid, eenvoudigheid, oprechtheid, moraal en religie zal elke stap kenmerken die tot een huwelijksverbintenis leidt. Degene die zich zo beheersen, zullen niet geheel in beslag genomen worden door elkaars gezelschap, waarbij zij de interesse in de gebedsbijeenkomsten en de religieuze diensten verliezen. Hun ijver voor de waarheid zal niet sterven vanwege het verwaarlozen van de mogelijkheden en

privileges die God hen genadig heeft gegeven. Als mannen en vrouwen de gewoonte hebben om tweemaal daags te bidden voordat zij een huwelijk overwegen, zouden zij vier maal daags moeten bidden vooruitlopend op zo'n stap. Huwelijk is iets dat uw leven zal beïnvloeden ; zowel in deze wereld als in de komende. Een oprechte christen zal zijn plannen niet in deze richting verhaasten zonder de kennis dat God zijn koers goedkeurt. Hij zal niet voor zichzelf willen kiezen, maar zal voelen dat God voor hem moet kiezen. . .

Het merendeel van de huwelijken in onze tijd en de manier waarop zij worden gesloten maken hen een van de tekenen van de eindtijd. Mannen en vrouwen zijn zo hardnekkig en eigenzinnig dat er geen sprake van God is. Religie is opzij gelegd, alsof het geen aandeel in deze plechtige en belangrijke zaak heeft. Maar tenzij degene die beweren de waarheid te geloven, erdoor geheiligd zijn en in gedachten en karakter erdoor verhoogd zijn, zijn zij in dezelfde ongunstige positie voor God als de zondaar die nooit verlicht is met betrekking tot zijn eisen. We naderen snel het sluiten van de wereldgeschiedenis. Elk moment is van het ernstigste belang voor Gods kind. De vragen die aan elk hart gesteld zouden moeten worden zijn: "Ben ik een christen? Is het woord van God mijn studie? Woont Christus door geloof in mijn hart? Is de wet van God de regel voor mijn leven? Dringen de onderzoekende waarheden waarin ik belijd te geloven door in de geheimste plaatsen van mijn leven? Draag ik zijn principes uit in mijn zakenleven? Heeft de invloed die ik gebruik een reddende kracht op diegenen met wie ik omga?"

-RH 9-25-88, 11-13

•AH 50-51

Verdere studie: 1MCP 222; RH 9-25-88; AA 518

Les 8: 18-24 augustus: Met Christus gestorven

Door de opstanding van Christus uit de dood, zal elke gelovige heilige die in Jezus inslaapt, triomferend uit zijn gevangenis voortkomen. De opgestane heilige zal uitroepen: 'Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?' (1 Korinthe 15:55) -2SM 271, 4

Sabbat 18/8 (Het uur zal komen; 1 Thessalonicenzen 4:16)

De leerstelling van de komst van Jezus moest een duidelijk effect en een duidelijke invloed op de levens en karakters van mensen hebben; en één van de grote leraren, één van de puurste voorbeelden onder de mensen, verkondigde het aan de bewoners van de oude wereld, voor de zondvloed en voor zijn eigen opname in de hemel. Deze grote gebeurtenis - de komst van onze Heer in alle hemelse glorie - moet onder de aandacht van de mensen gebracht worden en een ieder dient te leven met acht hierop - de dag van God die spoedig zal komen. De verwachting van Christus komst diende vrees voor de Heer en vrees voor Zijn oordeel op te roepen bij de overtreders van Zijn wet. ...

Christus sprak herhaaldelijk over Zijn tweede komst naar de aarde. Op één moment had Hij gezegd: 'verwonder u daar niet over, want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen,' ... [Johannes 5:28-29 geciteerd]. Bijna tweeduizend jaar zijn er voorbij sinds Hij, die sprak zoals geen ander ooit gesproken had, uiting had gegeven aan deze woorden. Hij die niets anders dan de waarheid kon spreken, maakte deze bewering die erop wees dat de tijd nabij was; maar de doden zijn nog steeds in hun graven. De stem van de Levengever heeft de slapende heiligen nog niet uit hun sombere gevangenschappen geroepen, maar wij hebben het geloof niet verloren, omdat het voorspelde uur nog niet gekomen is. Wij werken door, vertrouwend en gelovend en wachtend, niet één stap terug nemend; maar wij gehoorzamen de bevelen van de Aanvoerder van onze redding, wiens bevel aan Zijn volk is: 'Ga voorwaarts'.

Het uur zal komen; het is niet ver meer en sommigen van ons die nu geloven, zullen op de aarde leven en zullen de voorspelling waarheid zien worden en de stem van de aartsengel horen en de bazuin van God horen echoën van berg en vlakte en zee, tot de verste uithoeken van de aarde. Heel de schepping zal die stem horen en zij die geleefd hebben en gestorven zijn in Jezus, zullen reageren op die roep van de Prins des levens. Het zal gehoord worden in de kerken van mensen, in de holen van de diepte, in de rotsen en spelonken van de aarde, om dan gehoorzaamd te worden. Het is dezelfde stem die zei: [Matteüs 11:28; 9:2; 16:24; 25:21 geciteerd]. Voor hen zal die stem rust, vrede en eeuwig leven betekenen. Zij zullen het herkennen als de stem van Één Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht.

-RH 7-31-88, 2, 8, 9

•ST 11-25-89; GC 545-549; 5T 11-15; 2SM 269-273; LP 111-113; Mar 305; UL 311; ML 345; SD 359-360

Zondag 19/8 (De situatie in Tessalonica; 1 Thessalonicenzen 4:13-18)

Laat de woorden van de apostel Paulus u troosten: 'Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, ...' [1 Thessalonicenzen 4:13-18 geciteerd].

Wij zij niet als de heidenen, dat wij dagen en nachten van rouw hebben waarbij niets wordt gehoord dan sombere gezangen voor de doden, met als doel menselijk medelijden op te wekken. Wij dienen ons niet te kleden in rouwkleding en een berouwvol gelaat op te zetten, alsof onze vrienden en familieleden voor altijd van ons

heengegaan zijn. Johannes roept uit: 'Hier zien we de volharding van de heiligen. Hier komen openbaar die de geboden van God en het geloof in Jezus in acht nemen.' [Openbaring 14:12, 13 geciteerd]. ...

'En als de Geest van Hem Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zal Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont.' (Romeinen 8:11). O, hoe dierbaar zijn deze woorden voor elke diepbedroefde ziel! Christus is onze Gids en Trooster, Die ons in al onze moeilijkheden troost. Wanneer Hij ons een bittere slok te drinken geeft, houdt Hij tevens een beker van zegen aan onze lippen. Hij vult het hart met gehoorzaamheid, met vreugde en vrede in geloof en stelt ons in staat onderdanig te zeggen: Niet mijn wil, maar Uw wil, O, Here, geschiede. 'De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen; de Naam van de HEERE zij geloofd!' (Job 1:21). Met deze onderdanigheid wordt hoop opgewekt en de hand van geloof vat de hand van oneindige kracht. 'Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft, [zal] ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont.' (Romeinen 8:11). ...

Christus eigent Zich allen die in Zijn Naam hebben geloofd toe. De levengevende kracht van de Geest van Christus in het sterfelijk lichaam verbindt elke gelovige ziel aan Jezus Christus. Zij die geloven in Jezus, zijn voor Zijn hart heilig; want hun leven is met Christus geborgen in God. Het bevel zal van de Levengever komen: 'Ontwaak en juich, u die woont in het stof, want Uw dauw zal zijn als de dauw op jong, fris groen en de aarde zal de gestorvenen baren' (Jesaja 26:19). ... Wat een glorieuze morgen zal de opstandingmorgen zijn! Wat een geweldig schouwspel zal zich voor onze ogen ontfouwen wanneer Christus zal komen om bewonderd te worden door zij die geloven! Allen die met Christus deelnamen in Zijn vernedering en lijden, zullen deelnemers worden in Zijn glorie. Door de opstanding van Christus uit de dood, zal elke gelovige heilige die in Jezus inslaapt triomferend uit zijn gevangenis voortkomen. De opgestane heilige zal uitroepen: 'Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?' (1 Korinthe 15:55).

-2SM 269-271

•DA 785-787; FLB 183

Maandag 20/8 (Hopeloos verdriet; 1 Thes. 4:13)

Christus' wederkomst is nauw verbonden met de heerlijkheid 'van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van Zijn heilige profeten, van oudsher' (Handelingen 3:21). Dan zal er een eind komen aan de eeuwenoude heerschappij van het kwaad. 'Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan Zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden' (Openbaring 11:15). 'En de heerlijkheid des HEREN zal zich openbaren en al het levende tezamen zal dit zien'. 'De Here HERE zal gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor het oog van alle volken'. Hij zal 'een sierlijke kroon en een prachtige diadeem zijn voor de rest van zijn volk. (Jesaja 40:5; 61:11; 28:5). ...

In alle eeuwen is de wederkomst van Christus de zalige hoop van Zijn ware volgelingen geweest. De belofte van Jezus toen Hij van de Olijfberg ten hemel steeg dat Hij zou terugkomen, heeft de toekomst voor Zijn discipelen doen oplichten en heeft hun hart vervuld met vreugde en hoop, die niet door verdriet of beproevingen konden worden overschaduwed. Te midden van lijden en vervolgingen verwachtten zij 'de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus.' (Titus 2:13).

Toen de gelovigen van Tessalonica treurden om de dood van hun geliefden, die hadden gehoopt dat Christus nog tijdens hun leven zou terugkeren, wees Paulus hen op de opstanding die zou plaatsvinden bij de wederkomst. Dan zullen zij die in Christus gestorven zijn opstaan en samen met de levenden op de wolken worden weggevoerd, de Here tegemoet in de lucht. 'En zo zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden' (1 Thessalonicenzen 4:16-18).

Op het rotsachtige eiland Patmos hoorde de geliefde discipel de belofte: 'Ja, Ik kom spoedig'. In zijn hoopvol antwoord, „Amen, kom, Here Jezus!', ligt het gebed van de gemeente op haar lange pelgrimstocht besloten (Openbaring 22:20).

Vanuit de kerkers, van op de brandstapel en het schavot, waar heiligen en martelaren de waarheid hebben verdedigd, weerklinkt hun getuigenis van geloof en hoop door de eeuwen heen! 'Daar ze overtuigd waren van Christus' persoonlijke opstanding, en dus ook van het feit dat zij bij zijn wederkomst uit de doden zullen opstaan, verachtten ze de dood en waren ze helemaal niet bang om te sterven' (Daniel T. Taylor, *The Reign of Christ on Earth: or, The Voice of the Church in All Ages*, p. 33).

Ze waren bereid in het graf te dalen, want ze zouden er 'als vrijgemaakte mensen' uit opstaan (Ibid., 54). Zij verwachtten 'de wederkomst van Christus op de wolken des hemels met de heerlijkheid van de Vader om het Koninkrijk aan de verlostten te geven'. De Waldenzen hoopten dit ook (Ibid., pp.129-132). Wyclif beschouwde de komst van de Verlosser als de hoop van de gemeente (Ibid., pp. 132-134).

- De Grote Strijd 272 -273

•2SM 269-271; LP 111-114; TDG 233

Dinsdag 21/8 (Sterven en opstaan; 1 Thes. 4:14)

Over het verbroken graf van Jozef had Christus in triomf verklaard: 'Ik ben de opstanding en het leven.' (Johannes 11:25) Deze woorden konden alleen door de Godheid worden gesproken. Alle geschapen wezens leven door de wil en de macht van God. Voor al hetgeen ze ontvangen, zijn ze afhankelijk van God. Van de hoogste seraf tot het nederigste levende wezen worden allen uit de Bron des levens gelaafd. Alleen Hij Die één is met God, kon zeggen: Ik heb macht Mijn leven af te leggen en Ik heb macht het weer te nemen. In Zijn goddelijkheid bezat Christus de macht om de banden des doods te verbreken.

Christus verrees uit de dood als de Eersteling van hen die ontslapen zijn. Hij was het tegenbeeld van de beweeggarve, en Zijn opstanding vond plaats juist op dezelfde dag waarop het beweegoffer der eerstelingen voor de Here werd gebracht. ...

Toen Christus opstond, bracht Hij uit het graf een menigte gevangenen mee. De aardbeving bij Zijn dood had hun graven geopend, en toen Hij verrees, kwamen zij met Hem uit de graven. Het waren mensen die medewerkers van God waren geweest, en die van de waarheid getuigd hadden ten koste van hun leven. Nu zouden zij getuigen zijn van Hem Die hen uit de doden had opgewekt.

Gedurende Zijn dienstwerk had Jezus de doden tot leven doen herrijzen. Hij had de zoon van de weduwe te Naïn opgewekt, en het dochttertje van de overste van de synagoge, en Lazarus. Maar dezen werden niet met onsterfelijkheid bekleed. Nadat zij waren opgewekt, waren zij nog aan de dood onderworpen. Maar zij die uit het graf kwamen bij de opstanding van Christus, werden opgewekt ten eeuwigen leven. Zij voeren met Hem ten hemel als zegetekenen van Zijn overwinning over dood en graf. Dezen, zei Christus, zijn niet langer gevangenen van Satan: Ik heb hen vrijgekocht. Ik heb hen uit het graf doen herrijzen als de eerstelingen van Mijn macht, om met Mij te zijn waar Ik ben, en om nooit meer de dood te zien of smart te ondervinden. ...

Voor de gelovige is Christus de opstanding en het leven. In onze Heiland is het leven dat verloren was gegaan door de zonde, hersteld; immers Hij heeft leven in Zichzelf om levend te maken wie Hij wil. Hij is bekleed met het recht onsterfelijkheid te geven. Het leven dat Hij als mens heeft afgelegd, neemt Hij weer op en geeft het aan de mensheid. 'Ik ben gekomen', zei Hij, 'opdat zij leven en overvloed hebben.' (Johannes 10:10; 4:14; 6:54)

- Jezus, de Wens der Eeuwen 654-656

•RH 7-31-88; ST 12-12-95; PP 88-89; AA 319-321; DA 779-786; 3SP 192-197; ML 345; Mar 12; FLB 180, 181*; TMK 352

Woensdag 22/8 (Opstaan in Christus; 1 Thessalonicenzen 4:145,16)

... 'Terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus.' (Titus 2:13)

Christus komt spoedig voor de tweede maal. Hier dienen wij over te spreken. Het dient onze voornaamste gedachte te zijn. Hij komt, met macht en grote glorie en elk oog zal Hem zien. Alle heilige engelen zullen Hem vergezellen. Over dit gezelschap schrijft Johannes: 'En ik zag, en hoorde een geluid van vele engelen rondom de troon, van de dieren en van de ouderlingen. En hun aantal bedroeg tienduizenden tienduizendtallen en duizenden duizendtallen.' (Openbaring 5:11)

De bazuin heeft nog niet geklonken. Zij die in het graf zijn neergedaald hebben nog niet geroepen: 'Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?' (1 Korinthe 15:55) De rechtvaardige doden zijn nog niet met de levende heiligen opgenomen om de Here in de lucht tegemoet te gaan. Maar de tijd is nabij dat de woorden die door de apostel Paulus waren gesproken in vervulling zullen gaan: 'Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.' (1 Thessalonicenzen 4:16,17)

Om als de Here te kunnen zijn, moeten wij veranderd worden (zie Filippenzen 3:20,21). Nu is de tijd om de deugden van Christus' leven in ons dagelijks leven te brengen. Als wij falen in het opbouwen van ons karakter, zullen wij het eeuwig leven verliezen. Wij moeten op het ware fundament bouwen. ... We dienen het werk van Christus te doen en constant te zijn in waken en bidden. Dan zullen wij klaar zijn voor Zijn verschijning, voorbereid om het eeuwige leven te ontvangen.

Een ieder die wil kan overwinnaar zijn. Laten wij oprecht streven om het vaandel dat voor ons is te behalen. Christus kent onze zwakheid en wij kunnen dagelijks naar Hem toe gaan voor hulp. Het is niet nodig dat wij een maand van tevoren kracht verwerven. Wij dienen dag aan dag te overwinnen.

Deze aarde is de plaats voor voorbereiding voor de hemel. De tijd die wij hier spenderen is de winter voor de Christen. Hier waaien de koude winden van smart op ons en de golven van problemen rollen over ons heen. Maar in de nabije toekomst, wanneer Christus komt, zal zorg en zuchten voor altijd afgelopen zijn. Dan zal de zomer voor de Christen aanbreken. Alle beproevingen zullen voorbij zijn en er zal geen ziekte of dood meer zijn. 'God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.' (Openbaring 21:4)

- UL 311, 1-6

•RH 7-31-88; ST 11-25-89; DA 318-320; 5T 14-18; 3MR 104-107; Mar 305; SD 360; AG 357

Donderdag 23/8 (Troost elkaar; 1 Thessalonicenzen 4:13,17,18)

[Mattheüs 24:23-27 geciteerd]

Van de verwoesting van Jeruzalem ging Christus over naar een veel grotere gebeurtenis, - de laatste link in de ketting van de geschiedenis van deze aarde, - de komst van de Zoon van God in majesteit en glorie. 'Meteen na de verdrukking van die dagen,' zei Hij, 'zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid. En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuingeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.' ... 'Maar die dag en dat uur is aan

niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, maar alleen aan Mijn Vader.' (Mattheüs 24:29-31, 36) Christus heeft heel duidelijk gezegd dat Hij Zelf de dag of het uur van Zijn tweede verschijning niet bekend kon maken. Had Hij de vrijheid gehad deze tijd bekend te maken, wat voor nut zou het dan nog hebben Zijn volgelingen te vermanen een houding van oprechte waakzaamheid en van oprecht leven, werken en wachten te behouden, omdat hun tijd niet van hen was, maar van de Heer; trouw, geloof en liefde te ontwikkelen; en de ziel te reinigen door de waarheid?

Christus vertelde Zijn discipelen dat de tijd van Zijn komst geheim gehouden werd; desondanks zijn er mensen geweest en zullen er mensen zijn die beweren te weten wanneer deze grote gebeurtenis plaats zal vinden. Zeer oprecht trachten zij de toekomst in kaart te brengen, waarover de Heer een dikke wolk heeft geplaatst; en ondanks hun falen, zetten zij hun werk door. Maar hun redeneringen zijn vals en de Heer heeft hen gewaarschuwd voor de grond die zij betreden; want de komst van de Zoon is Gods mysterie. 'De verborgen dingen zijn voor de HEERE, onze God, maar de geopenbaarde dingen zijn voor ons en onze kinderen, tot in eeuwigheid, om al de woorden van deze wet te doen.' (Deuteronomium 29:29) ...

Nu is het moment van de voorbereiding van de Heer. Hij zegt: 'Zie, Ik kom als een dief. Zalig hij die waakzaam is en op zijn kleren acht geeft, zodat hij niet naakt zal rondlopen en men zijn schaamte niet zal zien.' (Openbaring 16:15) Het werk waarvan onze gedachte niet zou moeten afdwalen, is de overweging van onze veiligheid voor Gods aangezicht. De storm komt, meedogenloos in woede. Zijn we bereid om die tegemoet te gaan? Staan onze voeten op de Rots der Eeuwen? Zijn wij één met Christus, zoals Hij één is met de Vader?

- Review and Herald 12-27-1898

•ST 4-21-98; DA 630-636; LP 111-113; 2SM 269-274; FLB 186, 344

Vrijdag 24/8 (De tijd is nabij; Judas 24)

De proeftijd zal niet veel langer voortduren. Op dit moment trekt God Zijn bedwingende hand terug van de aarde. Lang heeft Hij tot mannen en vrouwen gesproken via het werk van Zijn Heilige Geest; maar zij hebben aan de oproep geen gehoor gegeven. Nu spreekt Hij tot Zijn volk en tot de wereld via Zijn oordelen. De tijd van deze oordelen is een tijd van genade voor hen die nog niet de kans hebben gehad te leren wat waarheid is. Teder zal de Heer op hen neer zien. Zijn hart van genade is geraakt; Zijn hand is nog steeds uitgestrekt om te redden. Grote aantallen die in deze laatste dagen de waarheid voor het eerst horen, zullen toegevoegd worden aan de kudde van veiligheid. ...

De dagen van de komst van Christus zal een dag van oordeel zijn voor de wereld. Wanneer de menigte van verlorenen - zij die God heeft begunstigd met groot licht, maar die het licht hebben verworpen; zij die gered hadden kunnen zijn, hadden zij Gods wet gehoorzaamd, maar die weigerden te gehoorzamen - wanneer dezen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, zullen zij het grote offer dat voor hen gemaakt is begrijpen; zij zullen de onmetelijke liefde van de Redder begrijpen, Zijn menswording, de zweetdruppels van bloed, de littekens van de spijkers in Zijn handen en voeten, de doorboorde zijde; en zij zullen vragen verborgen te mogen worden van het aangezicht van Hem die zit op de troon en van de toorn van het Lam. Zij zullen als in werkelijkheid de veroordeling van Christus zien en het luide roepen horen: 'Laat voor ons Barabbas los.' Zij zullen de vraag horen: 'Wat zal er met Jezus gedaan worden?' en het antwoord: 'Kruisig Hem, kruisig Hem!' (Lukas 23:18,21)

Het bewind van uiterlijk en schijn is voorbij. De rechtvaardige Rechter spreekt met ontzaglijke nadruk wanneer Hij de zin uitspreekt: 'Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij.' (Mattheüs 7:23). ...

Jezus komt, Hij komt met wolken en grote heerlijkheid. Een menigte van schitterende engelen zullen Hem vergezellen. Hij zal komen om hen te eren die Hem hebben liefgehad en Zijn geboden hebben bewaard en om hen tot Zich te nemen. Hij is hen, noch Zijn belofte vergeten. ...

De tijd is nabij. Een korte tijd en wij zullen de Koning in Zijn heerlijkheid zien. Een korte tijd en Hij zal komen om hen smetteloos te stellen voor Zijn heerlijkheid, in grote vreugde' (Judas 24). ...

'Mijn volk zal verblijven in een woonplaats van vrede, in veilige woningen, in oorden van zorgeloze rust;' 'Er zal niet meer gehoord worden van geweld in uw land, van verwoestingen of rampen binnen uw grenzen, maar uw muren zult u noemen Heil, en uw poorten Lof.' (Jesaja 32:18; 60:18)

-RH 11-22-06, 5, 8, 9, 12, 14, 16

Verdere studie: AA 255; COL 101, 102, 4

HP 357; AA 258, 259

Les 9: 25-31 augustus: De laatste dingen

Het plan van verlossing is te groot om volledig begrepen te worden door het menselijk verstand. Het is te groot om door het eindige verstand omvat te worden. -ST 12-30-89 8

Sabbat 25/8 (Kinderen van het licht; 1 Tess 5:8)

Christus was een man van smarten en vertrouwd met ziekte. Om onze overtredingen werd Hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden" (Jesaja 53:3,5). Kunt u in Zijn voetsporen volgen en op hetzelfde moment uw vertier vinden in de feesten van plezier? Zij, die Christus hebben aanvaard, zullen voortdurend moeten waken en bidden, opdat zij niet misleid worden door de werken van Satan.

"De Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking" (Romeinen 8:16,17). Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven" (Johannes 1:12). Deze woorden betekenen meer dan velen denken. Te geloven in Zijn naam, betekent Christus te ontvangen als de persoonlijke Verlosser. Allen, die Hem ontvangen, mogen tot de Vader komen in Zijn naam. En zoals de Zoon, aanvaardt de Vader de berouwvolle zondaar in Zijn gunst en Zijn hart, om deel te hebben aan de rijkdommen van Zijn genade. Hij mag vragen wat hij wil, en het zal hem gedaan worden. Zij, die besloten hebben niets te doen wat tegen Gods wil is, zullen weten welke weg ze op moeten gaan, nadat zij hun zaak bij Hem hebben bepleit. Daarom, "laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn..." [1 Tess 5:5-8 aangehaald].

Wie zal dan kiezen om te dienen? Zullen we Christus tot onze persoonlijke Verlosser maken; Zijn leven bestuderen en uitleven; alleen gaan waar we weten dat Hij ons de weg leidt en waar we Hem dicht bij ons hebben als een geëerde Vriend en Adviseur? Het verlangen van ons hart, uitgedamd in gebed tot God, zal moeten zijn: Blijf bij mij.

-RH 10-27-96, □7, 10-12

□ RH 7-31-88, 4-9-95; ST 12-5-95, 10-12-04; MM 5-1-99; AA 259-262; Ph088 15-24

Zondag 26/8 (De twee kanten van het oordeel; Gen 3:15-24; 1Tess 5:1-11; Mat 16:42; Gen 6:1-9:17, 4, 11, 12:3; 11:9)

We staan op de drempel van grote en plechtige gebeurtenissen. Veel van de profetieën zullen elkaar vlug opvolgen in de vervulling ervan. Elke kracht zal weldra aan het werk gezet worden. De voorbijgegangene geschiedenis zal zich herhalen; oude strijdpunten zullen nieuw leven ingeblazen worden en gevaar zal God volk aan elke kant bedreigen. Intensiteit neemt bezit van de menselijke familie. Het dringt door in alles op aarde. En waarvoor? Spelen, Gokken, amusement. Mensen rennen en groepen tezamen en strijden om de overmacht. Dat wat gewoon en vergankelijk is, neemt hun aandacht volledig in beslag zodat dingen van eeuwigheidswaarde nauwelijks aandacht krijgen. Mensen, in bezit van energie, ijver en volharding, zullen al hun door God gegeven kracht samenbundelen met Satans heerschappij om de wet van God ongeldig te verklaren. Bedriegers van elke soort en gradatie zullen beweren dat zij waardig en betrouwbaar zijn en er zal een uitvergroting plaatsvinden van dat wat onheilig en onrein is tegenover wat waar en heiligs is. Zo zal het verwerpelijke

aanvaard worden en de ware standaard van heiligheid verworpen worden, zoals het woord van God veronachtzaamd werd door Adam en Eva in ruil voor de leugen van Satan ...

Wanneer deze vijandigheid tegen de wet van God zo intens wordt, dan mogen we weten dat Satan de menselijke gedachte vergiftigt met dezelfde haat voor de waarheid en de voorschriften van God dat het hart van Kain keerde tegen zijn broer Abel. In deze tijd van voortschrijdende ongerechtigheid is het van levensbelang dat we individueel dicht bij God staan. Zijn stem horen, die zegt: "Kom, mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u; verberg u een korte tijd, tot de gramschap over is. Want zie, de HERE verlaat zijn plaats om de ongerechtigheid der bewoners van de aarde aan hen te bezoeken; dan zal de aarde het op haar vergoten bloed aan het licht brengen en haar verslagenen niet langer bedekken" (Jesaja 26:20-21). Het is mogelijk voor de mens om zo ver te gaan in ongehoorzaamheid dat het nodig zal zijn voor God om op te staan en hen te laten weten dat Hij God is, en dat Hij tussenbeide zal treden en de wereld zal straffen voor haar ongerechtigheid.

De tijd nadert snel dat God zijn eer zal verdedigen en deze ongerechtigheid tot een einde zal brengen. Van deze tijd spreekt de apostel Paulus als hij zegt: "Maar over de tijden en gelegenheden, broeders, is het niet nodig, dat u geschreven wordt: immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, ... [1Tess 5:1-3 aangehaald]. Wanneer de aantrekkingskracht van paardenrennen alles in beslag neemt; wanneer de spanning van de cricketwedstrijd hoog oploopt; wanneer de verwondering van de gokhal groot is; wanneer de mensen zich te buiten gaan in luxueuze feesten en rivaliteit op zijn hoogst is; wanneer iedereen God en de eeuwigheid vergeten heeft en "Vrede en Rust" de roep is die gehoord wordt, "dan zal een plotselinge verderf" over de mensheid komen en "zij zullen er niet aan ontkomen."

-RH 8-31-97, □7, 10-11

□ RH 4-25-93; ST 3-26-94, 2-13-96, 11-14-95; BEcho 1-15-89; YI 6-8-93

Maandag 27/8 (Plotseling en onverwacht; 1 Tess. 5:1-11; Hand 1:6, 7; Jes 13:6-9; Jer 46:10; Ezech 30:2-12; Mat 24:43; Luk 12:39, 21:34-36)

Karakter wordt openbaar in een crisis. Toen de indringende stem te middernacht riep: "De bruidegom, zie, gaat uit hem tegemoet!" stonden de slapende maagden op uit hun gesluimer en toen werd duidelijk wie voorbereidingen getroffen hadden voor de gebeurtenis. Beide groepen werden verrast, maar de ene groep was voorbereid op een noodgeval en de andere onvoorbereid. Karakter wordt openbaar door omstandigheden. Noodgevallen brengen het ware mentale karakter aan het licht. Een plotselinge en onverwachte noodgeval, sterfgeval of crisis, een onverwachte ziekte of ramp, iets wat de ziel in het aangezicht brengt van de dood, zal duidelijk maken wat het ware innerlijke karakter is. Het zal duidelijk worden of er wel of niet waar geloof is in de beloften van God. Het zal duidelijk maken of de ziel wel of niet ondersteund wordt door genade, of er olie in de houder van de lamp is.

De tijd van beproeving komt voor ons allemaal. Hoe gedragen we onszelf onder de toets van God? Gaan onze lampen uit of kunnen we ze steeds brandende houden? Zijn we voorbereid op elk noodgeval door onze verbondenheid met Hem, die vol van genade en waarheid is? De vijf wijze maagden konden hun karakters niet delen met de vijf dwaze maagden. Karakter moet door ons individueel ontwikkeld worden. Het kan niet overgedragen worden op iemand anders, zelfs al zou de bezitter ervan dat grote offer willen brengen. Er is veel wat we voor elkaar kunnen doen terwijl de genadetijd voortduurt. We kunnen het karakter van Christus manifesteren. We kunnen trouwe waarschuwingen aan hen geven, die de verkeerde weg opgaan. We kunnen vermanen, corrigeren, met alle lankmoedigheid en leer, proberen de heilige leer in het hart van de ander ingang te doen vinden. We kunnen sympathie uit het hart geven. We kunnen met en voor elkaar bidden . Door een leven te leiden dat door

iedereen gezien wordt, door heilige conversatie, kunnen we een voorbeeld geven van wat een christen behoort te zijn. Maar niemand kan aan een ander zijn eigen ontwikkeld karakter geven. Laat ons dit feit goed tot ons laten doordringen dat we gered moeten worden, niet als groep, maar als individuen. We zullen geoordeeld worden naar het karakter dat we hebben ontwikkeld. Het is gevaarlijk om te verzuimen de ziel voor te bereiden voor de eeuwigheid. Hij die getrouw is in het minste, is ook getrouw in het vele. Als we Christus tot ons patroon hebben gemaakt, als we hebben gewandeld en gewerkt zoals Hij ons het voorbeeld heeft gegeven in Zijn eigen leven, zullen we in staat zijn om de plechtige verassingen, die over ons zullen komen in onze ervaringen, het hoofd kunnen bieden en vanuit ons hart zeggen: "Niet mijn wil, maar de Uwe geschiede! (Luk 22:42).

-RH 9-17-95, □9-10

□ RH 3-22-92; 1SM 185-186, 189-190; LP 114-115

Dinsdag 2828 (Het voordeel van de gelovige; 1 Tess. 5:4, 5; Psalm 119:105)

Christus heeft ons juist voor deze tijd gewaarschuwd dat we ons niet moeten laten bezwaren met de zorgen van de wereld, zodat we de eeuwige belangen zouden verwaarlozen. Maar hoe velen van ons laten de dingen van dit leven tussen onze zielen en de grote gave van de hemel komen. Hoe weinigen leven voor de heerlijkheid van God en het welzijn van de mensheid. Hoe weinigen vertellen hun kinderen over de liefde van Christus, over de huizen in de hemel, over de noodzaak van geloof en gehoorzaamheid. Hoe weinigen waarschuwen hun vrienden en burens voor het rap naderende oordeel. Mijn hart doet zeer als ik de ondankbaarheid van de mens tegenover zijn Maker bedenkt en de onverschilligheid van de zielen ten aanzien van de duurbetaalde verlossing. We zijn gewaarschuwd dat als we niet waken en bidden, de dag van de laatste afrekening ons zal overvallen als een dief in de nacht en ons deel zal zijn bij de hypocrieten en de ongelovigen [1 Tess 4:4-5]. Verdriet en afgrijzen wacht hen die geen aandacht schenken aan de instructies van het woord des levens; maar wat een vreugde ligt er in het verschiert voor hen die hun voorbereidingen hebben getroffen voor de komst van de Heer! Zij zullen veranderd worden van sterfelijkheid in onsterfelijkheid. Zij zullen de Koning in Zijn heerlijkheid zien en Zijn beeld weerkaatsen. Zij zullen opgenomen worden om altijd bij de Heer te zijn.

We mogen een recht hebben om in te gaan in de stad, om te eten van de boom des levens en te delen in de oneindige vreugde van de verlostten. We mogen luisteren naar de stem van Jezus, mooier dan de mooiste muziek die een sterfelijk oor ooit heeft gehoord, als Hij Zijn kinderen welkom heet in hun eeuwig tehuis. Zij die hebben gekozen Hem te dienen, zullen Hem horen zeggen: "Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af" (Mat 25:34). En O, wat een Koninkrijk! Er zal geen nacht zijn in de stad van goud. God en het Lam zullen haar licht zijn. Er zijn huizen voor de pelgrims van de aarde. Er zijn kleren voor de rechtvaardigen – kronen van heerlijkheid, palmtakken van overwinning. Alles wat ons verwonderde in de voorzieningen van God, zal dan aan ons uitgelegd worden. De dingen die wij niet konden begrijpen, zullen dan begrijpelijk gemaakt worden. De geheimenissen van genade zullen aan ons ontvouwd worden. Waar onze sterfelijke gedachten alleen maar verwarring ontdekten en gebroken beloften, zullen ze de meest volmaakte en schone harmonie zien. We zullen weten dat oneindige liefde deze ervaringen op ons pad heeft gebracht, die het zwaarste en het moeilijkste was. Terwijl we de tedere zorg van Hem beseffen, die alle dingen ten goede laat medewerken, zullen we juichen van onuitspreekbare vreugde en vol van heerlijkheid.

Pijn kan niet bestaan in de atmosfeer van de hemel. Er zullen geen tranen meer zijn, geen begrafenistoeten, geen rouw. "En geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek; het volk dat daar woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben" (Jesaja 33:24).

Een rijke tijding van vreugde zal vloeien en zich alleen maar verder verdiepen als de eeuwigheid voortschrijdt.

-ST 1-27-88, □8, 10-11

□ RH 11-22-92, 2-6-00, 4-9-95, 10-27-96; ST 12-5-95, 4-7-87

Woensdag 29/8 (Voordurende waakzaamheid; 1 Tess. 5:6-8, 4:1-12)

Dit Schriftgedeelte leert een andere les dan wat tot uiting komt in de woorden van hen die beweren dat ze in het evangelie geloven. We worden gemaand sober te leven en rechtvaardig en vroom in deze wereld te zijn en uit te kijken naar de heerlijke verschijning van de Grote God en onze Heiland Jezus Christus... Hij zei door de mond van de geliefde discipel: "Zie, Ik kom spoedig" en Johannes antwoord: "Amen, kom, Here Jezus!" (Openbaring 22:12,20). Jezus sprak deze woorden als woorden van waarschuwing en bemoediging tot Zijn volk. Maar waarom geven we er geen gehoor aan? De Here heeft gezegd dat het de trouwen zijn, die wakende en biddende gevonden zullen worden. Het was de ontrouwe dienstknecht die zei: "Mijn heer blijft lang uit," en hij begon de slaven en slavinnen te slaan, en te eten, en te drinken met de dronkaards (Lukas 12:45).

Christus heeft Zichzelf voor ons gegeven als aan een kostbaar volk, ijverig in goede werken. Zijn volk moet dat kostbare karakter bewaren als Zijn vertegenwoordigers. Er is werk voor elk van hen te doen. De rijke moet zijn middelen brengen, de geëerde zijn invloed, de geleerde zijn wijsheid, en de arme zijn deugd, als zij effectieve werkers met God willen zijn. Zij moeten zichzelf brengen in een hechte relatie met God, opdat zij het licht van de heerlijkheid van God, dat schijnt vanaf het gezicht van Jezus, kunnen weerkaatsen. We lezen van een groep, die de dag van de wederkomst in de verre toekomst legt, maar over hen zal Zijn wederkomst komen als een dief in de nacht, en zij zullen plotseling overvallen worden door het verderf. Hoe velen zijn er die in slaap gesust willen worden in de wieg van menselijke zekerheden. Maar het is tijd om uit de slaap te ontwaken. Zegt de apostel: "Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe. Laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn" (1 Tess 5:5,6).

Gemeenschap met God, persoonlijk en direct, is elkaar dienstbaar zijn. Waak dan en bid en u zult weten dat uw leven geborgen is met Christus in God. Zij die leven in deze laatste dagen, moeten overwinnaars zijn door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis. Er is geen tijd meer voor ijdelheid, zelfgenoegzaamheid en domheid in het begrijpen van het werk dat we moeten doen. Activiteit en vroomheid moeten hand in hand gaan; werk en vroomheid moeten samensmelten. De lamp moet branden en dit is onmogelijk tenzij het gevoed wordt met de heilige olie. En de olie die zo kostbaar is, is alleen effectief als het licht schijnt op het pad van anderen.

-ST 6-24-89, □2, 4; -ST 3-10-98, □7

□ ST 3-10-98, 6-24-89; RH 12-20-81, 5T 158-161; ChS 40-42; AG 332, Mar 27

Donderdag 30/8 (Moedig elkaar aan; 1 Tess. 5:1-11; Luk 21:23; Joh 3:36; Rom 1:18; 1Tess 1:10; Openb 6:16, 17, 15:1; Jesaja 55:8, 9)

Er is geen voorziening getroffen voor christenen om apart van elkaar te handelen. Door onze eenheid en liefde moeten we het karakter van Christus openbaren. [Efez 5:1-2; Kol 3:12-14, 16; Efez 2:1-8 aangehaald] ...

God heeft ons niet aangesteld tot toorn, maar tot behoud door onze Heer Jezus Christus, die voor ons gestorven is, opdat, hetzij wij slapen of waken, we zouden leven samen met Hem. Bemoedig elkaar daarom, en bouw de één de ander op, zoals u trouwens al doet. Wij verzoeken u, broeders, hen, die onder u zich moeite getroosten, die u leiden in de Here en u terechtwijzen, te erkennen, en hen zeer hoog te schatten in liefde, om hun werk. Houdt vrede onder elkander" [1Tess 5:11-15 aangehaald].

De Here heeft ons geroepen tot eenheid binnen de band van christelijke broederschap en liefde. "Een nieuw gebod geef Ik u," zei Christus, "dat gij elkander

liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt. Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander" (Johannes 12:34,35). "Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u worden. Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt en gij zult mijn discipelen zijn. Gelijk de Vader Mij heeft liefgehad, heb ook Ik u liefgehad; blijft in mijn liefde. Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde. Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde. Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad. Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden. Gij zijt mijn vrienden, indien gij doet, wat Ik u gebied" (Johannes 15:7-14).

We zien wat God van ons verlangd. Zullen we niet onze trots en waardigheid leggen waar het niet zo gemakkelijk gekwetst en gewond kan worden? Zullen we ze niet aan de voeten van Christus leggen? Zullen we onze gedachten niet week laten maken door de Heilige Geest, opdat we niet als kinderen handelen in onze relatie tot elkaar, maar zoals moedige soldaten van Christus gaan zonder het kamp en de smaad dragen voor Zijn naam? Zullen we niet eerder de liefde koesteren dan de strijd en de haat? Zullen we niet een verbond sluiten met God dat we niet zullen zijn als de kinderen van de boze – kinderachtig, jaloers, vol met kwade bedoelingen – maar als een boom dat bekend is om zijn goede vruchten? Dan zullen de mensen zien dat we christenen zijn, door onze eenheid en onze liefde voor elkaar.

-RH 4-27-97, □7, 10, 12, 15

□ ST 12-5-95, 8-27-02; 21MR 67-68; SpM 339-340;

Vrijdag 31/8 (Jezus volgen; Johannes 8:12)

Bedenk de wonderlijke kracht van God en roep dan bij u in gedachten Zijn liefde voor de gevallen mens. He "had de wereld zo lief dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat

een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Johannes 3:16).

Hoe kan een mens, voor wie God zoveel gedaan heeft, voor wie Christus Zijn leven gegeven heeft, doorgaan met kwaad doen? Kunnen we ons indenken dat aan het eind van de 1000 jaar, allen die geweigerd hebben Hem te aanvaarden buiten de stad van God vernietigd zullen worden door het vuur uit de hemel? God verklaart dat dit zal gebeuren. Hij zegt: [Jesaja 13:9.11 aangehaald].

De gemeente van God, zwak en opstandig als ze is door het toegeven aan verzoeken, is het enige object op aarde aan wie Hij zijn verheven liefde schenkt. Zijn belang, en het belang van al de hemelse wezens, is bij Zijn volk, die in het midden van een verdorven en prevers geslacht moeten schijnen als lichten in de wereld. Zijn Heilige Geest geeft rijke en voortdurende voorraden van genade in elke nood. Niet een hoeft te struikelen, want Christus heeft gezegd: "Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben" (Johannes 8:12).

Door Jezus Christus heeft God elke voorziening getroffen dat Zijn volk contact kan maken met hemelse agenten en dat deze mogen samenwerken met menselijke instrumenten. Zij mogen aan de wereld, die dood is in overtredingen en zonden, de kracht en de voorzienigheid van Christus openbaren. Zij zullen aan de wereld een andere wereld openbaren van hogere, heiligere wetten dan die wereldse wijsheid kan bedenken of gehoorzamen. Een reiner geluk en vreugde dan de aarde kan geven aan haar inwoners, door een dienst dat onafhankelijk is van menselijke uitvinding.

Er mag geen menselijke berekening zijn. God wil alleen hen als werkers hebben, die arbeiders willen zijn samen met Hem, die het juk van Christus op zich willen nemen en Zijn zachtmoedigheid en nederigheid van hart willen leren. Zijn opdracht is: Maak alles overeenkomstig het patroon dat u op de berg is getoond. Dan zal een

tempel naar het hemelse voorbeeld aan de wereld worden getoond waar de goddelijke aanwezigheid geopenbaard wordt en waarop het zegel van God rust.

-GCB 4-1-97, □2-4, 6-7

□ YI 3-2805; ST 12-15-81, 8-27-02

Verdere studie: 5T 409; 3SM 150; 1T 404; Ev 26:

Les 10: 01-07 september: Het leven in de gemeente

De ontvangers van het woord van God zijn de actieve instrumenten die het licht naar anderen verspreiden. -RH 2-12-89 6

Sabbat 1/9 (God is trouw; 1 Tess 5:20,21)

Weinigen beseffen het gevaarlijk karakter van de sentimenten die wij het hoofd moeten bieden. Ik heb het gezien. Ik heb duidelijke instructies ontvangen aangaande deze misleidende betoverende sentimenten. Als zij niet beslist een halt worden toegeroepen, zullen zielen verloren gaan. We kunnen ons niet veroorloven misleid te worden. We moeten de mensen wijzen op de oude markeringspunten. We moeten sterkte en moed van boven ontvangen, opdat we de het gebod dat ik heb ontvangen kunnen gehoorzamen: "Pak het op!"

Mensen die doen alsof, zullen opstaan met theorieën die geen basis hebben in het woord van God. We moeten ons scharen onder het banier met het opschrift: De geboden van God en het getuigenis van Jezus. We moeten het begin van ons vertrouwen behouden tot het einde toe. Laat niemand proberen de waarheid aan te lengen met populaire woorden. Laat niemand proberen de fundamenten van ons geloof af te breken en het patroon te verpesten door menselijke leerstellingen mee te weven in het kled. Geen draadje pantheïsme moet geweven worden in het patroon. Sensualiteit, vernietigend voor de ziel, is altijd het resultaat van dit soort draden in het kled.

"Maar laten wij, die de dag toebehoren, nuchter zijn, toegerust met het harnas van geloof en liefde en met de helm van de hoop der zaligheid, want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid door onze Here Jezus Christus, die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, tezamen met Hem zouden leven. Vermaant daarom elkander en bouwt elkander op, gelijk gij dit ook doet" (1 Tess 5:8-11).

"Wij verzoeken u, broeders, hen, die onder u zich moeite getroosten, die u leiden in de Here en u terechtwijzen, te erkennen en hen zeer hoog te schatten in liefde, om hun werk. Houdt vrede onder elkander" (1 Tess 5:12,13).

"Wij vermanen u, broeders, wijst de ongeregelde terecht, beurt de kleinmoedigen op, komt op voor de zwakken, hebt geduld met allen. Ziet toe, dat niemand kwaad met kwaad vergelde, maar jaagt te allen tijde het goede na, jegens elkander en jegens allen. Verblijdt u te allen tijde, bidt zonder ophouden, dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u. Dooft de Geest niet uit, veracht de profetieën niet, maar toetst alles en behoudt het goede. Onthoudt u van alle soort van kwaad. En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn. Die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen" (2 Tess 14-24).

-SpM 339-340

□ 5T 76-82; AA 262-265; FLB 296

Zondag 2/9 (Antwoord op bediening; 1 Tess 5:11-13)

Zij die volledig hun afhankelijkheid leggen op hun predikant, leggen hem hun lasten op en maken dat hij hun zorgen draagt, terwijl zij niet zoeken naar de raadgevingen van God door ernstig gebed. Zij laten de predikant het denkwerk voor hen doen en maken hem tot hun wijsheid. Zij zijn de luie dienstknechten die nalatig zijn de talenten die God hen gegeven heeft, te vermeerderen, te lui om de lasten te dragen die de Heer hen te dragen gegeven heeft ... Last op last worden op de predikant gelegd en mensen doen alsof hij de gave heeft ontvangen van onsterfelijke kracht. De predikant die op de plek wordt geplaatst waar God zou moeten staan, wordt zo

achtergelaten om te falen en zwak te zijn, terwijl hij zou kunnen leven om het getrouwe werk van God te doen. Dit wordt zo vaak onder ons gezien en toch leren de mensen de lessen niet en helpen zij hem, die in de vertrouwenspositie van predikant staat, niet de lasten te dragen.

Maar terwijl de predikant door sommigen tot God wordt verheven en zij ernaar streven dat hij zou doen wat God nooit van hem gevraagd heeft – zijn eigen verlossing trachten te bewerkstelligen en de verlossing van anderen – behandelen anderen hem niet met het respect dat hij verdient als de door God aangestelde dienaar. Zij die de predikant van God onrespectvol bejegenen, zullen zijn raad niet volgen en zullen weigeren om geholpen te worden door elk van God aangestelde dienaren. Zij hebben voor zichzelf bepaald dat zij naar God alleen zullen gaan voor hulp, maar als ze deze geest tonen, zal God hen de hulp niet geven die zij verlangen, want hun trots, hun zelfachting, hun verkeerde ideeën moeten gecorrigeerd worden voordat zij in een situatie kunnen zijn waar zij Gods hulp zullen waarderen.

De taak en de orde van het predikantschap is door Christus zelf ingesteld, het grote Hoofd van de kerk. "Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld." (Matt 28:19,20).

Zij, die God aangesteld heeft, zijn medewerkers met Hem en zij moeten gerespecteerd, geëerd en geliefd worden. "En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus" (Efez 4:11-13).

-RH 10-10-93, □7-8, 13

□ RH 11-30-97, 7-25-93, 4-27-97; AA 259-263; 5MR 296-297

Maandag 3/ 9 (Aanstellen van predikanten; 1 Tess. 5:12-15; Mat 5:43-48)

Ambassadeurs van Christus hebben een plechtig en belangrijk werk, dat sommigen veels te licht opvatten. Terwijl Christus de predikant is van het heiligdom hierboven, is Hij ook, door Zijn afgevaardigden, de predikant van Zijn kerk op aarde. Hij spreekt tot het volk door gekozen mannen en brengt Zijn werk door hen vooruit, op dezelfde manier als toen Hij nederig en zichtbaar hier op aarde was. Hoewel eeuwen voorbij zijn gegaan, heeft de voorbijgegangene tijd geen verandering gebracht in Zijn afscheidsbelofte aan Zijn discipelen: "En zie, Ik ben met u tot aan de voleinding der wereld." Vanaf de hemelvaart van Christus tot aan de huidige dag, ontlennen ingezegende mannen hun autoriteit van Hem, en zijn zij leraren van het geloof geworden. Christus de Ware Herder, overziet Zijn werk door de aanstelling van deze onderherders. Aldus is de positie van hen, die arbeiden voor woord en leer, een heel belangrijke...

Een oneindig offer is gebracht voor de mens en het gaat aan een ieder voorbij die het offer van verlossing niet wil aanvaarden. Hoe belangrijk is het dat degene die de waarheid voorstelt dat zo zal doen met het volle besef van de verantwoordelijkheid die op hem rust. Hoe teder, medelijdend en respectvol zullen al zijn handelingen zijn in het dienstbaar zijn aan menselijke zielen, wanneer de Heiland van de wereld heeft getoond dat Hij hen van grote waarde acht? De vraag wordt door Christus gesteld: "Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf, die de heer over zijn dienstvolk gesteld heeft om hun op tijd hun voedsel te geven? (Matt 24:45). Jezus vraagt: Wie? En elke predikant van het evangelie moet de vraag in zij eigen hart herhalen. Terwijl hij de plechtige waarheden aanschouwt en in zijn gedachten het beeld ziet van de getrouwe en wijze beheerder, moet hij tot in het diepst van zijn ziel geraakt zijn....

Predikanten moeten bij hen die de waarheid aanvaarden, aandringen dat zij Christus in hun huizen hebben; dat zij de genade en wijsheid van Hem nodig hebben in het

leiden en opvoeden van hun kinderen. Het is deel van het werk dat God aan hen heeft gegeven, om hun kinderen te leren en tucht bij te brengen, om hen te leren zichzelf te onderwerpen. Laat de vriendelijkheid en respect van de predikant gezien worden in hoe hij met de kinderen omgaat. Hij moet altijd in gedachten houden dat zij mannen en vrouwen in het klein zijn, jonge leden van het gezin van de Heer. Zij zijn heel dicht bij en dierbaar voor de Meester en als zij op de juiste wijze instructie en tucht ontvangen, zullen zij Hem dienen, zelf in hun jonge jaren. Christus wordt gekwetst door elk ruw, streng en onbedachtzaam woord dat gesproken wordt tegen kinderen. Hun rechten worden niet altijd gerespecteerd en zij worden vaak behandeld alsof zij geen individueel karakter hebben dat op de juiste manier ontwikkeld moet worden, zodat het niet vernield wordt en het doel van God in hun leven verloren gaat.

-4T 396-397

□ RH 4-27-97, 11-30-97, 8-6-95; 5T 302, 303; 4T 317-318, 393-397

Dinsdag 4/9 (Positieve christelijke houding; 1Tess 5:12-15; Fill 4:4; Gal 5:22; 1Tess 1:6, 2; 2Tess 1:3; Rom 1:21)

Christus is het grote warenhuis waaruit we in elke situatie kracht en geluk mogen putten. Waarom dan wenden we onze blik af van Zijn voorziening om op onszelf te zien en aan onze zwakheid te beklagen? Waarom vergeten we dat Hij bereid is om ons te helpen in elke nood op elk moment? We ontoren Hem door te spreken over onze ondoelmatigheid. In plaats van op onszelf te zien, laten we voortdurend op Jezus zien, om dagelijks meer en meer op Hem te lijken, meer en meer met Hem te spreken, beter voorbereid om onszelf te bedienen met Zijn vriendelijkheid en hulpvaardigheid en om de zegeningen te ontvangen die Hij ons aanbiedt.

Christus heeft een voorziening getroffen voor ons om sterk te zijn. Hij heeft ons Zijn Heilige Geest gegeven, wiens taak het is om bij ons in herinnering te brengen al de beloften die Christus aan ons heeft gedaan, opdat we vrede mogen hebben en een zoete gewaarwording van zekerheid; want de gerechtigheid van Christus zal onze gerechtigheid worden.

Als we slechts zouden doen wat de Heer van ons verlangt, dan zouden we het van lofprijzing en dankbaarheid uitschreeuwen tot de Heiland, die God gestuurd heeft om de zonde van de wereld weg te nemen. Met vreugde zullen we in staat zijn te zeggen: "Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus, door wie wij ook de toegang hebben verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods" [Rom 5:1-5 aangehaald].

Wanneer beproevingen u overvallen, en ze zullen zeker komen, wanneer zorgen en verwarringen u omringen, wanneer u onder druk en ontmoediging op het punt staat om toe te geven aan wanhoop, kijk, O kijk, naar de plaats waar u met het oog des geloofs voor het laatst licht zag. En de duisternis dat u omringt, zal uiteenvallen voor de heldere stralen van Zijn heerlijkheid. Wanneer zonde vecht om de overmacht in uw ziel en het geweten belast, wanneer wolken van ongeloof de gedachten overschaduwden, ga naar de Heiland. Zijn genade is genoeg om de zonde te onderdrukken. Hij zal ons vergeven, en ons vreugdevol maken in de Heer.

... Laten we geen enkele gelegenheid ongebruikt laten, die ons meer bruikbaar zal maken in de dienst van God. Dan zal heiligheid als een gouddraad door ons leven lopen en de engelen, die onze toewijding zien, zullen de belofte herhalen: "Ik zal de stervelingen zeldzamer maken dan gelouterd goud en de mensen dan fijn goud van Ofir" (Jes 13:12). De hele hemel barst uit in gejuich wanneer zwakke, zondige mensen zichzelf aan Jezus geven om Zijn leven te leven.

-RH 10-1-08, □2-6

□ ST 6-18-02, 2-12-85, 9-22-90; RH 1-14-90; BTS 1-1-08; COL 128-132; GC 476-478; FLB 126, 225; ML 251; TDG 234

Woensdag 5/9 (Over "Nieuw licht"; 1 Tess 5:19-22; 2 Korintiërs 11:14)

De discipelen van Christus zijn Zijn vertegenwoordigers op de aarde en God heeft het zo gewild dat zij lichten zouden zijn in de morele duisternis van deze wereld, en overal oplichten in de steden, dorpen "een schouwspel geworden voor de wereld, voor engelen en mensen" (1 Korintiërs 4:9). Als zij de onderwijzing van Christus, die Hij gaf in de toespraak op de berg, gehoorzamen, zullen zij er voortdurend naar zoeken om het christelijk karakter te perfectioneren en dan zullen ze waarachtig lichten in de wereld zijn, kanalen waardoor God zijn goddelijke wil zal communiceren, de waarheid die zijn oorsprong in de hemel heeft, aan hen die in duisternis zitten en die geen kennis hebben van de weg ten leven en verlossing.

God kan de kennis van Zijn wil niet tentoonspreiden in een ongelovige wereld als Hij geen getuigen heeft die overal op de aarde zijn. Dit is het plan van God: dat mannen en vrouwen die deelhebben aan de grote verlossing door Jezus Christus, Zijn zendingen zouden zijn, lichamen van licht in de hele wereld, om als tekenen te zijn voor de mensen – levende brieven, gekend en gelezen door alle mensen, hun geloof en hun werken getuigen van de spoedige komst van de Heiland en dat zij de genade van God niet tevergeefs ontvangen hebben. De mensen moeten gewaarschuwd worden om zich gereed te maken voor het komende oordeel ...

De volgelingen van Christus, die verspreid zijn in de wereld, hebben geen groot gevoel van hun verantwoordelijkheid en de plicht die op hun schouders rust om hun licht te laten schijnen naar anderen. Als er maar een of twee in een plaats zouden zijn, zouden zij , hoewel weinig in aantal, zich zo kunnen opstellen in de wereld dat zij een invloed zouden hebben die indruk zou maken op de ongelovige door de oprechtheid van hun geloof. De volgelingen van Jezus komen niet tegemoet dan de bedoeling en de wil van God als zij tevreden zijn om onwetend te zijn aangaande Zijn woord. Allen moeten Bijbelstudenten zijn. Christus draagt Zijn volgelingen op: "Onderzoek de Schriften; want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen" (Johannes 5:39). Petrus vermaant ons: "Maar heilig de Here God in uw harten;"[1 Petr 3:15]...

Om als arbeiders te groeien in genade en in de kennis van de waarheid, moeten wij een gevarieerde ervaring hebben, die het beste kan worden verkregen door veldwerk te doen, in verschillende plaatsen, waardoor wij in contact komen met mensen van allerlei klassen en standen, met verschillende gedachten over het geloof, zodat elke soort van vaardigheid vereist is om tegemoet te komen aan de eisen van verschillende soorten mensen. Dit drijft de ware arbeider tot God en tot de Bijbel voor licht en kracht en kennis, teneinde volledig toegerust te zijn om tegemoet te komen aan de noden van de mensen. Wij moeten gehoor geven aan de vermaning die gegeven wordt door Timoteüs: "Maak er ernst mede (Engels KJV: *study* – maak er een studie van) u wèl beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet behoeft te schamen, doch rechte voren trekt bij het brengen van het woord der waarheid"... [2Tim 2:15, Luk 4:2, 1Tim 4:12-16]

-RH 2-16-86, □1, 2, 6, 10

□ RH 2-12-89; 1SM 160-162

Donderdag 6/9 (Eindtijd heiligheid; 1 Tess 5:12-28; 3:11-13; Joh 15:4-6)

Christenen, denk eraan dat u "een schouwspel (bent) geworden voor de wereld, voor engelen en mensen" (1 Korintiërs 4:9). Mensen kijken naar u om te zien wat het effect van uw godsdienst is. Zondaars moeten gered worden, niet alleen door de prediking van het woord, maar door levens die de kracht van de genade van Christus openbaren. We moeten Christus vertegenwoordigen zoals Christus de Vader vertegenwoordigde. Beseft u wel dat u de werken van Christus moet doen, dat u Zijn leven moet leven? God verlangt ernaar dat uw hart gereinigd is van alles wat onchristelijk is, opdat u in staat zult zijn de juiste woorden te spreken tot de vermoeide op het juiste moment. Leef zeer dicht bij de genadetroon. Dan zult u in

staat zijn het licht van het voorbeeld van Christus te weerkaatsen. Het is Zijn verlangen dat u zult zijn: "onberispelijk en onbesmet ..., onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld" (Fill 2:15).

"Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven; die niet uit bloed, noch uit de wil des vlezes, noch uit de wil eens mans, doch uit God geboren zijn" (Joh 1:12-13). Eigengerechtigheid heeft geen waarde in de ogen van God. "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid. ... Immers uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen zelfs genade op genade;" (Joh 1:15,16). God bevredigt het intense verlangen van Zijn kinderen naar vrede en heiligheid. Hij opent de ogen van hun verstand om de waarheden in Zijn woord te zien. Zo worden zij gesterkt en bevestigd. En terwijl zij rusten in Zijn liefde, zijn zij "standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heren" (1 Kor 15:58).

Onze veiligheid is in het zien op Christus. Wanneer ons eigen-ik het onderwerp van onze aanbidding is, wanneer, vervuld van zelfverheffing, mannen buigen voor hun eigen beeld, hun blik op Christus verliezen, zijn zij in angstwekkend gevaar. Christus is het licht der wereld. Wend uw blik van Hem af en u wandelt in duisternis. Houd uw ogen gericht op Zijn volmaaktheid en u wandelt in het licht van de hemel. Door de kracht van de openbaring van goddelijke heerlijkheid, zult u voortdurend toenemen in de geestelijke kennis.

"En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid, om te onderscheiden, waarop het aankomt. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van Christus, vervuld van de vrucht van gerechtigheid, welke door Jezus Christus is, tot eer en prijs van God" (Fil 1:9-11). "En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn" (1 Tess 5:23).

-ST 3-26-02, □1, 6, 8-9

□ YI 11-10-86, 9-14-93; RH 5-3-81, 1-25-81, 1-18-81, 3-8-81, 4-26-81; SL 7-10; 4SP 298-305; HP 200, 189; ML 248; AG 245; RC 84; TMK 165

Vrijdag 7/9 (Zie op Jezus; Jesaja 27:5)

Blijvende vrede, ware rust in de geest, heeft maar één Bron. Het was van deze bron dat Jezus sprak toen Hij zei: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Matt 11:28). "Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd" (Joh 14:27). Deze vrede is niet iets dat Hij geeft los van Zichzelf. Het is in Christus en we kunnen het ontvangen door Hem te ontvangen ...

We moeten niet toestaan dat de toekomst, met haar problemen, haar onbevredigende vooruitzichten, onze harten ontmoedigt, onze knieën laat beven, onze schouders laat afhangen. "Tenzij men Mijn bescherming aangrijpt," zegt de Almachtige, "en met Mij vrede maakt, zal men vrede met Mij maken" (Jesaja 27:5). Zij die hun levens overgeven aan Zijn leiding en Zijn dienst, zullen nooit in een situatie geplaatst worden waarin Hij geen voorziening heeft getroffen. Wat ook onze situatie is, als we doeners van Zijn woord zijn, we hebben een Gids die ons de weg wijst; wat ook onze verwarring, we hebben een zekere Raadgever; wat ook ons verdriet, verlatenheid of eenzaamheid, we hebben een Vriend die met ons meevoelt.

Als we in onze onwetendheid mistapen begaan, zal de Heiland ons zeker niet verlaten. We hoeven ons nooit alleen te voelen. De Trooster die Christus ons beloofd heeft te zenden in Zijn naam, blijft bij ons. Op de weg die leidt naar de Stad van God zijn er geen moeilijkheden die hen, die vertrouwen in Hem, niet aankunnen. Er zijn

geen gevaren waaraan zij niet kunnen ontkomen. Er is geen verdriet, geen grief, geen menselijke zwakheid, waarvoor Hij geen medicijn heeft.

Wanneer beproevingen u overvallen, wanneer zorgen, verwarringen en duisternis uw ziel insluiten, kijk dan op naar de plaats waar u met het oog des geloofs voor het laatst het licht zag. Rust in de liefde van Christus en in Zijn beschermende zorg. Wanneer zonde vecht om de overmacht in uw ziel en wanneer schuld de ziel verdrukt en het geweten belast, wanneer wolken van ongeloof de gedachten overschaduwden, bedenk dan dat de genade van Christus genoeg is om zonde te onderdrukken en de duisternis te verdrijven. Ga in gebed met de Heiland, en treedt binnen in het domein van vrede. [Psalm 34:22, Spreuken 14:26; Jesaja 46:3]

“En de vrede van Christus, tot welke gij immers in één lichaam geroepen zijt, regere in uw harten; en weest dankbaar” (Kol 3:15). Laten we onze eigen moeilijkheden en problemen vergeten en God prijzen voor een gelegenheid om te leven voor de heerlijkheid van Zijn naam. Laat de verkwikkende zegeningen van elke nieuwe dag lofprijzingen opwekken in onze harten voor deze blijken van Zijn liefhebbende zorg. Wanneer u uw ogen opent in de morgen, dank God dat Hij u bewaard heeft gedurende de nacht. Dank Hem voor de vrede in uw hart. Laat uw dankzegging, morgen, middag en avond als een lieflijke reuk opstijgen naar de hemel.

-MH 247, □1; MH 248, □2, 3; MH 250, □1; MH 253, □2

□ ST 4-23-96; RH 6-2-10

Verdere studie: DA 73; MH 251

Les 11: 08-14 september: Belofte aan de vervolgd

Een getrouwe, liefdevolle Christen is het krachtigste bewijs ten gunste van de verspreiding van de Bijbelse waarheid. -RH 1-14-04
11

Sabbat 8/9 (Een roemrijke overwinning; 2Thessalonicenzen 1:11)

Christus zegt: "Ziet toe, blijft waakzaam, ... Gelijk een mens, die buitenslands ging, zijn huis overliet en aan zijn slaven volmacht gaf, aan ieder zijn werk, en de deurwachter opdroeg te waken" (Markus 13:34). Niemand van ons heeft een excuus voor de plicht die ons is opgelegd. We moeten waken over iedere toegang tot onze ziel, zodat Satan niet binnenkomt en onze tempel, het hart dat geheel aan God geheiligd moet zijn, ontheiligt. We moeten ervoor waken dat de hartstocht geen bezit neemt van de ziel, dat er geen zelfzuchtige gedachten gekoesterd worden. De reden dat er niet meer vitaliteit en kracht in de kerk is, komt omdat we niet werken en waken zoals dat zou moeten. We zouden als gelovige schildwachten moeten staan op de post van onze plicht. Ik bid dat de genade van Christus in onze harten mag komen, en dat we steeds opmerkzaam mogen zijn en uitzien naar gelegenheden om goed te doen.

Hij die onze rechter zal zijn, kent onze werken. Hij begrijpt iedere verzoeking en beproeving, en daar ben ik blij mee. Hij kent de omstandigheden rond iedere ziel. Hij kent onze zwakheden, en Hij is begaan met onze twijfels. "En als iemand gezondigd heeft," zegt Johannes, "wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige" (1 Joh 2:1). O, hoe kostbaar is de naam van Jezus, en hoe kostbaar iedere naam die Hij belijdt voor de Vader! Wanneer onze genadige Verlosser spreekt over de arme berouwvolle zondaar: "Hij is de mijne; Ik heb zijn naam in de palm van mijn handen," komt het antwoord, "Ik zal zijn naam niet uitwissen uit het boek des levens, maar zijn zonden zullen niet meer tegen hem in gedachten komen"...

De engel van God zegt tot Johannes, als hij een grote schare van verlost en verlost ziet, rondom de troon: "En ik sprak tot hem: Mijn heer, gij weet het. En hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die komen uit de grote verdrukking; en zij hebben hun gewaden gewassen en die wit gemaakt in het bloed des Lams. Daarom zijn zij voor de troon van God en zij vereren Hem dag en nacht in zijn tempel; en Hij, die op de troon gezeten is, zal zijn tent over hen uitspreiden" (Openbaring 7:14-15). Het is ons voorrecht, dat wij door het bloed van het Lam, in ons leven een glorierijke overwinning kunnen behalen. We zullen beproevingen en moeilijkheden tegenkomen maar als we onszelf heiligen door gehoorzaamheid aan de waarheid, zal de God van Israël onze sterkte zijn. "Ja, wij willen de HERE kennen, ernaar jagen Hem te kennen. Zo zeker als de dageraad is zijn opgang" (Hosea 6:3). De Heer wil kracht geven aan Zijn volk. Hij wil dat ze zich verblijden in de God van hun verlossing. Hij wil dat ze gevormd zijn naar Zijn beeld zodat Hij, wanneer Hij komt, ze als de Zijnen kan ontvangen. Als we op de arm van de oneindige kracht leunen, dan zal deze ons ondersteunen in ieder conflict en ontmoediging van het leven, en ons ten slotte de kroon van glorie op ons hoofd plaatsen en ons brengen waar we kunnen delen in de eeuwige beloning van de gerechtigheid.

-ST 8-6-85, □14, 18, 20

□ ST 3-23-88, 7-10-93, 6-10-08; AUCR 9-30-12; SW 3-1-04; AA 264-268; UL 36

Zondag 9/9 (Nieuwe Groeten; 2 Tess. 1:1,2; Johannes 1:18, 14:7-11)

[Efeziërs 1:1,2] "Genade zij u." We hebben alles te danken aan Gods vrije genade. Genade in het verbond dat is ingesteld door aanvaarding. De Genade van de Heiland heeft onze verlossing, onze vernieuwing, en onze verheerlijking tot erfgenamen met

Christus bewerkstelligd. Niet omdat we eerst Hem hebben liefgehad, houdt God van ons; maar "terwijl we nog zondaars waren," stierf Christus voor ons, en maakte zo een volledige en overvloedige voorziening voor onze verlossing. Ofschoon we door onze ongehoorzaamheid Gods misnoegen en veroordeling hebben verdiend, heeft Hij ons toch niet verlaten, ons overgeleverd aan de greep en de macht van de vijand. Hemelse engelen strijden de strijd voor ons, en werken tezamen, zodat we de overwinning kunnen behalen over de machten van het kwade.

[Jesaja 57:20-21] Zonde heeft onze vrede vernietigd. Uit onszelf zijn we rusteloos, we kunnen geen rust vinden. Geen menselijke kracht kan de meesterlijke harsttochten van ons hart onder controle houden. Wij zijn net zo hulpeloos als de discipelen die geen controle konden krijgen over de hevige storm. Maar Hij die sprak wees stil, tot de golven van het meer van Galilea, heeft het woord van vrede gesproken tot iedere ziel. Hoe hevig de angst ook zijn mag, zij die zich tot Jezus wenden met de kreet, "Heer red ons," zullen bevrijding vinden. Zijn genade, die de ziel met God verzoend, stilt de strijd van de menselijke passie en in zijn liefde vindt het hart rust. [Ps. 107:29-30; Rom. 5:1] "En de vrucht der gerechtigheid zal vrede zijn, de uitwerking der gerechtigheid rust en veiligheid tot in eeuwigheid" (Jesaja 32:17).

Al wie besluit om afstand te nemen van de zonde, en zijn hart opent voor de liefde van Christus, deelt mee in deze hemelse vrede. Er is geen andere grond voor vrede dan deze. De genade van Christus, ontvangen in het hart, onderwerpt vijandschap; het vermindert twist, en vervult de ziel met liefde. Degene die in vrede met God en zijn medemens leeft, kan niet ongelukkig gemaakt worden. Er zal geen nijd in zijn hart zijn, boze vermoedens vinden daar geen plaats; haat kan niet bestaan. Het hart dat in harmonie met God is, heeft deel aan de vrede van de hemel, en zal de gezegende invloed uitstralen aan allen rondom...

"Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus," vervolgt de apostel, "die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus" (Efez 1:3). Wat is er nog meer om te vragen, dat niet meetelt in deze genadige, overvloedige voorziening? Door de verdienste van Christus zijn we gezegend met al de geestelijke zegeningen in hemelse gewesten in Christus. Het is ons voorrecht om dicht bij God te zijn, de atmosfeer van Zijn nabijheid in te ademen. Niets komen we tekort, de nabijheid van Christus geeft ons vrede, vrijheid, moed en kracht.

-RH 10-15-08, □2, 5-6, 9

□ RH 6-21-92, 7-29-09, 4-21-96; BEcho 9-24-94; ST 5-8-93, 1-2-93; SSW 8-1-95; 1SM 392-398

Maandag 10/9 (De dankzegging van Paulus; 2 Tess. 1:3-10)

We werken nu aan ons karakter voor tijd en eeuwigheid. Laat ons daarom geen verrot hout in onze karaktergebouw verwerken. Het leven dat we in dit vlees leven, moet in het geloof zijn in de Zoon van God. Het is goed dat beproevingen over ons komen; daarmee mogen we de Heer op de proef stellen, en te constateren dat Hij zeer kostbaar is voor onze ziel. Het plan van de Heer is, dat Zij volk gelukkig zal zijn, en Hij schenkt ons de ene troost na de andere, zodat we vervuld mogen worden met blijdschap en vrede in onze ervaringen. We hoeven niet te wachten tot we in de hemel zijn voor helderheid, troost en blijdschap. We kunnen het nu al hebben in dit leven. Ik betuig aan allen die God liefhebben en Hem dienen, dat we veel missen omdat we de zegeningen die de onze kunnen zijn, niet aangrijpen in onze moeilijkheden. Al ons lijden en verdriet, in al onze verzoeken en beproevingen, al onze droefheid en grieven, al onze vervolgingen en ontberingen, in het kort alle dingen werken samen ten goede. De apostel zegt: "dat [God] alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben" (Rom 8:28). Alle ervaringen en omstandigheden zijn Gods werktuigen, waardoor wij het goede ontvangen. Laat ons zien naar het licht achter de

wolken. O, hoeveel troost missen de klagers en mopperaars, omdat ze deze dingen niet geduldig dragen. Uit nooit in woord of gedachten dat God een harde meester is, die maait waar hij niet heeft gezaaid en bijeenbrengt waar Hij niet heeft uitgestrooid...

Als zij die vertrouwensposities bekleden in onze instituten, of in de kerk, hun eigen ik op de eerste plaats zetten, als hun handen op een of andere manier ongeheiligd zijn, en zij niet het karakter van het beeld van de Goddelijke weerkaatsen, zijn zij lichamen der duisternis. Om het licht der wereld te zijn, moeten we schijnen, om de hemelse stralen te zenden te midden van de morele duisternis die de aarde bedekt en de grote duisternis die heerst over de mensen. Christenen moeten niet de gewoonten, de praktijken van de wereld volgen. Door dit te doen, zullen ze verstrikt raken. De wereld heeft zijn kapitein en leider, dat is de prins der duisternis; maar de zonen en dochters van God moeten standvastig op Jezus zien als hun voorbeeld; en als zij wandelen in het licht zoals Christus in het licht is, dan kunnen ze niets anders doen dan schijnen. Hierdoor eren ze hun Leider. Ze zullen het licht van hoop hebben, van vreugde; zij zullen ootmoedig van geest zijn, en nederig van hart. Ze zullen tonen dat eenvoud en zuiverheid van karakter van goddelijke oorsprong zijn. Als de kerk de eenvoudige waarheid aantoonst, zoals de Heer het in eenvoud gaf, zal ze een kracht zijn ten goede. Zo lang de kerk haar eenvoud bewaart, zal ze het licht der wereld zijn. De profeet zegt: Sta op wordt verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des Heren gaat over u op" (Jes. 60:1). [2 Kor. 4:6]

-RH 2-27-94, □1, 4

□ ST 11-26-85; AA 264-268; PM 385-387; LHU 242

Dinsdag 11/9 (Lijden als een teken dat het einde nabij is; 2 Tess. 1:5-10; 1 Tess. 1:6-7; Openb. 14:12)

Christus heeft verklaard: "Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek"n (Joh 7:17). De Heer des Hemels heeft Zijn volk niet in duisternis gelaten. Hij openbaarde aan hen de waarheid voor deze tijd. Vele van de voorgewende navolgers van Christus zijn vervallen in dwaling, zonde en afval, maar zij die in het licht wandelen, die niet alleen horen, maar ook de profetieën van zijn woord lezen en begrijpen. De wet van God zal ongeldig verklaard worden in de wereld; Zijn autoriteit zal veracht worden net zoals het was in de hemel, bij de eerste grote opstand; en God hoopt dat we zo intelligent zijn om notitie te nemen van de bewegingen van de naties, zodat we de signalen van het gevaar zien en de waarschuwingen die Hij ons heeft gegeven, herkennen, zodat we in de crisis die ons te wachten staat, niet aan de zijde van de grote verleider staan.

Alhoewel de wet van God in bijna de hele wereldwijd als waardeloos wordt geacht, zal er een rechtvaardig overblijfsel zijn dat gehoorzaam is aan Gods eisen. De wraak van de draak zal zich rechtstreeks richten tegen de loyale dienaren van de hemel. De profeet zegt: "En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben" (Openb 12:17). In deze tekst kunnen we zien, dat het niet de getrouwe kerk van God is die strijd voert met hen die de geboden van God houden en het getuigenis van Jezus hebben. Het zijn de mensen die de wet waardeloos verklaren, die zichzelf aan de zijde van de draak plaatsen, die hen vervolgen die Gods voorschriften verdedigen....

Johannes schrijft betreffende deze gebeurtenissen dat ze betrekking hebben op onze tijd. Hij zegt: "En de tempel Gods, die in de hemel is ging open en de ark van Zijn verbond werd zichtbaar" (Openb 11:19). De ark bevat de tafels waarop God Zijn wet heeft gegraveerd. Op het eiland Padmos, kreeg Johannes een profetisch visioen van het volk van God. Hij zag dat de aandacht van de trouwe volgers van Christus getrokken werd naar de open deur in het heilige de heilige in het hemelse heiligdom. Hij zag dat ze door het geloof Jezus zouden volgen door de voorhang waar Hij dienst doet boven de ark van God die de onveranderlijke wet bevat. De profeet beschrijft de gelovigen,

zeggende: "Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren" (Openb 14:12). Dit is de groep die de wraak van de draak over zich heen zal roepen, omdat ze loyaal zijn aan de geboden van God.

-ST 4-22-89, □3, 7, 9

□ RH 4-19-70, 8-20-1; ST 3-28-00, 6-2-98; 5MR 256-262; UL 262

Woensdag 12/9 (Vuur en vernietiging; 2Tess. 1:7-9 Rom. 2:5, 12:19; Openb.16:4-7; Dan. 7:21,22)

Bij de wederkomst van Christus zullen de goddelozen van het aardoppervlak weggevaagd worden, verteerd door de adem van zijn mond, en vernietigd door de heerlijkheid van Zijn glorie. Christus breng Zijn volk naar de stad van God, en de aarde is leeg, zonder inwoners. "Zie, de HERE ontledigt en verwoest de aarde, keert haar onderstboven en verstroot haar inwoners" (Jesaja 24:1).

Gedurende de duizend jaar tussen de eerste en de tweede opstanding, vindt het oordeel van de goddelozen plaats. Daniël verklaart dat toen de oude van dagen kwam: "Het oordeel gegeven werd aan de heiligen van de Allerhoogste." Dan zullen de rechtvaardigen regeren als koningen en priesters voor God. Johannes zegt in Openbaring: "Ik zag tronen en zij zetten zich daarop en het oordeel werd hun gegeven." "En (zij) heersten als koningen met Christus, die duizend jaren." Dit is de tijd, voorspeld door Paulus: "de heiligen zullen de wereld oordelen." Tezamen met Christus zullen ze de zondaren oordelen, ze vergelijken hun werken met het wetboek, de Bijbel, en beslissen iedere zaak naar de daden die gedaan zijn in het lichaam. Satan en zijn engelen worden eveneens geoordeeld door Christus en zijn volk.

Aan het einde van de duizend jaar, vindt de tweede opstanding plaats. De goddelozen zullen dan uit de doden opstaan en voor God verschijnen voor de voltrekking van het vonnis dat in de boeken staat opgetekend. Na zijn beschrijving van de opstanding van de rechtvaardigen zegt Johannes: "De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren" (Openb 20:5).

De goddelozen ontvangen de beloning hier op aarde. Hij regent op de goddelozen vurige kolen en zwavel, schroeiende wind is het deel van hun beker. God laat vuur uit de hemel nederdalen. De aarde wordt opengereten. De wapens die in haar schoot verborgen lagen, komen naar boven. Uit elke gapende afgrond schieten vlammen omhoog. Zelf de rotsen staan in brand. De dag die zou komen "als een brandende oven" is aangebroken. De elementen smelten weg. "De aarde en de werken die daarop zijn" verbranden. De goddelozen ontvangen hun straf op aarde. "Zij zullen zijn als stoppels en de dag die komt zal hen in brand steken – zegt de Here der heerscharen." Iedereen wordt gestraft "naar zijn werken."....

En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerst hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan." Het vuur, dat de ongelovigen verteert, reinigt de aarde. Elk spoor van de vloek is uitgewist. Er is geen eeuwig brandende hel, die de verlostten voort durend herinnert aan de vreselijke gevolgen van de zonde.

-SW 3-14-05, □8, 10-12, 14

□ GCB 12-1-95; SW 3-14-05; ST 12-27-05; GC 36-38; AA 264-267

Donderdag 13/9 (Christus verheerlijken; 2 Tess. 1:3-12; Tess. 4:16,17; Joh. 14:1-3; 2 Tess. 2:19,20; Openb. 20:1-6)

God verlost de mens alleen door het bloed van Christus en het geloof van de mens en ook het vertrouwen in Christus als redder. Het is voor de engelen geen wonder dat het oneindige offer, gebracht door de Zoon van God, ruim voldoende was om redding te brengen aan het gevallen mensdom, maar dat dit verzoenende offer gebracht zou worden is een wonder voor het hele universum. Het is een mysterie, de engelen verlangen ernaar hier inzage in te krijgen. De engelen zijn verbaasd over de onverschilligheid en de koude houding van hen voor wie zo een grote voorziening getroffen is. Ze zien gegriefd en met heilige verontwaardiging op hen die deze

onbeschrijflijke gave van God niet op haar waarde weten te schatten. In plaats van eer te brengen aan God, denken sterfelijke mensen zichzelf capabel, zonder goddelijke zalving, om te bepalen wat waardig is om geprezen of om afgekeurd te worden in hun medemens. Maar verheerlijkt te worden door mensen is geen verheerlijking. We zouden moeten leren wat de verheerlijking van de mens waard is. De Heer zegt: "Wie Mij eren, zal Ik eren, maar wie Mij versmaden, zullen gering geacht worden" (1Samuel 2:30). Laat iedere ademtocht om te prijzen, ieder woord van verheerlijking, gericht zijn op Hem die Is, gericht op Jezus, de prins van leven, het Lam dat de zonden der wereld wegneemt. Verhoog het kruis van Christus. Verhoog de Middelaar. Verhef Jezus. In Hem is alles edel. Zie God in Christus. Hij is omringd door engelen cherubim en seraphim die steeds Zijn aangezicht zien. De stemmen van engelen zeggen dag en nacht tot Hem: "Heilig, heilig, heilig, Is de Here God de almachtige, die was en die is en die komt... Gij zijt waardig, O Heer,... Gij, onze Heer en God, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de macht; want gij hebt alles geschapen, en om Uw wil was het en werd het geschapen" (Openb. 4:11). "Zeggende met luider stem: Het Lam dat geslacht is. Is waardig te ontvangende macht en de rijkdom, en de wijsheid en de sterkte, en de eer en de heerlijkheid en de lof" (Openb. 5:12). "En zij zingen het lied van Mozes, de knecht Gods, en het lied van het Lam, zeggende: Groot en wonderbaar zijn uw werken, Here God Almachtige; rechtvaardigen waarachtig zijn uw wegen, Gij Koning der volkeren! Wie zou niet vrezen, Here, en uw naam niet verheerlijken? Immers, Gij alleen zijt heilig. Want alle volken zullen komen en zullen voor U neder vallen in aanbidding, omdat uw gerichten openbaar zijn geworden" (Openb.15:3,4). Maar alhoewel God alleen heilig is en waardig is om geprezen te worden, is de menselijke tong zo bedorven dat ze eerder de mensen prijzen en verheerlijken dan God.

De grootste gave die God aan de mens kon schenken, is gegeven in de gave van Zijn geliefde Zoon. De apostel zegt: "Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?" (Romeinen 8:32). Er was niets achtergehouden. Er is niet in een tweede kans voorzien. Als de onbeschrijflijke gave van God de mens niet tot berouw leidt, blijft er niets meer over dat zijn hart nog kan bewegen. Er is geen reserve kracht die dan zijn geest in actie kan laten komen om zijn verstand te verlichten. Het gehele karakter van God was geopenbaard in Zijn Zoon, de hele reeks van mogelijkheden van de hemel is geopenbaard voor de mens in het accepteren van de Zoon van de Eeuwige. Op de weg, die de mens terugvoert naar God en de hemel, liggen geen obstakels. De onvergelijkelijke hoogte van de liefde van de Heiland is bewezen; en als deze openbaring van Gods liefde voor de mensenkinderen hen er niet toe leidt dat zij tot God gaan, dan is er niets wat dit nog kan doen.

-ST 12-30-89, □5, 6

□ ST 8-18-87, 6-9-90; SSW 7-1-94; LUH 11-17-09; 1Sat 300-303

Vrijdag 14/9 (De gerechtigheid van Christus; Fil.3:8,9)

De kennis van God en Christus ligt ten grondslag aan alle kennis. Door de bestudering van de Bijbel wordt morele kracht ontwikkeld; het is de taak van de geest om de waarheid te begrijpen en het verstand zal toenemen, als het beeld van Christus, de auteur van alle waarheid, de visie verlicht. Het begrip wordt vergroot om de standaard van het karakter te verhogen en meer te perfectioneren. Degenen die de Bijbel op de juiste manier bestuderen, drinken uit een fontein die onuitputtelijk is. De leer van Christus is eenvoudig, en toch, de grootste en beste wetenschappelijke geest wordt bekoord door haar diepgaande en uitgebreide uitspraken. In al zijn lessen legt Jezus aan de mensen uit hoe waardeloos een ceremoniële dienst is. Hij wil de nadruk leggen op de geestelijkheid van de wet, zijn belangrijke principes onthullen en zijn eeuwige plichten duidelijk stellen. De gerechtigheid van de wet is aan de wereld gegeven in het karakter van Christus, en de heilige, ondersteunende, en vaderlijke

kenmerken zijn geopenbaard in Zijn handelen met de mens. Hij verklaart de intieme relatie die er bestaat tussen mens en God, tussen de mens en zijn naaste. Hij leert de noodzaak van gebed, berouw, geloof, deugd en een vlekkeloos karakter.

Door Christus is morele kracht geschonken aan de mens dat het uiterlijk vertoon zal veranderen, en hem in staat zal stellen om te werken overeenkomstig de wil van God. Was al de kracht van geest en lichaam voorheen geconcentreerd op de werken van het kwade, nu is er door Gods Geest een revolutie ten goede gekomen. De Heilige Geest verlicht, vernieuwt, en heiligt de ziel. Engelen zien met onuitsprekelijke vervoering de resultaten van de uitwerking van de Heilige Geest bij de mensen. Bij de openbaring van de aantrekkelijke liefde van Christus, door de wetenschap van Zijn liefde voor ons tot uitdrukking gebracht toen wij nog zondaren waren, raakt het opstandige hart vertederd en onderworpen, en de zondaar verandert en wordt een kind van God. Liefde is het werktuig dat God gebruikt om de zonde te wissen uit de ziel van de mens.

Toen de Geest uitgestort was uit de hoge, was de kerk gevuld met licht, maar Christus was dat licht; de kerk was gevuld met vreugde, maar Christus was het onderwerp van die vreugde. Wanneer de Geest op zijn volk uitgestort zal worden in deze dagen, zal Christus' naam op ieders lippen zijn, Zijn liefde zal iedere ziel vullen; en als het hart Jezus aanneemt, zal het God aannemen, want al de volheid van God woont in Christus. Als de stralen van de gerechtigheid van Christus op de ziel schijnen, zal blijdschap, aanbidding en glorie verweven zijn in de ervaring.

-ST 6-9-90, □9, 10, 13

Verdere studie: 1SM 21; AA 264193,194

Les 12: 15-21 september: De Antichrist

Als wij de koning maar in Zijn schoonheid konden zien, dan zouden wij voor eeuwig gezegend zijn. Ik voel alsof ik hardop moet schreeuwen: "Onderweg naar Huis"! Wij naderen de tijd dat Christus in macht en grote heerlijkheid zal komen om Zijn vrijgekochte kinderen naar hun eeuwige thuis te brengen. – 8 T 253

Sabbat 15/9 (Vasthouden aan het Geloof; 2 Tessalonicenzen. 2:3)

In de dagen van de apostel Paulus, verkeerden de Tessalonicense broeders onder de indruk dat de Heer in hun dagen zou terugkeren, en Paulus heeft hun geschreven om deze valse indruk te corrigeren, met vermelding van welke gebeurtenissen moeten plaatsvinden voordat de Wederkomst kan plaatsvinden.

Hij verklaarde: "Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is"(2 Tessalonicenzen 2:2-4). De man van zonde moest opstaan, en zijn werk van verheerlijking en godslastering doen, voordat de broeders naar de wederkomst van Christus kunnen kijken. Die grote gebeurtenis moest voorafgegaan worden door afvalligheid. Er zou een vorm van de antichrist worden onthuld, en het zuurdesem van afval zou met de toenemende macht werken aan het einde van de tijd. We moeten niet mateloos verrast zijn als wij de wijdverspreide achteruitgang van geloof en vroomheid zien. God heeft waarschuwingen, terechtwijzingen en aanmoedigingen gezonden tot Zijn volk. Hij heeft ze gewaarschuwd dat sommigen zullen afwijken van het geloof en aandacht geven aan misleidende geesten.

Zullen we zeggen dat we zijn bedrogen met betrekking tot de leer van Christus' naderende wederkomst? Zullen wij verklaren dat al ons praten over Zijn verschijning tevergeefs is geweest? Zullen we zeggen dat al onze werkzaamheden om een volk voor te bereiden, klaar voor Zijn komst, voor niets zijn geweest? Nooit. We moeten niet ongeduldig en bang worden, omdat de tijd nog steeds niet gekomen is. We moeten geduldig wachten tot het werk van God gedaan is. "Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn"(Jeremia 31:33). "Laten wij de belijdenis van hetgeen wij hopen onwankelbaar vasthouden, want Hij, die beloofd heeft, is getrouw; En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren" - tot twijfel en ongeloof en afvalligheid? Nee, maar "tot liefde en goede werken; onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen"(Hebreeën 10:23-25)

-RH 7-31-88, □3, 5

□ ST 5-28-94, 6-4-94; AA 264-268; 8Red 44-47

Zondag 16/9 (Het Probleem; 2 Tessalonicenzen 2:1-3)

Als er ooit een tijd is wanneer wij geloof en verlichting van de Geest nodig hebben, dan is het nu. Degenen die in gebed waken en de Schriften dagelijks onderzoeken met een oprecht verlangen om de wil van God te weten en te doen, zullen niet verleid worden, door geen enkel bedrog van Satan. Zij alleen zullen de voorwendsels kunnen onderscheiden, die sluwe mannen zullen gebruiken om te bedriegen en te verstrikken.

Christus verklaarde: " Ik ben de weg en de waarheid en het leven"(Johannes 14:6). Zijn volgelingen moeten zo veel mogelijk als Hij worden. We kunnen niet spreken zoals Hij sprak, en toch moeten wij Hem nadoen; Hij is ons voorbeeld. Wij moeten geen valse lichten uitzenden, geen ketterijen voor waarheid presenteren. We moeten weten dat elke positie die wij innemen, door het woord van God kan worden ondersteund. Vandaag aan de dag worden de geboden van mensen overal aan het volk als de geboden van God opgedrongen. ...

Wij willen de waarheid op elk punt. Wij willen het onvervalst zonder fouten, en niet verontreinigd door de slogans, gewoontes en opinies van de wereld. Wij willen de waarheid met al haar ongemakken. Annemen van de waarheid heeft altijd te maken met een kruis. Maar Jezus gaf Zijn leven als een offer voor ons en zullen we Hem niet onze beste genegenheid geven, onze heiligste aspiraties, onze volle verdienste? Het juk van Christus moeten we nemen, de last van Christus dragen; maar de Majesteit van de hemel verklaart dat Zijn juk zacht is en Zijn lasten licht. Zullen wij het zelfverloochenend deel van religie schuwen of mijden? Zullen we de zelfopoffering mijden en aarzelen we om de wereld met al haar attracties op te geven? Zullen wij, voor wie Christus zoveel heeft gedaan, hoorders en geen daders zijn van Zijn woorden? Zullen wij, door ons lusteloze, inactieve leven, ons geloof verloochenen en Jezus beschaamd maken om ons Zijn broeders te noemen? De tien geboden kwamen van de hoogste autoriteit en zijn wij die geboden aan het gehoorzamen? Zij zijn de wil van God, die aan de mens bekend is gemaakt. ...

Niemand zal de heilige stad ingaan, het paradijs van God, dan alleen de overwinnaars, - degenen die zich van de wereld hebben gescheiden en in verdediging stonden van het geloof dat ooit aan de heiligen werd gegeven, en de goede strijd van het geloof hebben gestreden, voortdurend de ogen gericht op "Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs" (Hebreeën 12:2). Laten wij dan, net als Christus, onbaatzuchtig werken om zielen tot de kennis der waarheid te brengen. Ons hele hart, lichaam, ziel en kracht, zijn nodig in dit werk; en als wij trouw, ongeacht het applaus of afkeuring van de wereld, arbeiden, zullen wij het "goed gedaan" horen uit de mond van de Majesteit van de hemel, en zullen wij de kroon, de palmtak van de overwinning en het witte linnen dat de gerechtigheid van de heiligen is, ontvangen.

-RH 8-25-85, 9, 14-16

□ ST 3-27-84; LP 116-118

Maandag 17/9 (Het korte antwoord van Paulus; 2 Tessalonicenzen. 2:2-10; Zacharia 3:1; Daniel 8; Jesaja 14; Ezechiël 28; Daniel 11:36-39)

Onze plicht. De profeet zegt: "Hierna zag ik een andere engel, die grote macht had, nederdalen uit de hemel, en de aarde werd door zijn glorie verlicht. En hij riep met luide stem: Gevallen, gevallen is de grote (stad) Babylon....En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel en God heeft aan haar ongerechtigheid gedacht"(Openbaring 18:1,2,4,5) Wanneer reiken haar zonden tot aan de hemel? Wanneer de wet van God eindelijk ongeldig is gemaakt door de wetgeving van mensen. Dan zal het overblijfsel van Gods volk de gelegenheid krijgen te tonen wie de Leider is van hemel en aarde. Terwijl een demonische macht de elementen vanaf beneden aan het opstoken is, stuurt God licht en kracht tot zijn volk, zodat de boodschap van waarheid aan de hele wereld kan worden verkondigd.

De Heer doet een beroep op Zijn volk om boven de noodsituatie uit te stijgen; de menselijke agentschappen moeten samenwerken met de goddelijke. Het is altijd moeilijk vast te houden aan het belijden van het geloof, wanneer een verzwakkende, verlamme invloed wordt uitgeoefend in de religieuze wereld tegen trouw aan God. Maar zal Gods volk toestaan dat hun liefde afkoelt, omdat ongerechtigheid in overvloed opkomt? Wordt ons hart zwak? Zullen we niet eerder ons vasthouden aan

onze gelofte, en het edelste getuigenis uitdragen die de mens ter ere van God uitdragen kan? Degenen die niet van harte zijn, zullen aan de wereldse kant van het geschil staan; zij zullen aanraden dat de heldere besliste waarheid onderdrukt wordt. Maar dat is niet wat Gods woord leert.

"De draak [Satan en allen die doordrongen zijn van zijn geest] werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben"(Openbaring 12:17). "Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren"(Openbaring 14:12). De echte kinderen van God zullen niet minder vurig zijn in hun naleving van Zijn wet, omdat deze ongeldig is gemaakt. Wanneer het verzet tegen Gods wet toeneemt, zullen de gekozen en getrouwen Zijn geboden liefhebben boven goud, terwijl de wereld hen als afval beschouwt. Iedereen die trouw is aan de hemel, zal de hele wapenrusting van God aandoen, dat ze "kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de Boze geesten in de hemelse gewesten" (Efeziërs 6:11,12).

"Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht" (1 Petrus 2:9). Het moment dat God voornamelijk onteerd wordt door degenen die Zijn wet ongeldig maken, is het moment waarop elk trouwe onderdaan het vaandel moet ontrollen waarop staat geschreven: "De geboden van God en het geloof in Jezus."

Het bevel dat de Heer aan Joshua gaf toen hij het leiderschap van de legers van Israël moest overnemen, was: "Alleen, wees zeer sterk en moedig en handel nauwgezet overeenkomstig de gehele wet die mijn knecht Mozes u geboden heeft; wijk daarvan niet af naar rechts noch naar links, opdat gij voorspoedig zijt, overal waar gij gaat. Dit wetboek mag niet wijken uit uw mond, maar overpeins het dag en nacht, opdat gij nauwgezet handelt overeenkomstig alles wat daarin geschreven is, want dan zult gij op uw wegen uw doel bereiken en zult gij voorspoedig zijn" (Joshua 1:7,8). Degenen die dus mediteren in de geboden van God, en wier hart bij de Heer zijn gebleven, zijn degenen die gevonden zullen worden de herstellende van de breuk in Gods wet te zijn. Zij zullen de oude afvallige plaatsen herbouwen, en de fundamenten van vele generaties oprichten.

- RH 7-25-99, 7-31-88, 4-19-98; GC 355-357; 49-53

Dinsdag 18/9 (De Sobere; 2 Tessalonicenzen 2:5-8; Matteüs 24:14; Markus 13:10; Openbaring 14:6, 7)

Het werk van de pauselijke kerk zou van een precies tegenovergesteld karakter zijn als dat van Christus. Daniel zag in een heilig visioen dat "hij erop uit zal zijn tijden en wet te veranderen"(Daniel 7:25). In de profetie wordt duidelijk aangetoond dat deze pauselijke macht met opzettelijke bedoeling de wet van God zou veranderen. ...

Het pausdom, dat beweert de viceregent van de Zoon van God te zijn, is in werkelijkheid de viceregent van een andere macht. Ze wijst naar de instelling van de zondag als het teken van haar autoriteit, maar in de wijziging van de wet en het tijdstip van God, doet ze alleen dat wat Satan probeerde te doen in de hemel: bewijzen dat de wet van God incompleet is, en de Wetgever feilbaar. In het opscheppen over haar macht boven de wet van God, is ze maar een echo van de gevoelens van de grote bedrieger. God stelde de sabbat in als een teken van Zijn gezag en macht, en het pausdom, handelend voor de prins van het kwaad, verwijst naar de zondag als een teken van haar macht en bevoegdheden. De dag van de zon, zondag, een dag gewijd aan de meest verachtelijke van alle heidense aanbidding, want het werd gevierd in verband met zoonaanbidding. Deze zondagsabbat is door velen die weten dat het de vondeling van heidendom is, aanvaard. Zij weten dat het

wordt gekoesterd en gevoed door de Kerk van Rome, en door haar (de kerk) bekleed in de klederen van heiligheid. Maar hoewel velen nu bewust van zijn oorsprong, zijn er ook ware christenen in alle kerken die de oorsprong van de zondagsabbat niet kennen, en geloven dat ze de dag houden die God geheiligd en gezegend heeft. Dit geldt zelfs voor aanbidders in de Katholieke Kerk. En onder deze onwetendheid en integriteit accepteert God hun oprechtheid, maar wanneer er licht op hun pad valt, eist God van hen om in harmonie met Zijn wet te komen, en de sabbat die Hij heeft ingesteld, in acht te nemen. De tijd is aangebroken dat de glorie van de Heer de aarde zal vullen, en de gehele aarde verlicht zal worden met Zijn heerlijkheid. De oproep weerklinkt in elk eerlijk hart: "Daarom ga weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt de Here, en houdt niet vast aan het onreine; en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige" (2 Korintiërs 6:17,18). "En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel en God heeft aan haar ongerechtigheid gedacht" (Openbaring 18:4,5). "Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren" (Openbaring 14:12). Het vereist geloof en volharding om Gods wil te willen doen.

-ST 11-19-94, □4, 5

□ GC 53-55

Woensdag 19/9 (De Antichrist Geopenbaard; 2 Tessalonicenzen 2:8-10)

Satan is vastberaden dat de kennis van God, van Zijn scheppingsmacht, zal worden uitgebannen uit de gedachten en herinnering van de mens. Maar hij kan zijn doel niet bereiken, zolang het vierde gebod gehouden wordt; omdat de sabbat de gedachten van de mens naar de Schepper leidt. Dus heeft Satan via het pausdom gewerkt om dit voorschrift opzij te zetten. Hij inspireerde de Roomse kerk om "erop uit te zijn" (KJV: de gedachte op te pakken) de tijden en wet van God te veranderen. Door de ware sabbat opzij te zetten, het teken van Gods macht en gezag, en het te vervangen door de instelling die het teken van de alleenheerschappij van Rome is, is het inderdaad zo dat de "man van zonde zit in de tempel van God, en zelf toont dat hij god is". Hij wendt het verstand van de mensen af van God, en leidt hen tot zichzelf en tot degene wiens instrument hij is: tot de prins van het kwaad

De zondagsabbat, het kind van het pausdom, aanvaardt door de Protestantse kerk, die haar hebben opgenomen en gewaarborgd als zijnde van hemelse geboorte. Maar hun menselijke goedkeuring kan nooit door God aanvaard worden. Het is een concurrerende, vervalste sabbat, die de plaats inneemt van de heilige dag op welke God rustte, zegende en heiligde en aan de mens gaf als een eeuwige herinnering van het werk van de Schepper. Wanneer de feiten vóór hen worden gebracht, zullen de Protestanten, door hun eerbied voor de zondag, ermee instemmen om de heiligschennis van de man van de zonde te erkennen? Zullen ze kiezen om in plaats van God, hem te aanbidden?

Het mysterie van ongerechtigheid, die reeds in de dagen van Paulus is begonnen, blijft zijn werk doen totdat deze weggenomen wordt bij de wederkomst van onze Heer. Het hoogtepunt van de werking van ongerechtigheid zal snel worden bereikt. Wanneer het land dat de Here geboden heeft als asiel voor Zijn volk, dat zij Hem volgens het dictaat van hun eigen geweten zouden kunnen aanbidden, het land waarover voor lange jaren het schild van de Almachtige was uitgespreid, het land dat God heeft begunstigd als bewaarplaats van de zuivere godsdienst van Christus, - wanneer dat land, door zijn wetgevers, de beginselen van Protestantisme zal opgeven, en de Roomse afval van het knoeien met Gods wet zal steunen, - dan zal het uiteindelijke werk van de mens van zonde worden onthuld. De Protestanten zullen hun hele invloed en kracht aan de kant van het Pausdom leggen, door met een

ationale wet de valse sabbat af te dwingen. Ze zullen leven naar en kracht geven aan het verderfelijke geloof van Rome, haar tirannie en onderdrukking van geweten opnieuw invoeren. Dan zal de tijd aangebroken zijn voor God om een machtige kracht in het werk te brengen voor de rechtvaardiging van Zijn waarheid.

-ST 6-12-93, 8, 9, 12

□ ST 5-28-94; RH 4-19-98, 7-25-99, 2-18-62; 1T 290-300; 4bSG 80-90

Donderdag 20/9 (Waarheid en Leugens; 2 Tessalonicenzen. 2:8-12; Matteüs 24:14; Openbaring 14:6, 7)

Iedereen met een gezond verstand weet voor zichzelf wat waarheid is. Degenen die bidden en zoeken naar het licht, ontvangen het licht. De reden waarom zo veel hun weg in de mist van fouten al tastende vervolgen, is dat ze de beweringen van mensen aannemen, in plaats van het Woord van God voor zichzelf te onderzoeken. "Tot de wet en tot de getuigenis! Voor wie niet spreekt naar dit woord, is er geen dageraad" (Jesaja 8:20). Wereldse en oppervlakkige christenen accepteren niets dat hun zelfzuchtige liefde voor plezier belemmert; Vandaar dat zij vrijwillig onwetend zijn over de waarheid die hun zielen zou redden. Satan werkt met al zijn misleidende kunsten om aangename fabels aan het volk voor te dragen, en vangt daarbij duizenden in zijn valstrik.

De vertegenwoordigers van de waarheid in onze dagen moeten niet verwachten dat hun boodschap met meer plezier ontvangen wordt dan dat van de vroege hervormers. Neen, integendeel, zij moeten grotere problemen verwachten en meer vastberaden oppositie dan Luther en zijn collega-arbeiders hebben ervaren. Satans haat voor de waarheid is hetzelfde als in alle voorgaande eeuwen, maar als hij ziet dat zijn tijd kort is, waagt hij een laatste machtige poging, door tekenen en bedrieglijke wonderen, om te misleiden en te vernietigen, niet alleen de ongelovige wereld, maar de grote massa van belijdende christenen die niet de liefde van de waarheid hebben ontvangen dat ze gered zouden kunnen worden. In de Tweede Brief van Paulus aan de Tessalonicenzen, verklaart Paulus dat de tweede komst van Christus zal worden voorafgegaan door wonderen. "Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen en met allerlei verlokkenende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven, opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben, doch een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid" (2 Tessalonicenzen 2:9-12)

Er was een tegenwoordige waarheid - een waarheid van speciaal belang op dat moment - in de dagen van Christus, van Paulus, en van Luther; Er is een tegenwoordige waarheid voor de kerk van vandaag. Maar de waarheid is niet meer gewenst door de mensen van tegenwoordig dan dat het was door de Joden in de tijd van Christus, of door roomsgezinden in de dagen van Luther. Dus slaagt Satan, nu werkend met vertienvoudigd meer macht, als vanouds erin om de ogen van de mensen te verblinden en hun begrip te verduisteren.

Al degenen die nu voor het doel van hervorming werken, zullen strijd en beproevingen ervaren. Laat ze niet vergeten dat ze dezelfde weg afleggen die profeten, apostelen en hervormers van alle eeuwen hebben afgelegd, als zij hun weg omringd zien door moeilijkheden vinden en versperd door het vuilnis van verkeerde leerstellingen. Christus zelf heeft een neteliger pad afgelegd dan Zijn volgelingen. Zij kunnen zich troosten met de gedachte dat zij in goed gezelschap zijn. Eén machtiger dan Satan is hun Leider en Hij zal hen kracht geven om standvastig te zijn in het geloof, en brengt hen zegevierend thuis.

-ST 6-21-83, 14-17

□ ST 11-13-84; RH 4-1-75, 4-15-75, 8-11-03, 4-12-83; GC 522-527, 388-390; 1T 299-302; AA 2663267; 4bSG 680; 8T 248-253

Vrijdag 21/9 (Onze Enige Veiligheid; 2 Tessalonicenzen 2:9-12)

De enige veiligheid is nu in het zoeken naar de waarheid, geopenbaard in het woord van God, zoals wij naar een verborgen schat zouden zoeken. De grote en belangrijke waarheden voor deze tijd zullen een anker blijken te zijn, dat Gods volk bij elkaar houdt, te midden van de gevaren van de laatste dagen. Maar het grootste deel van de mensheid veracht Gods woord en gelooft liever in fabels. "Omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven" (2 Tessalonicenzen 2:10,11).

De meest wellustigen en verkeerden zijn zeer geveleid door deze geesten, omdat zij geloven dat het de geesten zijn van hun dode vrienden, en de goddelozen en onreinen zijn verwaand in hun wellustige gedachten, "terwijl hij zich niet houdt aan het hoofd, van waaruit het gehele lichaam, door pezen en banden ondersteund en samengehouden, opwast in goddelijke wasdom" (Kolossenzen 2:19). Zij ontkennen Hem die kracht aan het lichaam geeft, zodat ieder lid zal groeien met de toename van God, en elk mens volmaakt in Christus Jezus kan worden.

IJdele filosofie! De leden van het lichaam worden bestuurd door het hoofd. Spiritisten zetten het Hoofd opzij en zijn van mening dat alle leden van het lichaam naar hun aard moeten handelen, en dat vaste wetten hen in een staat van vooruitgang zullen brengen zonder een hoofd. Jezus zei: "Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de landman" (Johannes 15:1). "Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, 10 en met allerlei verlokkenende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. 11 En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven" (2 Tess 2:9-11).

Christus is de bron van onze sterkte. Hij is de wijnstok, wij zijn de ranken. Voeding moeten we ontvangen van de Levende Wijnstok. Beroofd van de kracht en de voeding van die Wijnstok, zijn wij als leden van een lichaam zonder een hoofd, precies de situatie waarin Satan ons wil zien, zodat hij ons in toom kan houden zoals het hem behaagt.

Hij werkt "met allerlei verlokkenende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven" (2 Tessalonicenzen 2:10,11). Spiritisme – en geloven in levende zielen van gestorvenen geliefden – is een leugen. Het is gebaseerd op de originele grote leugen: "Gij zult geenszins sterven" (Genesis 3:4).

Satan is de persoonlijke vijand van Christus. Hij is de auteur en leider van elke soort van rebellie in de hemel en op aarde. Zijn woede neemt toe naarmate de tijd om te werken korter word, maar we beseffen zijn macht niet. Kwade engelen zijn elk moment op ons pad. Zijn wij bereid om ze te weerstaan? Zullen niet vele zielen verstrikt en in de val raken? Nu moeten wij allemaal onszelf wapenen in de strijd waarin wij spoedig verweekeld zullen zijn; en het woord van God is het enige wapen dat wij met succes kunnen gebruiken.

Dat woord, biddend bestuderend en praktisch toepassend, zal ons schild tegen Satans bedrieglijke kunsten zijn, en zal ons als veroveraars door het bloed van het lam laten zegevieren.

-ST 11-13-84, □7-11

Verdere studie: GC 356, 624, 625; EV 576

Les 13: 22-28 september: Trouw blijven van de gemeente

Jezus heeft liever de gave van een nederig en vertrouwend hart dan al de weelde uit rijkdom gegeven. -RH 8-2-81, 2

Sabbat 22/9 (Sterk Staan; 2 Tessalonicenzen 2:15)

De boodschap van genade die Christus van de Vader aan de mens bracht, was bedoeld voor de oren van de wereld: "En als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken"(Johannes 12:32). Eeuwig leven is gekocht voor de mens tegen oneindige kosten. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe"(Johannes 3:16). Door deze weergaloze gave omsluit Christus de wereld met een sfeer van genade. Iedereen die ervoor kiest om van deze levengevende lucht te inhaleren, zal het eeuwig leven hebben.

Medearbeiders met God moeten de ruimte die zij in de wereld innemen, vullen met de liefde van Jezus. De wereld heeft behoefte aan geestelijke arbeiders, die de zaden van de waarheid in elk hart zullen planten. Christus doet een beroep op ons om "voortdurend in gebed" te zijn. Hiermee bedoelt Hij dat het hart voortdurend naar God moet zoeken, terwijl we kijken naar mogelijkheden om goed te doen aan de zielen die bereid zijn om te sterven.

"Nu gij uw zielen door gehoorzaamheid aan de waarheid gereinigt hebt tot ongeveinsde broederliefde, hebt dan elkander van harte en bestendig lief" (1 Petrus 1:22). God heeft u gekozen voor zaligheid door heiliging van de geest en geloof in de waarheid. Daarom, sta sterk. Uw moeilijkste conflict zal zijn om op het rechte en smalle pad dat naar het eeuwige leven leidt te blijven. Om dit te doen, moet je dagelijks sterven. Als u God getrouw dient, zal u veroordelen en tegenstand tegenkomen; maar wees niet verongelijkt als u ten onrechte lijdt. Vergeld het niet. Houd vast aan uw integriteit in Jezus Christus. Richt uw gezicht als een vuursteen naar hemel. Laat anderen hun eigen woorden spreken, en hun eigen koers van handelen bepalen; het is uw taak om door te gaan in de zachtmoedigheid en nederigheid van Christus. Doe uw werk met een standvastig doel, met zuiverheid van hart, met al uw macht en kracht, steunend op de arm van God. Misschien zult u nooit de ware en verheven aard van uw werk te weten komen. De waarde van uw wezen kunt u alleen meten door het Leven dat gegeven was om u te redden.

Voor iedere ziel die opgegroeid is in Christus zullen er tijden van ernst en langdurige strijd zijn; de krachten van de duisternis hebben bij voorbaat besloten om de vooruitgang tegen te werken. Maar wanneer we naar het kruis van Christus kijken voor genade, kunnen wij niet mislukken. De belofte van de Verlosser is: "Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten" (Hebreen 13:5). "En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Matteüs 28:20).

-YI 11-9-99, 1, 3, 4, 6

• RH 4-12-98, 11-29-98; ST 9-17-96

Zondag 23/9 (Trouw door Gods Keuze; 2 Tessalonicenzen 2:13-17; Handelingen 17:11)

Deze wereld is Gods grote arbeidsveld; Hij heeft iedereen die op de wereld leeft, gekocht met het bloed van Zijn Eniggeboren Zoon, en Zijn bedoeling is dat Zijn boodschap van genade naar iedereen zal gaan. Degenen die de opdracht hebben gekregen om dit werk te doen, zullen getest en beproefd worden, maar ze moeten altijd onthouden dat God in de buurt is om hen te versterken en te steunen. Hij vraagt ons om op een gebroken riet te steunen. We moeten niet om menselijke hulp vragen. God behoeft ons dat we de mens zullen plaatsen waar God zou moeten zijn. Hij heeft beloofd om ons te helpen, en in de Heer Jehova is "eeuwige kracht."

Te vaak maken we het hart van Jezus verdrietig door onze ongeloof. Ons geloof is kortzichtig en we staan beproevingen toe onze geërfde en gecultiveerde neigingen tot het verkeerde tot uiting laten komen. Wanneer wij in lastige omstandigheden worden gebracht, onteren wij God door te mopperen en te klagen. In plaats daarvan moeten we laten zien dat we in de school van Christus hebben geleerd, door degenen die er slechter aan toe zijn dan wij, degenen die op zoek zijn naar licht, maar niet in staat zijn om het te vinden, te helpen. Deze hebben een speciale aanspraak op ons medeleven, maar in plaats van proberen hen te verheffen, gaan we de andere kant op, gericht op onze eigen belangen of beproevingen. En als we al geen welgemeend ongeloof laten zien, morren en klagen we.

“Kleingelovige, waarom zijt gij gaan twifelen?” (Matteüs 14:31). Christus heeft al bewezen dat Hij onze altijd aanwezige Redder is. Hij weet alles over onze omstandigheden, en in het uur van beproeving, kunnen we niet bidden dat God aan ons verstand door Zijn Heilige Geest de vele manifestaties van macht in ons voordeel laat zien? Kunnen we niet geloven dat Hij zo bereid is om ons te helpen net als bij vorige gelegenheden? Zijn omgang in het verleden met zijn dienaren moeten niet uit onze gedachten verdwijnen, maar de herinnering daaraan moet ons voor altijd versterken en verheffen.

Geen enkele verdrukking kan ons van Christus scheiden. Als Hij ons naar Refidim leidt, is het omdat Hij ziet dat het voor ons welzijn is en de glorie van Zijn naam. Als we naar Hem kijken in vertrouwd geloof, zal Hij, in Zijn eigen tijd, de bitterheid van Mara in zoetheid veranderen. Hij kan het harde gesteente openen, en koel water laten stromen. Zullen wij dan niet onze stem verheffen in lof en dankzeggen voor gekregen barmhartigheden, en voorwaarts gaan in de volledige zekerheid dat Hij een altijd aanwezige hulp is in tijd van problemen? Hij was bij ons in onze vorige ervaringen, en Zijn Woord aan ons is: "En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Matteüs 28:20). [2 Tessalonicenzen 2:15-17 geciteerd]

-ST 9-17-96, 4, 8-10

• RH 1-17-99, 12-18-88, 1-10-88; BEcho 2-1-92, BEcho 8-26-95; ST 9-4-88; 1NL 45, 46; LHU 217; TDG 353; SD 332

Maandag 24/9 (Vertrouwen Ondanks het Kwade; 2 Tessalonicenzen 3:1-5; Lucas 10:25-28; Deuteronomium 8:1; 1 Tessalonicenzen 5:25)

Moed, vastberadenheid, geloof en onvoorwaardelijk vertrouwen in Gods reddende macht komen niet meteen. Deze hemelse eigenschappen/gunsten worden aangeleerd door jaren van ervaring. Door een leven van heilige inspanning en sterk vasthouden aan het goede, verzegelen Gods kinderen hun bestemming. Overvallen door ontelbare verleidingen, wisten ze dat ze standvastig moeten weerstaan of veroverd worden. Ze hadden het gevoel dat ze groot werk te doen hadden, en op elk moment geroepen zouden kunnen worden om hun wapenrusting af te doen; en als het zou gebeuren dat aan het einde van het leven hun taak niet verricht was, dan zou het een eeuwig verlies zijn. Ze hebben gretig het licht uit de hemel aanvaard, evenals de eerste discipelen dat van de lippen van Jezus hadden aanvaard. Toen deze vroege christenen verbannen werden naar bergen en woestijnen, toen ze in kerkers werden achtergelaten om van honger, koude en marteling te sterven, toen het leek dat martelaarschap de enige uitweg uit hun noodsituatie kon zijn, verheugden ze zich dat ze waardig waren gevonden te lijden voor Christus, die voor hen werd gekruisigd. Hun waardige Voorbeeld zal een troost en aanmoediging zijn voor het volk van God, die in een tijd van verdrukking zal worden gebracht als nooit tevoren. ...

Niemand van ons zal ooit het zegel van God ontvangen terwijl ons karakter nog vlek of rimpel heeft. Het is aan ons om de gebreken van ons karakter te verhelpen, om de tempel van de ziel te reinigen van alle onreinheid. Dan zal de late regen op ons vallen zoals de vroege regen over de discipelen viel op de dag van Pinksteren. ...

In dit leven moeten we aan vurige beproevingen en dure offers voldoen, maar de vrede van Christus is de beloning. Er is zo weinig zelfverloochening, zo weinig lijden omwille van Christus, dat het kruis bijna volledig is vergeten. Wij moeten deelgenoot zijn met Christus in Zijn lijden als we in triomf met Hem op Zijn troon willen zitten. Zolang wij de makkelijke weg van toegeeflijkheid aan zelf kiezen en bang zijn voor zelfverloochening, zal ons geloof nooit standvastig worden, en kunnen we noch de vrede van Jezus noch de vreugde die door bewuste overwinning komt, leren kennen. De menigte van de meest verheven verlost en die voor de troon van God en het Lam staan, gekleed in het wit, kennen het conflict van de overwinning, want ze zijn door grote verdrukkingen gegaan. Degenen die zich aan de omstandigheden hebben overgegeven en niet de strijd zijn aangegaan, zullen niet weten hoe staande te blijven in die dag, angst elke ziel zal aangrijpen, wanneer zij, ook al zouden Noach, Job, en Daniel in het land zijn, zoon noch dochter ouden kunne beschermen, want iedereen zal alleen zijn ziel, door zijn eigen verkregen gerechtigheid, kunnen verlossen.

-5T 213-215

•YI-5 28-84; ST 5-25-88, 8-1-00, 1-15-80; BEcho 6-11-94; RH 5-20-84, 8-2-81; GW92 439-443; 5T 210-216; 9MR 275-277

Dinsdag 25/9 (Schrift en Traditie; 2 Tessalonicenzen 3:6-8,14; Matteüs 7:24; 2 Tessalonicenzen 4:15; Handelingen 20:35; 1 Korinthiërs 11: 23-26; Johannes 15:26-27, Johannes 16:13-15; 2 Petrus 3:2,16; 1 Tessalonicenzen 2: 9; Galaten 1:1)

Soms werkte Paulus dag en nacht, niet alleen voor zijn eigen levensonderhoud, maar om zijn collega arbeiders te helpen. Hij deelde zijn inkomsten met Lukas, en hij hielp Timoteüs. Soms leed hij zelfs honger, zodat hij de behoeften van anderen kon verlichten. Hij had een onzelfzuchtig leven. Tegen het einde van zijn dienstwerk, bij zijn afscheidwoorden tegen de oudsten van Efezië, in Milete, kon hij voor hen zijn hardwerkende handen opheffen en zeggen: "Ik heb niemand's zilver of goud of kleding begeerd. Zelf weet gij, ..." (Handelingen 20:33,34).

Werk is een zegen, geen vloek. Een geest van werkeloosheid vernietigt de godzaligheid en kwetst de Heilige Geest. Een stilstaande plas is aanstootgevend, maar een pure, vloeiende beek verspreidt gezondheid en blijdschap over het land. Paulus wist dat degenen die lichamelijk werk verwaarlozen, snel worden verzwakt. Hij wilde jonge predikanten leren dat door met hun handen te werken, door hun spieren en pezen in beweging te brengen, ze sterk zullen worden om het gezwoeg en ontberingen te verduren die hen op het gebied van het evangelie te wachten stond. En hij beseftte dat zijn eigen leer gebrek aan vitaliteit en kracht zou verliezen als hij niet alle onderdelen van het systeem op de juiste manier oefende.

De slome verspeelt de onschatbare ervaring verkregen door een trouwe vervulling van de gemeenschappelijke taken van het leven. Niet een paar, maar duizenden mensen bestaan alleen om de voordelen te verbruiken die God in Zijn genade aan hen schenkt. Ze vergeten om offerandes van dankbaarheid aan de Heer te brengen voor de rijkdom die Hij aan hen heeft toevertrouwd. Ze vergeten dat ze door wijselijk handelen met de aan hen uitgeleende talenten zij zowel producenten als consumenten moeten worden. Als zij het werk begrijpen dat de Heer wenst dat zij doen, als Zijn helpende hand, zouden ze de verantwoordelijkheid niet mijden.

Het nut van jonge mannen die voelen dat ze door God zijn geroepen om te prediken, hangt veel af van de wijze waarin ze hun arbeid uitvoeren. Degenen die door God gekozen zijn voor het zendingswerk zullen bewijs geven van hun hoge roeping en door alle mogelijke middelen zich trachten te ontwikkelen in bekwaame arbeiders. Zij zullen zich inspannen om ervaring op te doen die hen geschikt maakt om te plannen, organiseren en uit te voeren. De heiligheid van hun roeping waardierend, zullen zij, door zelfdiscipline, meer en meer op hun Meester gaan lijken en Zijn goedheid, liefde en waarheid onthullen. En als ze ernst laten zien bij het

verbeteren van de hun toevertrouwde talenten, moet de kerk hen voorzichtig voorthelpen.

-AA 352-353

□ ST 6-16-90; YI 11-8-94; AA 347-353; MH 17-24

Woensdag 26/9 (Werken en eten; 2 Tessalonicenzen 3:9-12; Tessalonicenzen 4:11, 12; 5:14; 2:9)

De koers van Gods volk moet richting voorwaarts zijn, op naar de overwinning. Er is Een met ons, de Kapitein van onze zaligheid zelf, die heeft ter onzer aanmoediging gezegd: "En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Matteüs 28:20). "Maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen" (Johannes 16:33). Hij zal ons leiden naar een zekere overwinning. Wat God belooft, is Hij in staat op elk gewenst moment uit te voeren. En het werk dat Hij zijn volk geeft te doen, is Hij in staat door hen te volbrengen. Als we een leven van volmaakte gehoorzaamheid leven, zullen Zijn beloften aan ons worden vervuld.

God verlangt van Zijn volk dat zij schittert als lichten in de wereld. Het zijn niet alleen de predikanten die verplicht zijn dit te doen, maar iedere discipel van Christus. Hun gesprek moet hemels zijn. En terwijl zij van de gemeenschap met God genieten, zullen zij graag omgang willen hebben met hun medemens, om door hun woorden en daden de liefde van God die hun harten opwekt, te uiten. Op deze manier zullen zij lichten zijn in de wereld, en het licht via hen verzonden zal niet uitgaan, of worden weggenomen. ...

Het is niet door gebrek aan kennis dat Gods volk nu vergaat. Zij zullen niet veroordeeld worden omdat ze de weg, de waarheid en het leven niet kennen. De waarheid die hun begrip had bereikt, het licht dat op de ziel heeft geschinen, en die niet gekoesterd werd, en die zij hebben verwaarloosd, of geweigerd hebben erdoor te worden geleid, zal hen veroordelen. Wat meer zou voor Gods wijngaard gedaan kunnen worden dan wat er al is gedaan? Licht, waardevol licht schijnt op Zijn volk; maar het licht zal hen niet redden, tenzij ze instemmen om gered te worden door het Licht.

God roept Zijn volk op om iets te doen. Zullen zij wakker worden? Zal een ieder die godzaligheid beweert, streven om alle fouten achter te laten, elke geheime zonde aan God te belijden, en voor Hem zielenstrijd aan te gaan? Zullen ze, met grote nederigheid, de redenen van elk gedrag onderzoeken, en weten dat het oog van God alles leest, en elk verborgen ding doorzoekt? Laat het werk grondig zijn, de toewijding aan God totaal worden. Hij roept tot een volledige overgave van alles wat we hebben en zijn. Predikanten en volk hebben een nieuwe bekering nodig, - een verandering van de geest, - zonder welke we niet genietters van het leven zijn ten leven, maar van de dood ten dode zijn. Het volk van God bezit grote voorrechten. Groot licht is aan hen gegeven, zodat zij kunnen vasthouden aan hun hoge roeping in Christus Jezus. Toch zijn zij niet wat God zou willen dat zij moeten zijn, en het ontwerp dat ze zouden moeten zijn.

-RH 8-23-81, 6-7, 9-10

□ AUGleaner 6-16-09; AUCR 12-1-99; RH 4-15-80; AA 261-263, 347-350

Donderdag 27/9 (Sterke Liefde; 2 Tessalonicenzen 3:13-15; Matteüs 18:15-17, 21-35)

Hoeveel leed zou worden voorkomen, als degenen die beweren de waarheid te weten en te geloven, de voorschriften van God in praktijk zouden brengen! In het uitleven van de lessen van Jezus, maken we duidelijk dat we geen achteloze, onoplettende, onvruchtbare toehoorders van het woord zijn. Als degenen die beweren dat zij volgelingen van Christus zijn, gehoorzaam zijn aan de waarheid, zou de deur die nu open is en van waar Satan toegang krijgt om de ziel te verwonden en te vermorzelen, gesloten zijn.

Hoe voorzichtig moeten wij zijn om niet één van de kleintjes die tot God behoren, te kwetsen! De Heiland zei: "Zó bestaat bij uw Vader, die in de hemelen is, de wil niet, dat één dezer kleinen verloren gaat" (Matteüs 18:44). Hoeveel en hoe groot kwaad zouden in de kerk uitgeblust worden als mensen de regels van Christus hadden gevolgd in het omgaan met de dwalende, in plaats van om de impulsen en hartstochten van hun ongeheiligd hart te volgen! ...

In onze kerken moeten we niet doen alsof we onze weg in het donker betasten. Duidelijk licht is aan ons gegeven. In Zijn woord heeft de Heer met een ieder gesproken, en dat woord is lichtgevend, en zwaar met het kostbare erts van de waarheid. In de Bijbel hebben we perfecte gedragsregels, en zijn we veilig door het nederig volgen daarvan. Met een eerbiedig hart moeten we ons buigen voor Gods nadrukkelijke wil. We zijn niet in het ongewisse gelaten; omdat wij in alle mogelijke omstandigheden van het leven mogen wandelen naar de instructies van God, die gebaseerd zijn op gouden beginselen van de waarheid, en geopenbaard in Zijn wet. Er zijn zijn regels in de Bijbel die in alle gevallen voldoen. Een compleet systeem van geloof is geopenbaard, en correcte regels voor de praktijk in ons dagelijks leven zijn bekend gemaakt. Wie afgaat van de betreden weg die uitgestippeld is in Gods woord, omdat het naar zijn gevoel beter past om zo te doen dan om te wandelen volgens het gebod, verlaat het licht, en is gehuld in duisternis. Vrede van de geest, geluk en de hemel zijn opgeofferd voor het behoud van menselijke trots en mateloze koppigheid van de eigen wil. ...

We moeten in nederigheid wandelen voor God, en we kunnen dit doen wanneer het heldere licht van de hemel de perfectie van Christus' karakter openbaart, en wij in die tegenstelling onze eigen zwakheid en onvolmaaktheid zien. Degenen die het voorbeeld van Christus willen volgen, zullen geen gevoel voor grootspraak hebben. Ze zullen zich 'zelf' niet verheffen, maar zullen de waarde van de zielen voor wie Christus is gestorven, waarderen. Ik heb groot verdriet dat de regels van Christus zo zijn verwaarloosd door degenen die beweren volgelingen te zijn. Het lezen van de Bijbel, en in de Bijbel geloven, zal geen een van ons redden; want het zijn de daders van het woord die gerechtvaardigd zullen worden.

-RH 7-22-90, 2, 7, 10

•HM 2-1-92; DA 440-442; 8UNVICIES 84, 85

Vrijdag 28/9 (De test van Discipelschap; Johannes 13:34, 35)

Jezus verzekert ons dat Hij naar onze wereld is gekomen om de verlorenen, degenen die dood waren in overtredingen en zonden, degenen die vreemden en vijanden van God waren, te redden. Zullen degenen aan wie Christus genade en vergeving schonk, hen verwaarlozen en verachten die Jezus zoekt naar huis te brengen, naar Zijn hart van oneindige liefde? Het is het werk van Christus om degenen die van Hem zijn afgedwaald, terug te brengen naar God, en Hij eist van elk lid van de kerk om met hem samen te werken om de verdwaalde terug te brengen in de kudde. Als zij, die genadeloos en meedogenloos zijn, maar zouden luisteren en aan de terechtwijzing van de Verlosser gehoor zouden geven: "Hij die zonder zonde is, werpe eerst een steen ..." (Johannes 8:7), zou er dan een hand worden opgeheven?

Broeders en zusters, als u arbeiders samen met God bent, zult u niet alleen hen die u leuk vindt, proberen te helpen, maar u zult ook hen trachten te helpen die uw hulp het meest nodig hebben om hun fouten goed te maken. Velen in de kerk hebben niet de Geest van Christus; want ze verzuimen het werk te doen dat Hij hen heeft gegeven om te doen. Tenzij de bekerende kracht van God voelbaar is in hun arm hart, zullen zij niet rijk zijn in goede werken. Daarom illustreert Jezus wat het werk is, dat zij die beweren te geloven in Zijn naam inhoudt: [Matteüs 18: 12-14 geciteerd.]

Wat een prachtige les van genade, volharding, geduld en liefde is dit! Zoals de herder voor de schapen van zijn kudde zorgt, zo zorgt Jezus voor de zielen die vergaan, zielen die hulpeloos in zonde zijn en anders vernietigd zullen worden door de

kunsten en valstrikken van Satan. Jezus vertegenwoordigt zichzelf als de goede herder die Zijn schapen bij naam kent. Hij gaf Zijn leven voor hen, en Hij gaat op zoek naar hen zelfs voordat zij naar Hem op zoek gaan. Er is meer vreugde in de hemel over één zondaar die berouw heeft dan over meer dan negenennegentig rechtvaardige personen die geen bekering nodig hebben. Laten de predikanten en het volk werken volgens Gods plan. Laat ze hun manier aanpassen naar Gods manier; dan zullen ze vurig zijn om de zwakke niet te betreuren, of hen te laten struikelen door een harde, meedogenloos, beschuldigende geest, maar deze proberen aan te moedigen en te versterken.

Het is erg nodig dat wij op de Rots vallen en gebroken worden; dan zal de smeltende, onderworpen liefde van Jezus in ons hart zijn. Vervolgens zullen wij het voorbeeld van Jezus, de Majesteit van de hemel, volgen, en werken tezamen met de engelen, niet zoals de Farizeeën, die afwijzend, trots en hardvochtig waren. God wil niet dat zelfs de laagste en meest gedegradeerde ziel verloren gaat. In welk licht kunt u de verwaarlozing van degenen die uw hulp nodig hebben, beschouwen?

-RH 4-16-95, 3-6

□ AUCR 12-1-99; AUGleaner 6-16-09; AA 347-350

Verdere studie: AA 261, 348, 349; 7BC 912